

LIAHONA

LIAHONA

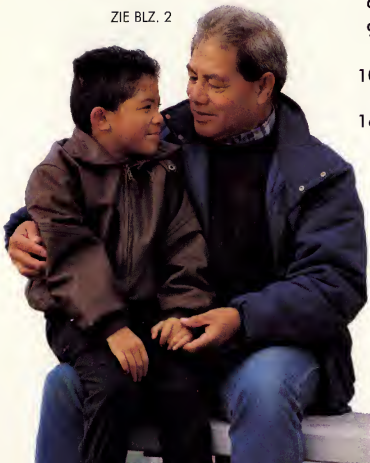
OP DE OMSLAG

Vooromslag: Atsuko Yamashita, presidente van de jongevrouwen in de wijk Maebaru in de ring Fukuoka (Japan). Achteromslag: Historisch boeddhistisch graf Kinkaku-ji in Kyoto. (Fotograaf: Don L. Searle.)

OMSLAG VAN DE KINDERVRIEND
President Gordon B. Hinckley als kleine jongen.

ZIE BLZ. 2

ARTIKELN

- 2 **BOODSCHAP VAN HET EERSTE PRESIDIUM: 'ZIET UW KLEINEN'**
PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY
- 18 **ERVARINGEN VAN HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN: 'WEES TROUW STEEDS EN MOEDIG'**
VALKUIL IN HET ZAND GARY M. JOHNSON
IN DE PALM VAN ZIJN HAND EMMA ERNESTINA SÁNCHEZ SÁNCHEZ
MIJN AFGOD PRIJSGEVEN MANUEL J. ROSARIO
- 25 **HUISBEZOEKBOODSCHAP: 'OPDAT IK U MOGE GENEZEN'**
- 26 **EEN HEDENDAAGSE GETUIGE VAN DE BIJBEL**
REX C. REEVE JR.
- 38 **JAPAN: TOENEMEND LICHT IN HET OOSTEN** DON L. SEARLE
- 48 **DE LIAHONA VAN MAART 2001 GEBRUIKEN**

VOOR DE JONGEREN

- 8 **DE ARM VAN EER** GORDON SWENSEN
- 10 **HET GOEDE DOEN** OUDERLING RICHARD G. SCOTT
- 24 **POSTER: MAAK JE NUTTIG**
- 34 **IK HEB NOOIT ACHTEROM GEKEKEN** CAMERON MCCOY

DE KINDERVRIEND

- 2 **PARTICIPATIEPERIODE: ONZE HEMELSE VADER BEREIDT DE PROFEET VOOR** DIANE S. NICHOLS
- 4 **VAN VRIEND TOT VRIEND: OUDERLING DUANE B. GERRARD**
- 6 **VERHAAL: ROBBIE LEERT NIEUWE WOORDEN** PATRICIA R. ROPER
- 9 **OP JEZUS GAAN LIJKEN: HOE IK ZENDINGSWERK KON DOEN**
MONAHRA L. DE Q. FREITAS
- 10 **VERHALEN UIT HET NIEUWE TESTAMENT: DE VROUW BIJ DE BRON; DE ZOON VAN DE HOVELING; BOZE MENSEN IN NAZARET**
- 16 **VEEL PLEZIER! PROFETEN EN PROFETIEËN** LOIS T. BARTHOLOMEW

ZIE DE KINDERVRIEND, BLZ. 4

ZIE BLZ. 18

ZIE BLZ. 34

Maart 2001 101e jaargang Nummer 3
LIAHONA 21983-120

Officiële Nederlandstalige uitgave van De Kerk van
Jesus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium:

Gordon B. Hinckley, Thomas S. Monson, James E. Faust

Raad der Twaalf:

Boyd K. Packer, L. Tom Perry, David B. Haight,
Neal A. Maxwell, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks,
M. Russell Ballard, Joseph S. Whiting, Richard G. Scott,
Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, Henry B. Eyring

Editeur: Dennis B. Neuenschwander

Adviseurs: L. Lionel Kendrick, Yoshihiko Kikuchi,
John M. Madsen

Directie afdeling leerplannen:

Hoofdredacteur: Karel L. Knighton

Directeur redactie: Richard M. Romney

Directeur grafische vormgeving: Allan R. Leyborg

Redactie:

Hoofdredacteur: Marvin K. Gardner

Afdeling hoofdredacteur: R. Val Johnson

Redacteur: Roger Terry

Assistent-redacteur: Jennifer Greenwood

Redactie-medewerker: Susan Roberts

Assistent publicist: Callie Nebeker Aune

Afdeling vormgeving:

Leidinggevend art-director: M. M. Kawasaki

Art-director: Scott Van Kampen

Senior vormgever: Shant Cook

Vormgeving: Thomas S. Child, Randall J. Paxon

Productie-manager: Jane Ann Peters

Productie: Reginald J. Christensen, Karl A. Couch,

Danielle Kirby, Kelli Pratt, Roland F. Sparks,

Clayde E. Warner

Digitale voorbewerking: Jeff Martin

Abonnementen (in VS):

Director: Kay W. Briggs

Distributie-manager: Kris Christensen

Vertaling:

CPB Vertaalservice

Heschepod 1, NL-5341 GS Oes

Telefoon: 0412-690490; Fax: 0412-690266

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijmans

Grovestraat 64

NL-7608 HN Almelo

Telefoon: 0546 865984

Krijgt lijst op diskette aanleveren.

Abonnementadministratie:

Administratie: L. C. A. Kroon

Hemweg 3

NL-5235 JW 's-Hertogenbosch

Telefoon/Fax: 073-6443665

Abonnementprijs:

Nederland: NLG 22,00 België: BEF 390,00. Het jaar-
abonnement kan elk gewenst moment ingaan en wordt
automatisch verlengd. U ontvangt een acceptatiekaart
(België: stortingsoverschrijvingsformulier).

Stuur bijdragen en vragen, anders dan voor de rubriek
Kerknieuws naar: Liahona, Floor 24, 50 East North
Temple, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA; of e-mail
naar CUR-Liahona-llmag@ldschurch.org

De Liahona (een woord uit het Boek van Mormon dat
"kompas" of "aanwijzer" betekent) wordt gepubliceerd
in het Albion, Amharisch, Armeens, Bulgaars, Cebaano,
Chinees, Deens, Duits, Engels, Ests, Fijisch, Fins, Frans,
Haitiaans, Hiligaynon, Hongaars, Ilokano, Indonees,
Italiaans, Japans, Kribbati, Koreaans, Lets, Litouws,
Malagassisch, Marshallelands, Mongools, Nederlands,
Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens,
Russisch, Samoans, Sloveens, Spaans, Tagalog,
Tahitiaans, Thais, Tongaans, Tsjechoos, Vietnamees,
Uslands en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever:

©2001 by Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbe-
houden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

For Readers in the United States and Canada:

March 2001 Vol. 101 No. 3. LIAHONA (USPS 311-480)
Durch ISSN 1522-9173

The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East
North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription
price is \$10.00 per year; Canada, \$15.50 plus applicable
taxes. Retail price: Postage paid at Salt Lake City, Utah.

Sixty days' notice required for change of address. Include
address label from a recent issue; old and new address
must be included. Send USA and Canadian subscriptions
and queries to Salt Lake Distribution Center or address
below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit
card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be
taken by phone. (Canada Post Information: Publication
Agreement #160462.)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake
Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368.

POST

'EEN DANKBARE HOUDING'

Ik heb heel veel waardering voor de
boodschap van het Eerste Presidium in
de *Liahona* van mei 2000. 'Een dank-
bare houding' door president Thomas S.
Monson, eerste raadgever in het Eerste
Presidium. Ik ben echt gaan begrijpen hoe
belangrijk dankbaarheid is. Ik ben geze-
gend doordat ik de beginselen in die bood-
schap ben gaan naleven. Ik zal altijd
proberen mijn dankbaarheid te tonen voor
iedereen die voor mij een licht is en me
bemoedigt. Ik ben dankbaar voor alle
leiders van de kerk, voor hun geïnspireerde
boodschappen en hun getuigenis.

Ben Lawrence Ekberzu

Gemeente Calabar 2

Distric Calabar (Nigeria)

GEESTELIJK MANNA

Ik heb me in de kerk laten dopen toen
ik nog een jong meisje was, en toen ik voor
het eerst naar de kerk ging, kreeg ik een
exemplaar van de *Liahona*. Nu heb ik zelf
kinderen, en nog steeds geniet ik van dat
tijdschrift. Elke maand wacht mijn gezin
erop zoals de Israëlieten op het manna
wachten. De *Liahona* verschaft ons gees-
telijk voedsel, versterkt ons getuigenis, en
we zijn blij dat we in de gelegenheid zijn
bekend te raken met leden van de kerk
over de hele wereld. Ik dank mijn hemelse
Vader voor dat prachtige geschenk.

Ingrid de Padrón

Gemeente San Juan de los Morros

Ring Maracay (Venezuela)

DOELTREFFEND ZENDINGSMIDDEL

Toen ik in Chili op zending was, merkte
ik dat de mensen graag de *Liahona* lezen.
Als zendingelingen waren we blij als we het
tijdschrift ontvingen, zodat we het door
konden geven aan onderzoekers, minder-
actieve leden of bekeerlingen.

Als we met leden praatten, stelden we
altijd voor: 'Bewaar uw exemplaar van de
Liahona, want het is een geweldig middel
om mensen iets over de kerk en onze
waarden te leren.'

Johnathan Wardle

Wijk Edgemont 11

Ring Edgemont South, Provo (Utah)

BETERE WERELD

Sinds mijn doop weet ik dat dit de ware
kerk is. Daarvoor had ik het gevoel dat ik
iets miste. Nu voel ik me compleet.

Ik schrijf om u te feliciteren met dat
prachtige tijdschrift, *A Liahona*. We krijgen
daardoor de kans om te lezen over het
getuigenis en de ervaringen van andere
leden over de hele wereld en daardoor
weten we dat er miljoenen heiligen der
laatste dagen zijn die werken aan een
betere wereld.

Jonnas A. Menezes

Wijk Sumaré

Ring Vitória da Conquista (Brazilië)

'Ziet uw kleinen'

'Wanneer gij u niet bekeert en wordt als de kinderen, zult gij het koninkrijk der hemelen voorzeker niet binnengaan.'

President Gordon B. Hinckley

Mijn vrouw en ik zijn eens met een paar van onze kleinkinderen naar het circus geweest. Ik vond het veel boeiender om naar hen en veel anderen van hun leeftijd te kijken dan naar de man op de trapeze. Ik bekeek hen vol verwondering terwijl ze afwisselend lachten en met grote ogen keken naar de spannende dingen die zich voor hun ogen afspeelden. Ik besepte wat een wonder kinderen eigenlijk zijn, want door kinderen wordt het leven en het doel van deze wereld steeds vernieuwd. Terwijl ik hun intense belangstelling observeerde, gingen mijn gedachten, zelfs in die situatie, naar de schitterende en roerende gebeurtenis in het boek 3 Nephi waar de herrezen Heer kleine kinderen in zijn armen nam, weende toen Hij hen zegende en tegen de mensen zei: 'Ziet uw kleinen' (3 Nephi 17:23).

Het is onmiskenbaar dat het goede en het kwade in de wereld van vandaag de zoete en de bittere vruchten zijn van de opvoeding van de kinderen van gisteren. Zoals we de nieuwe generatie grootbrengen, zo zal over een paar jaar de wereld zijn. Als u zich zorgen maakt over de toekomst, let dan op de manier waarop u uw kinderen grootbrengt. De schrijver van Spreuken

schreef wijze woorden: 'Oefen de knaap volgens de eis van zijn weg; ook wanneer hij oud geworden is, zal hij daarvan niet afwijken' (Spreuken 22:6).

Toen ik nog een jongen was, woonden we 's zomers op een fruitkwekerij. We verbouwden daar grote hoeveelheden perziken — hele karenavrachten. Mijn vader nam ons mee naar de door de landbouwschool georganiseerde demonstraties in het snoeien van vruchtbomen. In januari en februari gingen we elke zaterdag naar de kwekerij om bomen te snoeien. We leerden dat we, door

'Voed uw kinderen zo op dat ze de Heer zullen liefhebben en eren. (...) Zorg ervoor dat ze van u houden en niet bang voor u zijn.'

op de juiste plaatsen te snoeien en te zagen, zelfs als er sneeuw lag en het hout dood leek, een boom zo konden modelleren dat de zon de vruchten die er in de lente en de zomer aan zouden komen, goed kon bereiken. We leerden hoe we er al in februari vrij goed voor konden zorgen wat voor vruchten we in september zouden plukken.

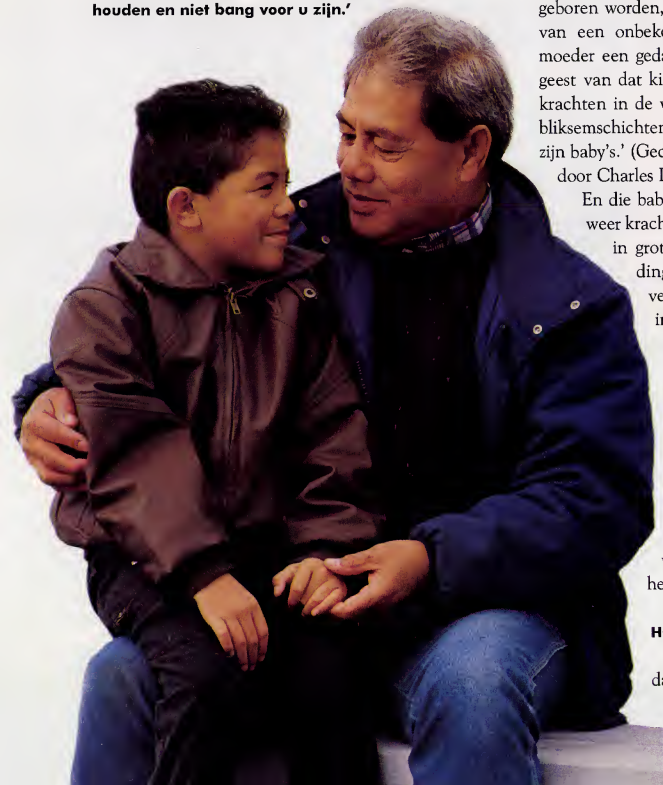
E. T. Sullivan heeft deze belangwekkende woorden geschreven: 'Als God in de wereld een groot werk wil doen of een groot onrecht wil rechtzetten, pakt Hij dat op een heel ongewone manier aan. Hij verwekt geen aardbevingen en zendt geen bliksemschichten naar de aarde. In plaats daarvan laat Hij een hulpeloze baby geboren worden, misschien wel in het eenvoudige gezin van een onbekende moeder. En dan geeft God die moeder een gedachte in, die zij weer overbrengt op de geest van dat kind. Daarna wacht God af. De grootste krachten in de wereld zijn niet de aardbevingen en de bliksemschichten. De grootste krachten in de wereld zijn baby's.' (Geciteerd in *The Treasure Chest*, uitgegeven door Charles L. Wallis [1965], blz. 53.)

En die baby's, zou ik nog willen toevoegen, zullen weer krachten ten goede of ten kwade worden, wat in grote mate afhankelijk is van hun opvoeding. De Heer heeft ondubbelzinnig verklaard: 'Ik heb u geboden uw kinderen in licht en waarheid groot te brengen' (LV 93:40).

Neemt u mij niet kwalijk als u meent dat ik dingen zeg die voor de hand liggen. Ik doe dat alleen omdat het voor de hand liggende niet zo vaak ten uitvoer wordt gebracht. Met betrekking tot kinderen zijn er vier voor de hand liggende eisen waaraan moet worden voldaan: van hen houden, hen onderwijzen, hen respecteren, en met en voor hen bidden.

HOUD VAN HEN

Hoe gelukkig, hoe gezegend is het kind dat de genegenheid van zijn ouders voelt.

Die warmte, die liefde zal in de daaropvolgende jaren zoete vruchten voortbrengen. De hardheid waardoor onze samenleving zozeer gekenmerkt wordt, is grotendeels een uitvloeisel van de hardvochtigheid waarmee kinderen jaren geleden te maken hebben gehad.

Toen ik eens een vriend uit mijn kinderjaren ontmoette, kwam er een reeks herinneringen naar boven aan de omgeving waarin we waren opgegroeid. Het was een verkleind model van de wereld, met veel verschillende mensen. Ze vormden een hechte gemeenschap, en ik geloof dat we ze allemaal kenden. Ik denk ook dat we van al die mensen hielden — op één man na. Ik moet iets bekennen: er is een tijd geweest dat ik die man verfoeide. Ik heb me daarvan bekeerd, maar als ik terugkijk, voel ik weer hoe intens mijn afkeer was. Zijn zontjes waren onze vrienden, maar ik zag hem als mijn vijand. Vanwaar die sterke antipathie? Omdat hij zijn kinderen afranselde met een riem of een stok, of wat hij ook maar bij de hand had als bij het minste of geringste zijn venijnige woede losbarstte.

Misschien kwam het omdat wij thuis een vader hadden die door de een of andere stille toverkracht zijn kinderen onder de duim wist te houden zonder een strafwerktuig, hoewel ze het misschien af en toe wel verdiend hadden.

Ik heb gezien hoe de vruchten van de drift van die buurman tot rijping kwamen in het verdrietige leven van zijn kinderen. Elke maatschappelijk werker, iedereen die werkt op de afdeling spoedeisende hulp, iedere politieagent en iedere rechter kan u soortgelijke verhalen vertellen. Het is altijd hetzelfde beeld: slaan, schoppen, opsluiten en zelfs seksueel misbruik van kleine kinderen. Daaraan verwant zijn de kwaadaardige mensen die kinderen gebruiken voor pornografische doeleinden.

Niemand die zich erop laat voorstaan volgeling van

Christus of lid van deze kerk te zijn, kan bij dergelijke praktijken betrokken zijn zonder God te beledigen en de leringen van zijn Zoon te verloochenen. Jezus zelf heeft ons het voorbeeld van de reinheid en de onschuld van kinderen voor ogen gehouden en gezegd: 'Een ieder, die één dezer kleinen (...) tot zonde verleidt, het zou voor hem beter zijn, dat een molensteen om zijn hals was gehangen en hij verzwolgen was in de diepte der zee' (Matteüs 18:6).

Zie uw kleinen en onderwijs hen. Uw voorbeeld zal meer dan enig andere invloed bepalend zijn bij de vorming van een bepaalde levenswijze.

Is er een krachtiger afkeuring mogelijk ten aanzien van wie kinderen misbruiken dan deze woorden van de Heiland der mensheid? Wilt u dat de geest van liefde in de wereld gaat groeien? Begin dan binnen de muren van uw eigen huis. Zie uw kleinen en ontdek in hen de wonderen van God, uit wiens tegenwoordigheid ze kortgeleden gekomen zijn.

President Brigham Young (1801–1877) heeft eens gezegd: 'Een kind houdt van de lach van zijn moeder, maar heeft een hekel aan haar frons. Ik zeg de moeders dat ze de kinderen geen deel moeten laten hebben in het kwaad, maar ze tegelijkertijd met mildheid moeten behandelen.' (*Leringen van kerkpresidenten: Brigham Young*, blz. 340.)

Verder heeft hij gezegd: 'Voed uw kinderen zo op dat ze de Heer zullen liefhebben en eren. Leer hun karakter en temperament kennen, houd zelf bij de opvoeding rekening mee en wijs uw kinderen niet terecht als u heel erg boos bent. Zorg ervoor dat ze van u houden en niet bang voor u zijn.' (*Leringen*, blz. 338.)

Natuurlijk moet er in een gezin discipline zijn. Maar discipline met hardheid, discipline met wreedheid, zal gezinszins tot verbetering leiden maar eerder tot wrok en verbittering. Het lost niets op en maakt het probleem alleen maar groter. Men streeft er zijn doel door voorbij. Toen de Heer uitgedie in welke geest zijn kerk bestuurd moest worden, had hij het ook over de geest die in het

gezin moet heersen. In een prachtige openbaring heeft Hij gezegd:

‘Geen macht of invloed kan of dient krachtens het priesterschap te worden gehandhaafd, dan alleen door overreding, lankmoedigheid, zachtmoedigheid, ootmoed en door ongeveinsde liefde; (...)

‘Intijds met scherpe woorden bestraffende, wanneer door de Heilige

Bid met hen opdat ze de bron van kracht mogen kennen die hun altijd als ze in nood zijn ter beschikking zal staan.

Geest daartoe gedreven, en dan daarna een toename van liefde tonende jegens hem, die gij hebt bestraft, opdat hij u niet als zijn vijand beschouwe;

‘Opdat hij moge weten, dat uw getrouwheid sterker is dan de banden des doods’ (LV 121:41, 43–44).

ONDERWIJS HEN

Ziet uw kleinen en onderwijs hen. Uw voorbeeld zal meer dan enig andere invloed bepalend zijn bij de vorming van een bepaalde levenswijze. Het is altijd boeiend de kinderen van oude vrienden te ontmoeten en in die nieuwe generatie de gewoonten van hun ouders terug te vinden.

Er bestaat een verhaal over een groep vrouwen in het oude Rome, die vol ijdelheid hun juwelen aan elkaar lieten zien. Daarbij was ook Cornelia, moeder van twee jongens. Een van de vrouwen zei tegen haar: ‘En waar zijn jouw juwelen?’ Waarop Cornelia, wijzend op haar zoons, zei: ‘Dat zijn mijn juwelen.’ Onder haar hoede en in navolging van haar deugdzaam leven, groeiden die zoons op tot Gaius en Tiberius Gracchus — de Gracchi, zoals ze werden genoemd — twee van de overtuigendste en doeltreffendste hervormers in de Romeinse geschiedenis. Zo lang zij in de herinnering voortleven en er over hen gesproken wordt, zal de moeder die hen in haar eigen levensstijl heeft opgevoed, ook in de herinnering voortleven en zal ook zij geprezen worden.

Ik citeer opnieuw de woorden van Brigham Young: ‘Zie er voortdurend op toe dat u de kinderen die God u heeft gegeven al vroeg leert hoe belangrijk Gods openbaringen zijn. Leer ze hoe prachtig de beginselen van onze heilige godsdienst zijn, zodat ze er als volwassenen altijd verheugd over zijn en getrouw zullen blijven aan de waarheid.’ (*Leringen*, blz. 172.)

Ik weet dat er ouders zijn die, ondanks hun overvloedige liefde voor hun kinderen en hun ijverige en trouwe pogingen om ze het evangelie bij te brengen, hun kinderen een tegengestelde koers zien kiezen en die bittere tranen schreien omdat hun afgedwaalde zoons en dochters opzettelijk wegen bewandelen die op een tragedie moeten uitlopen. Ik leef met hen mee, en voor hen wil ik de woorden van Ezechiël citeren: ‘Een zoon zal

niet mede de ongerechtigheid van de vader dragen, en een vader zal niet mede de ongerechtigheid van de zoon dragen' (Ezechiël 18:20).

Dergelijke gevallen zijn echter eerder uitzondering dan regel. En niemand moet zich er op grond van de uitzondering toe laten verleiden liefde, het juiste voorbeeld en voorschrift te onthouden aan degenen waarvoor God ons de heilige plicht tot opvoeding heeft gegeven.

RESPECTEER HEN

Laten we nooit vergeten dat we onze kleinen moeten respecteren. Door het geopenbaarde woord van de Heer weten we dat zij net zo goed als wij kinderen van God zijn en het respect verdienen dat ontspruit aan de kennis van dat eeuwige beginsel. In feite heeft de Heer ons duidelijk gemaakt dat we niet in zijn tegenwoordigheid kunnen verschijnen, tenzij we die reinheid, argeloosheid, die onschuld ontwikkelen die hen kenmerkt. Hij heeft gezegd: 'Wanneer gij u niet bekeert en wordt als de kinderen, zult gij het koninkrijk der hemelen voorzeker niet binnengaan' (Matteüs 18:3).

Channing Pollock heeft eens deze interessante woorden geschreven die ons tot nadenken mogen stemmen: 'Als wij bedenken hoe wij in onze jonge jaren het kwade hebben onderschat, mogen sommigen onder ons best de wens koesteren (...) dat we oud geboren konden worden om daarna jonger, reiner en steeds eenvoudiger en onschuldiger te worden, totdat we ons ten slotte met de blanke ziel van een klein kind voor eeuwig ter ruste begeven.' ('The World's Slow Stain', *Reader's Digest*, juni 1960, blz. 77.)

BID MET EN VOOR HEN

Ziet uw kleinen. Bid met hen. Bid voor hen en wees hun tot zegen. De wereld waarin zij zich bevinden, is een ingewikkelde, moeilijke wereld. Ze zullen met grote tegenspoed te kampen krijgen. Ze zullen alle kracht en al het geloof nodig hebben dat u hun kunt geven nu ze nog bij u zijn. En ook zullen ze een grotere kracht van een hogere macht nodig hebben. Ze zullen meer moeten doen dan zich neerleggen bij wat ze aantreffen. Ze moeten de wereld op een hoger niveau brengen, en het enige middel

dat ze daarvoor hebben, is het voorbeeld van hun eigen leven en de overtuigingskracht die voortvloeit uit hun getuigenis en hun kennis van de zaken Gods. Ze zullen de hulp van de Heer nodig hebben. Bid met hen nu ze nog jong zijn, opdat ze de bron van kracht mogen kennen die hun altijd in tijden van nood ter beschikking zal staan.

Ik hoor kinderen graag bidden. Ik vind het fijn om ouders voor hun kinderen te horen bidden. Ik heb respect voor een vader die krachtens de bevoegdheid van het heilig priesterschap zijn handen legt op het hoofd van een zoon of dochter die voor een moeilijke beslissing staat en in de naam van de Heer, onder leiding van de Heilige Geest, een vaderlijke zegen geeft.

Wat zouden de wereld en de samenleving er een stuk mooier uitzien als alle ouders hun kinderen als hun kostbaarste bezit zouden beschouwen, als ze hen door de kracht van hun voorbeeld vriendelijk en liefdevol leiding zouden geven, en in moeilijke tijden krachtens de bevoegdheid van het heilig priesterschap zouden zegenen; en als zij hun kinderen zouden beschouwen als de juwelen van hun leven, als een geschenk van de God van de hemel, die hun eeuwige Vader is, en als ze hen met oprechte liefde zouden opvoeden in de wijsheid en volgens de aansporingen van de Heer.

Jesaja, de profeet vanouds, heeft gezegd: 'Al uw [kinderen] zullen leerlingen des Heren zijn; en het heil uwer [kinderen] zal groot zijn' (Jesaja 54:13). Waaraan ik zou willen toevoegen: 'De vrede en de blijdschap van hun ouders zullen eveneens groot zijn.'

Ik bid nederig voor die vrede, voor alle kinderen en voor alle ouders. □

VOOR DE HUISONDERWIJZERS

1. De Heer heeft gezegd: 'Ik heb u geboden uw kinderen in licht en waarheid groot te brengen' (LV 93:40).

2. Daarvoor moeten we:

- Van kleine kinderen houden.
- Kleine kinderen het goede voorbeeld geven.
- Kleine kinderen respecteren als kinderen van God, wat wij zelf ook zijn.
- Met en voor kleine kinderen bidden.

DE ARM VAN EER

Gordon Swensen

HET ECHE RESULTAAT VAN DIE VOLLEYBALWEDSTRIJD WAS DAT WE DE WAARDE VAN EERLIJKHEID LEERDEN KENNEN.

Veel van wat ik me herinner van de tijd dat ik vijf was, bestaat uit volleybalnetten, vloerwas op gymnastiekvloeren, scheidsrechtersfluitjes en slordig geschreven wedstrijdschema's. Mijn vader trainde een team jonge volleyballers in onze wijk. Ik was zijn 'assistent'.

Mijn vader bracht de spelers de beginselen bij van hard werken, teamgeest, eerlijkheid, vertrouwen in jezelf en in anderen, het stellen van doelen, uithoudingsvermogen en opoffering. Voor de wedstrijden werd er gebeden, 's zaterdagnamiddag om vijf uur werd er getraind en bij ons thuis kwamen ze gezellig ijs eten.

Een van de belangrijkste lessen die ik van mijn vader en zijn spelers geleerd heb, is die over eerlijkheid. Als een speler onoplettend het net aanraakte of een fout maakte bij een toespeelde bal, leerde mijn vader hem dat het belangrijk was om met een opgestoken hand zijn fout kenbaar te maken. Die les zou blijvende indruk maken, niet alleen op de leden van het team, maar ook op de vijfjarige 'assistent-trainer'.

In het begin had ons team het moeilijk. Maar toen de kampioenschappen werden gehouden, deden wij mee. Toen de finale gespeeld moest worden, wierpen de vier jaar die het team samen gespeeld had, hun vruchten af. We waren nog maar één wedstrijd van het kampioenschap verwijderd.

Er hing een opgewonden sfeer tijdens de wedstrijd om het kampioenschap. Een menigte mensen kwam naar de wedstrijd kijken. Ik nam mijn plaats naast mijn

vader in toen het sein werd gegeven dat de wedstrijd moest beginnen.

Ik herinner me niet veel van die wedstrijd, maar het einde van de finale herinner ik me heel goed. De menigte juichte toen het team van mijn vader het laatste punt scoorde. Deelnemers en toeschouwers stroomden het volleybalveld op. Brent, een immens grote speler van ons team, had met een beslissende smash het laatste punt gescoord. Hij had de bal zo krachtig geraakt dat het zelfs de ervaren scheidsrechter niet was opgevallen dat Brents vinger het net had aangeraakt. Het was een strafbal die gemakkelijk vergeten had kunnen worden. Maar in al die opwindende stak Brent langzaam zijn arm in de lucht.

De teams namen hun plaats weer in, de menigte ging weer zitten en de wedstrijd werd voortgezet. Kort daarna eindigde de wedstrijd en had het team van mijn vader het kampioenschap in de wacht gesleept waar ze vier jaar voor gewerkt hadden. Ze konden daar een goed gevoel over hebben, niet alleen omdat ze gewonnen hadden, maar ook omdat het eerlijk was gegaan.

Vele jaren zijn verstreken sinds ik voor mijn vader en zijn spelers ballenjongen ben geweest. Maar de herinnering aan een trainer die zijn team de waarde van eerlijkheid bijbracht, zit nog vers in mijn geheugen. In die tijd leken, vanaf mijn lage waarnemingspunt, de meeste mensen groot. Maar zoals ik — en ieder ander — het bekeek, was Brent het grootst. □

Gordon Swensen is lid van de wijk Eastridge 8 in de ring Draper Eastridge (Utah).

JE GELUK IN DIT LEVEN EN IN DE EEUWIGHEID
HANGT AF VAN DE JUISTE BESLISSINGEN DIE
JE NEEMT EN OF JE JE DAARAAN HOUDT.

Het goede

Ouderling Richard G. Scott

van het Quorum der Twaalf Apostelen

Ontleend aan een toespraak tijdens een haardvuuravond van de kerkelijke onderwijsinstellingen, gehouden aan de Brigham Young University op 3 maart 1996.

Ik weet dat de meesten van jullie van plan zijn om het goede te doen. Jullie hebben het voornemen om een rechtschapen leven te leiden, ongeacht wat anderen ervan zullen zeggen. Ik richt me ook tot anderen die zulke gevoelens willen hebben. Jullie behoren tot de beste generatie die naar de aarde is gekomen. Jullie hebben je in het voorsterfelijk bestaan goed voorbereid en zijn gekozen om voort te komen in deze buitengewoon belangrijke tijd waarin het plan van onze hemelse Vader ontvouwd wordt. Ik ben diep geroerd dat ik hier aanwezig mag zijn. Ik realiseer me dat de meesten van jullie er geen flauw benul van hebben hoe begaafd, edel en geweldig jullie zijn.

Ik heb over deze boodschap gebeden, erover nagedacht en eraan gewerkt omdat jullie allemaal buitengewone dochters of zoons zijn van onze Vader in de hemel en omdat ik jullie wil helpen. Toen ik met de voorbereiding begon, had ik sterk het gevoel dat ik met jullie moest bespreken hoe jullie je grootse dromen en idealen waar kunnen maken. Ik weet zeker dat jullie er allemaal wel van gedroomd hebben hoe je wilt dat je leven eruit gaat zien. Omdat ik jullie op het pad des levens ben voorgaan, ben ik erachter gekomen dat de problemen onderweg steeds groter worden, maar dat het leven prachtig is. Als jullie geloof in de Meester blijven oefenen en zijn geboden gehoorzamen, zullen jullie schitterende zegeningen ontvangen. Over sommige van die zegeningen

zul je gedroomd hebben. Van andere zegeningen die Hij voor je in petto heeft, kun je je nu geen voorstelling maken. Mijn oprechte wens is je te helpen om zo te leven dat je oprechte verlangens werkelijkheid worden.

Ik heb veel verschillende manieren overwogen om de beginselen die ik ken aan jullie over te dragen en die — als je ze begrijpt en toepast — een heel goed hulpmiddel zouden zijn. Ik besepte dat ik nog geen bevredigende manier had gevonden om uitdrukking te geven aan wat ik weet dat waar is. Toen kwam er een vredig gevoel over me. Ik voelde dat het er niet zozeer op aankomt wat ik zeg, als ik mijn uiterste best maar doe, en jullie je ervoor openstellen, met oprechte bedoelingen en geloof in de Heer. Jullie zullen indrukken krijgen die aangepast zijn aan wat je nodig hebt. Als je die indrukken opschrijft en ernaar handelt, zullen ze richtlijnen voor je leven zijn en zullen je rechtschapen dromen werkelijkheid worden.

Jullie leven in een periode waarin je veel uiterst belangrijke beslissingen moet nemen, en ik begrijp dat jullie er niet zeker van zijn of je daartoe wel in staat bent. Jullie leven in een wereld waarin het steeds moeilijker wordt je oprechte verlangens en idealen te verwezenlijken, waarvoor je de verlokkingen en verleidingen moet vermijden die Satan op je pad legt om je te vernietigen. Je zou kunnen twifelen aan je eigenwaarde. Je wilt geaccepteerd worden. Je hebt vragen over je toekomst en hoe je oprechte en blijvende vriendschappen kunt sluiten. Je wilt een eeuwige metgezel vinden die dezelfde vurige wens koestert om een rechtschapen leven te leiden en veel goeds in dit leven te bereiken. Je wilt weten of degene voor wie je in toenemende mate gevoelens koestert, echt

doen

degene is die jouw eeuwige partner moet worden. Maar je weet niet zeker of jij dat wel kunt beslissen. Je geestelijke discipline groeit — dat wil zeggen dat je steeds beter de influisteringen van de Geest kunt onderscheiden en opvolgen. Op den duur zal dat vermogen groter en sterker worden totdat het steeds gemakkelijker wordt om automatisch te doen wat goed is. Je hebt dan een schild gevormd tegen verleiding. Maar nu, terwijl je die geestelijke discipline ontwikkelt, moet je heel zorgvuldig keuzen vermijden die tot gevolg hebben dat je van het pad naar gelukzaligheid afdwaalt.

Ik heb uit eigen ervaring geleerd dat hulp bij het nemen van de goede beslissing in een moeilijke periode, je hele leven ten goede kan beïnvloeden. Ik heb ook gezien, doordat ik nauw betrokken was bij mensen die verkeerde besluiten hadden genomen, wat een verwoestende uitwerking dat op de rest van hun leven kan hebben. Ik zal jullie vier ervaringen vertellen waaruit ik belangrijke lessen geleerd heb, en waarvan ik oprecht hoop dat het jullie vertrouwen in het nemen van belangrijke beslissingen zal versterken. Daarna zal ik proberen aan te geven hoe Satan te werk gaat, zodat je de valkuilen zult zien die hij op je pad plaatst.

Op de universiteit had ik de eer me aan te mogen sluiten bij een exclusieve, onbezoldigde groep ingenieurs. Bij de initiatie dronk iedereen. Ik vroeg om frisdrank en kreeg een glas in mijn handen gedrukt. Toen ik het naar mijn mond bracht, rook ik alcohol. Ik keek om me heen. Alle ogen waren op mij gericht. Dit waren vakmensen die me een grote eer bewezen hadden. Zou ik, om ze niet te beledigen, doen alsof ik dronk? Nee. Ik zette het glas

neer en merkte toen dat drie andere aankomende leden ook hun glas neerzetten. Doe het goede, en anderen zullen je voorbeeld volgen. Elke keer dat je de juiste keuze maakt terwijl je kritiek kunt verwachten, bouw je kracht op waardoor het de volgende keer gemakkelijker wordt. Het tegenovergestelde is ook waar. Daar rekent Satan op.

Als tiener heb ik om mijn schoolgeld te verdienen 's zomers gewerkt op een oesterboot langs de kust van Long Island in New York. De andere bemanningsleden waren ervaren oestervissers, gehard door het ruwe winterweer waarin ze een groot deel van hun leven doorbrachten, die de ijsskoude oceaan en de harde, koude wind trotseerden om oesters te vangen. Ik was een mysterie voor hen. Ze wantrouwen me en begrepen me niet. Ze meden me eerst alsof ik een spion van het bedrijf was, en daarna zagen ze me als een dwaze jongen die niet wist hoe hij een man moest worden. Later kon ik mijn taak beter aan en probeerde ik vriendschap met ze te sluiten. Ze boden aan 'een echte man' van me te maken door me uit te nodigen voor hun uitspattingen die de hele nacht duurden. Ik sloeg de uitnodiging af, en de spanning groeide.

Het was die zomer prachtig weer en de oceaan was schitterend. We waren bezig met betrekkelijk eenvoudig werk, zoals kleine oesters overbrengen naar een meer afgelegen deel van de baai waar ze door de voedingsstoffen sneller groeiden en meer smaak kregen. Behalve wanneer er een net vol oesters op het dek werd gelegd, wat het sein was voor een plotselinge drukte, was er veel tijd om na te denken. Terwijl mijn maten aan dek naast hun spaden zaten te doezelen, las ik in het Boek van Mormon en dacht ik erover na. Ik kan niet goed zeggen wat er zo krachtig in mij ontwaakte doordat ik die weken in die uitzonderlijke omstandigheden het Boek van Mormon bestudeerde.

We sliepen in een soort opklapbedden, gepropt tussen de dieselmotor en de romp van het schip. Op een avond, toen we in de haven lagen, ging ik vroeg naar bed omdat een aantal bemanningsleden van plan was aan de wal iets te gaan doen wat niet door de beugel kon. Plotseling werd ik wakker geschud door de machtige hand van een bemanningslid, Toddy, een reus van een kerel. Hij zwaaide met een hamer voor mijn gezicht, en zijn adem rook naar alcohol. Verbluft realiseerde ik me dat ik niet kon ontsnappen. Ik dacht dat mijn laatste uur geslagen had. Toen hoorde ik hem roepen: 'Scotty, pak je zwemvliezen en je duikbril. Er is een man overboord, en jij kunt hem redden.'

Die avond heb ik een les geleerd die ik nooit vergeten ben. Openlijk stak de bemanning de gek met me, maar heimelijk respecteerden ze me vanwege mijn normen. Doordat ik dat wist, kreeg ik meer zelfvertrouwen en daardoor kon ik in alle rust drie van hen die met ernstige problemen kampten, helpen.

Ik weet dat jullie dezelfde reacties zullen krijgen als jullie consequent kiezen om trouw te blijven aan je beginselen. Jullie bouwen aan een reputatie. Als je duidelijk maakt dat je niet van je normen zult afwijken,

zul je geleid worden naar mensen als jezelf en zal de kritiek van anderen afnemen. Vaak willen degenen die je in het openbaar bespotten om je hoogstaande normen, heimelijk dat je die normen niet overtreedt. Zij hebben je goede voorbeeld nodig. Of je nu weigert naar schuine moppen te luisteren of te kijken naar een film of video-film die niet geschikt is voor jeugdige kijkers, of wegloopt van een feestje waar het de verkeerde kant op gaat, maak je normen kenbaar door rustig de juiste keuzen te maken wanneer de eerste verleiding zich aandient. Als je eenmaal een besliste, goede keuze gemaakt hebt en je je daar consequent aan houdt, zul je veel hartzeer vermijden. Je kunt dan je energie beter gebruiken om je

Plotseling werd ik wakker geschud door de machtige hand van een bemanningslid, Toddy, een reus van een kerel. Hij zwaaide met een hamer voor mijn gezicht en zijn adem rook naar alcohol.

aan je besluit te houden dan om iedere keer weer te worstelen met dezelfde moeilijkheid. Ook verklein je de kans dat je aan verleiding toegeeft.

Bij ons thuis was mijn vader geen lid van de kerk en mijn moeder minder-actief. Dat is later allemaal veranderd, en zij zijn een groot deel van hun leven tempelwerkers geweest. Met die achtergrond wist ik niet veel over de kerk, hoewel ik dacht van wel. Toen ik bijna afgestudeerd was, bracht de Heer een engel in mijn leven. Zij heette Jeanene Watkins. Het was een heel mooi meisje. Het duurde lang voordat ik een afspraakje met haar kon maken, want er waren er nog veel meer die in de gaten hadden wat een schitterende eigenschappen ze had. Toen we voor het eerst met elkaar uitgingen, ontdekte ik dat zij alles was waarvan ik gedroomd had. Ik was tot over mijn oren verliefd op haar. Ik kon merken dat zij voor mij ook diepe gevoelens had. Op een avond, toen we het over de toekomst hadden, maakte ze voorzichtig een belangrijke opmerking. Ze zei: 'Als ik trouw, zal dat in de tempel zijn, met een teruggekeerde zending.' Ik herinner me niets meer van wat ze verder nog zei. Ik had niet aan een zending gedacht, en ik begreep niet veel van het tempelhuwelijk. Onderweg naar huis kon ik aan niets anders meer denken. Ik lag de hele nacht wakker. De volgende dag op de universiteit bracht ik er niets van terecht. Al gauw zat ik in het kantoor van de bisschop. Ik had gebeden over het belang van een zending. Jeanene en ik gingen allebei op zending en toen we terug waren, hebben we ons in de tempel laten verzegelen. Veel later realiseerde ik me dat ze met mij had gebroken als ik niet de juiste keuze had gemaakt. Jeanene's moed om trouw te blijven aan haar ideaal van een tempelhuwelijk met een teruggekeerde zending, ongeacht haar liefde voor mij, heeft heel veel invloed op ons leven gehad. Ik zal haar nooit genoeg kunnen bedanken voor het feit dat ze geen water bij de wijn heeft gedaan.

Je beslissingen kun je vergelijken met wissels in een spoorwegnet. Die bepalen waar je terecht zult komen. Als je steeds de goede keuzen maakt, ben je het gelukkigst, maak je de grootste persoonlijke groei door en heb je een heel productief leven. Als je verkeerde keuzen maakt, kom je misschien heel ergens anders uit dan waar je wilt zijn. Hoewel je je kunt bekeren, is het vaak pijnlijk en

houd je soms blijvende, lichamelijke littekens die niet zo goed genezen als je geest.

Ik was eens naaste medewerker van een hardwerkende, veeleisende, onbegrepen man die de strichter werd van de nucleaire marine die de Verenigde Staten bescherming heeft geboden toen zich in de wereld kritieke momenten voordeden. Hij heet Hyman Rickover. Ik heb veel respect voor hem. Na elf jaar voor die dienst te hebben gewerkt, werd ik door het Eerste Presidium als zendingspresident geroepen. Ik wist dat ik dat onmiddellijk aan admiraal Rickover moest vertellen. Toen ik uitlegde wat de roeping inhield en dat het betekende dat ik ontslag moest nemen, werd hij nogal opgewonden. Hij zei een aantal dingen die niet voor herhaling vatbaar zijn, brak het brievenbakje op zijn bureau en maakte daarna twee punten duidelijk: 'Scott, wat jij in dit defensieprogramma doet, is zo belangrijk dat we een jaar nodig hebben om je te vervangen. Je kunt dus niet weg. En ten tweede, als je wel gaat, ben je een verrader van je land.'

Ik zei: 'Ik kan mijn vervanger opleiden in de twee maanden die er nog over zijn, en het land loopt geen enkel gevaar.'

We spraken nog verder, en uiteindelijk zei hij: 'Ik praat nooit meer met je. Ik wil je niet meer zien. We zijn klaar met je, niet alleen hier, maar denk niet dat je nog ooit in de nucleaire industrie aan het werk kunt.'

Ik antwoordde: 'Admiraal, u kunt me de toegang tot het kantoor ontzeggen, maar, tenzij u het verhindert, ga ik deze taak aan iemand anders overdragen.'

Hij vroeg: 'Hoe heet de man die jou wil hebben?'

Ik vertelde hem: 'President David O. McKay.'

Hij zei nog: 'Als mormonen zulke dingen doen, wil ik niet dat er één voor mij werkt.'

Ik wist dat hij zou proberen president McKay (1873–1970) te bellen, die ziek was, en dat gesprek zou niemand ten goede komen. Ik wist ook dat er zich in het gebied van Idaho Falls veel leden van de kerk bevonden wier gezinnen afhankelijk waren van het werk aan ons programma. Ik wilde hen geen nadeel berokkenen. Ik wist ook dat ik geroepen was door de Heer. Ik wist niet wat ik moest doen. En toen gingen de woorden van het lied dat we vanavond gezongen hebben door mijn hoofd:

'Strijd voor het recht, wees trouw steeds en moedig' (lofzang 161). Hoewel ik nog nooit van mijn leven contact had opgenomen met een van de algemene autoriteiten, had ik een gesprek gehad met ouderling Harold B. Lee (1899–1973) van het Quorum der Twaalf Apostelen, dus dacht ik eraan hem te bellen. Ik legde uit dat de admiraal zou proberen president McKay te bellen en negatieve opmerkingen zou maken, maar dat alles in orde was en dat ik mijn roeping zou aanvaarden. Intussen bleef een stem van binnen zeggen: 'Loopt dit goed af of zal iemand die voor het onderhoud van zijn gezin van ons programma afhankelijk is, buiten zijn schuld geschaad worden?' Het lied kwam weer in mijn hoofd op: 'Strijd voor het recht, wees trouw steeds en moedig'. De admiraal hield zich aan zijn woord: hij sprak niet meer met me. Als er belangrijke beslissingen genomen moesten worden, stuurde hij een boodschapper, of ik legde contact via een derde. We kregen de overdracht voor elkaar.

Op mijn laatste dag op kantoor vroeg ik om een onderhoud met hem, en zijn secretaris snakte naar adem. Ik ging erheen met een exemplaar van het Boek van Mormon in mijn hand. Hij keek me aan en zei: 'Ga zitten, Scott. Wat heb je? Ik heb al het mogelijke geprobeerd om je te dwingen van gedachten te veranderen. Wat heb je daar?'

Er volgde een heel boeiend, rustig gesprek. Deze keer werd er meer geluisterd. Hij zei dat hij het Boek van Mormon zou lezen. En toen gebeurde er iets wat ik nooit verwacht had. Hij voegde eraan toe: 'Ik wil dat je me belt als je terug bent van je zending. Er zal werk voor je zijn.'

Je hele leven zullen er problemen zijn en zul je moeilijke beslissingen moeten nemen. Neem je *nu* voor om altijd te kiezen voor het goede, wat de gevolgen ook mogen zijn. Het gevolg zal altijd voor je bestwil zijn. Je zult merken dat het op den duur het gemakkelijkst is om pal te staan voor wat goed is en om op de eerste plaats te doen wat moeilijk

is. Als je dat standpunt inneemt, is doorgaan niet al te moeilijk. Iemand die de gemakkelijkste weg kiest en het goedpraat als hij om welke reden dan ook een beetje van de echte normen afwijkt, zal merken dat hij iets gezaaid heeft wat later problemen oplevert.

Doe wat goed is, ook als het ernaar uitziet dat je alleen staat, vrienden gaat verliezen, kritiek zult krijgen. Je zult merken dat je, als je doet wat goed is, na een periode waarin je beproefd wordt, de beste vrienden ontdekt en dat jullie elkaar kunt steunen in je besluit om alle geboden van de Heer te gehoorzamen. Ik heb nooit spijt gehad van situaties waarin ik koos voor het goede, zelfs als ik felle kritiek ondervond. Jullie zullen die waarheid ontdekken. Jullie zullen ook ontdekken dat je, als je je vast hebt voorgenomen het goede te doen, als je je normen hebt vastgesteld en verbonden hebt gesloten om je daaraan te houden, versterkt zult worden en kracht zult krijgen die de jouwe zo nodig te boven gaat. De moeilijkheid ontstaat als je zonder een bepaald plan de strijd tegen de verleiding aangaat. Dat is wat Satan wil, want dan ben je rijp voor de nederlaag.

Nu wil ik het hebben over gevoelige onderwerpen die je gemakkelijker onder vier ogen bespreekt — daarom probeer ik me zo goed mogelijk voor te stellen dat jij, als individu, wilt weten hoe je je idealen en je toekomststromen kunt realiseren. Ik zal proberen om verder alles en iedereen te negeren. Misschien wil jij dat ook doen.

In deze periode van je leven is het van het grootste belang dat je gedachten en daden rein zijn, zodat de Heilige Geest je kan leiden. Satan heeft zich vast voorgenomen om jou in deze belangrijke periode te overmeesteren, niet door plotseling een heleboel verleidingen op je pad te plaatsen, maar door zorgvuldig gekozen, verlokende, maar schijnbaar onbelangrijke schendingen van de normen die je allang hebt vastgesteld. Hij zal die

Op mijn laatste dag op kantoor vroeg ik om een afspraak met admiraal Rickover. Ik ging erheen met een boek-van-mormon in mijn hand.

verleidingen gebruiken om je handig van het goede pad weg te leiden. Satan weet dat je hem kunt weerstaan zo lang je door de Heilige Geest geleid kunt worden. Hij heeft geen macht over iemand die rechtschapen is. De Heer heeft gezorgd dat je de verleidingen van de duivel kunt weerstaan. Als je gehoorzaam bent, zul je geïnspireerd worden, weten wat je te doen staat en dat ook kunnen doen.

Om je te behoeden, zal ik proberen te laten zien hoe Satan werkt. Laten we ons voorstellen dat zich rechts van je alle goede dingen bevinden die je in je leven kunt doen. Hoe verder naar rechts hoe beter. Links van je bevinden zich alle verkeerde dingen die je kunt doen. Hoe verder naar links hoe slechter. In het midden is het moeilijk te onderscheiden of iets een beetje goed of een beetje slecht is. Dat is het gebied waar Satan goede mensen bewerkt. Dat is het schemergebied waar je niet gemakkelijk goed van kwaad kunt onderscheiden. Je raakt daar makkelijk in verwarring. Blijf in het mooie gebied van het goede dat de Heer duidelijk heeft afgebakend, dan zul je geen enkel probleem hebben met verleidingen. Als je niet zeker weet of het gepast is naar iets te kijken, te luisteren, eraan te denken of het te doen — *doe het niet*. Je zou wel eens in de buurt van een van Satans valkuilen kunnen komen.

Kijk nu eens hoe Satan te werk gaat. Een recht-schapen, teruggekeerde zendeling ontmoet een reine, mooie jonge vrouw. Ze zijn op een leeftijd waarop ze serieus aan een huwelijk kunnen denken. Ze beginnen met elkaar uit te gaan. Hij ontwikkelt een diepe, mooie liefde voor haar en zij voor hem. Geen van beiden is van plan iets verkeerd te doen. Ze hebben besloten de grens van Satans territorium niet te overschrijden. Als hij met haar samen is, wil hij uiting geven aan wat hij voor haar voelt — op de een of andere manier, na een tijdje, brengt hij die gevoelens niet helemaal over door haar hand vast te houden. Elke keer als ze samen zijn, doen ze wat ze de vorige keer deden, en nog een beetje meer om lichamelijke hun gevoelens te uiten. Ze naderen de grens steeds meer, maar ze zijn vastbesloten die niet te overschrijden. Op een dag zaait Satan het zaad van rationalisatie. Daarmee bedoel ik dat hij probeert hun te laten geloven dat iets wat echt verkeerd is, vanwege hun bijzondere

omstandigheden verdraaid of goedgepraat kan worden. Rationaliseren is een van de doeltreffendste middelen van de duivel. Hij zaait deze gedachten: 'Julie houden echt van elkaar. Julie willen in de tempel aan elkaar verzegeld worden. Julie leven allebei de evangelie-normen na en zullen elkaar trouw zijn. Julie zijn een uitzondering. Julie hebben de grens nog niet bereikt.' De grens wordt verder naar links verlegd. Dus blijven ze lichamenlijk uiting geven aan hun gevoelens. Ze zijn heel erg verliefd. Elke keer worden ze een tikje intiemer. Er komen sterke, krachtige emoties in hen op, maar ze weten zeker dat ze die in bedwang kunnen houden. Ze zullen zich in de tempel aan elkaar laten verzegelen. Dan worden ze overweldigd door hun gevoelens, en ze doen dingen die ze nooit buiten het huwelijk hadden willen doen. Hun leven is vreselijk ingewikkeld — tragisch en onnodig.

Begrijp alsjeblieft dat je niet zomaar de grens kunt overschrijden zonder het grote risico te lopen geleid te worden naar plaatsen waar je nooit had willen komen, of naar ervaringen die je nooit had willen hebben. Zo gaat Satan te werk. Hij weet dat de krachtige gevoelens van seksuele overtreding verslavend zijn. De ene handeling leidt tot een andere en weer een andere. Je begeerten worden aange-wakkerd en je ondergaat krachtige emoties totdat de over-treder alle realiteit uit het oog verliest en steeds dieper in zonde verstrikt raakt, zonder in te zien hoe ver hij of zij is afgedwaald of hoe snel hij of zij gevangen raakt. Je hebt gezien hoe anderen gaan experimenteren en vervolgens steeds dieper in de zonde betrokken worden, blijkbaar zonder in te zien hoe diep ze zijn gevallen.

Hoe kunnen twee mensen die van elkaar houden, vermijden dat ze de grens overschrijden en aan verleiding toegeven? Laten we eerst omschrijven wat liefde is. Oprecht van elkaar houden is jezelf beschermen, jezelf rein en onbesmet bewaren, jezelf opofferen voor het welzijn van de ander. Van elkaar houden is de heilige, intieme ervaringen van het huwelijk uitstellen. In dat huwelijk zijn ze, als ze op de goede manier gebruikt worden, het middel waardoor de partners nader tot elkaar komen en gesterkt worden voor de grotere verantwoordelijkheid van het ouderschap. Gevolg daarvan is de vorming van een lichaam voor de geestkinderen die onze hemelse Vader aan

een moeder en een vader toevertrouwt. Binnen dat heilige kader zijn gepaste, intieme uitingen mooi en zinvol.

Vertegenwoordigers van Satan spreken over liefde, maar in feite gaat het dan over begeerte. Het gaat dan over de toenemende bevrediging van je eigen begeerten, ten koste van elkaar. Het leidt tot overtreding van Gods geboden.

Zorg dat je goede vrienden om je heen hebt door op de juiste plaatsen de goede dingen te doen. Zorg dat je vrienden of vriendinnen om je heen hebt die je aan je rechtschapen voornemens kunnen herinneren.

Waarom richt Satan zich zo intens op seksuele overtredingen? Omdat hij weet dat onzedelijkheid zichzelf in stand houdt. Tegelijkertijd verdooft het je geestelijke gevoeligheid en zal het de wil om weerstand te bieden tenietdoen. Er is in jouw leven nooit plaats voor de liefde die Satan erop nahoudt. Als zich elementen daarvan in een relatie hebben voorgedaan, ontdeef je er dan van — nu.

Nu zal ik je ideeën aan de hand doen waarmee je kunt voorkomen dat je de grens overschrijdt:

- Kies vrijwillig om te doen wat goed is. Alleen door vrijwillige gehoorzaamheid ontvang je de volle zegeningen die het gevolg zijn van gehoorzaamheid aan Gods geboden.

- Neem je vast voor je aan je normen te houden. Neem de tijd om diep na te denken. Kies daarvoor een periode waarin er geen druk op je gelegd wordt en waarin

de besluiten die je neemt bevestigd kunnen worden door heilige ingevingen. Besluit dan wat je wel en niet zult doen om je gevoelens te uiten. De Geest zal je leiden.

Wijk dan niet af van die beslissingen, ongeacht hoe juist dat kan lijken als de verleiding zich aandient. Zet niet de eerste stap, hoe onschuldig die ook mag lijken.

De verwezenlijking van je dromen hangt af van je vastbeslotenheid om je normen nooit los te laten.

- Erken dat de grens tussen goed en kwaad nooit verandert, maar dat je in de verleiding kunt komen om door rationalisatie je kijk op die grens te veranderen. Ik bedoel dat je iets waarvan je veronderstelt of weet dat het verkeerd is, probeert te rechtvaardigen en het daardoor in jouw speciale geval aanvaardbaar maakt.

- Zorg dat je goede vrienden om je heen hebt door op de juiste plaatsen de goede dingen te doen. Niemand van ons is altijd gelukkig. Als je je niet prettig voelt, vervul je makkelijker in een ernstige fout. Een goede vriend of vriendin zal je, als je in de put zit, vaak herinneren aan je goede voornemens. Sommigen willen zo graag vrienden hebben en populair zijn dat ze water bij de wijn doen. Zo krijg je niet de vrienden die je hebben wilt, maar zo kun je wel je rechtschapen idealen mislopen.

- Blijf naar de kerk gaan. Zo zul je je steeds opnieuw voornemen om te doen wat goed is en zul je door het voorbeeld van anderen daarvoor de kracht krijgen.

■ Een veilige regel is dat je als je kort voor je huwelijk met z'n tweeën bent, nooit iets doet wat je niet zou doen als je ouders erbij waren.

■ Laat je niet misleiden door wat de wereld aanvaardbaar vindt. Het is heel verkeerd om met opzet gevoelens op te wekken die bedoeld zijn voor heilige doeleinden binnen het huwelijksverbond. Ik getuig plechtig dat het een overtreding is om iemands intieme, heilige lichaamsdelen aan te raken, behalve binnen het huwelijk tussen man en vrouw. Satan heeft het idee rondgestrooid dat bij wederzijds goedvinden intimiteit is toegestaan, op de uiteindelijke geslachtsdaad na. Dat is een verschrikkelijke leugen. Een dergelijke daad is een overtreding van de wet van kuisheid waarvan je je moet bekeren. Het is niet alleen verstandig om geen onzedelijkheid te bedrijven, het is een fundamenteel gebod van God dat Hij als heel belangrijk beschouwt.

Je geestlichaam is geschapen door je hemelse Vader. Je stoffelijk lichaam is geschapen naar zijn beeld. Hij kan je onvoorstelbaar gelukkig maken. Zijn doel is jou te helpen om hier op aarde je volle potentieel waar te maken wat betreft je groei, je vaardigheden en je geluk. Hij heeft jouw eeuwige geluk voor ogen.

Er is nog iemand anders die buitengewoon begaafd, machtig en briljant is — maar duivels — en die tot doel heeft je tot zijn slaaf te maken. Een van zijn machtigste middelen om jou van je weg naar geluk af te brengen, is je te verleiden om te experimenteren met intieme handelingen. Seksuele overtreding houdt zichzelf in stand. Het stimuleert krachtige, lichamelijke gevoelens die steeds verslavender worden. Tegelijkertijd verdooft het je geestelijke gevoeligheid en doet het de wil om te weerstaan, teniet. Onzedelijkheid hoort niet bij je aard. Omdat hij dat weet, zal Satan je eerder verleiden om met een kleine, verslavende dosis te beginnen dan om van een rein leven rechtstreeks over te stappen op ernstige, onzedelijke overtredingen.

Nephi heeft je een machtige manier aangegeven om verleiding succesvol het hoofd te bieden. Hij heeft gezegd: 'Allen, die het woord Gods gehoor wilden schenken en zich daaraan vasthouden, zouden nimmer verloren gaan; evenmin zouden de verzoeken en de vurige pijlen van de duivel hen kunnen verblinden om hen ten ondergang te voeren' (1 Nephi 15:24).

Als er iemand is die deze boodschap leest en een ernstige overtreding heeft begaan, dan vraag ik je met alle tederheid van mijn hart of je je nu wilt bekeren. Het is niet goed de geboden van de Heer te overtreden. Het is tragisch als je daar niets aan doet. Zonde is als kanker in het lichaam. Het zal niet vanzelf genezen. Het zal steeds erger worden, tenzij het genezen wordt door bekering. Je kunt volkomen gezond, nieuw, gereinigd en in alle opzichten rein worden door het wonder van vergeving. Als je een overtreding begaan hebt, neem je dan alsjeblieft voor om nu met je bisschop te praten zodat je rechtshapen idealen verwezenlijkt kunnen worden.

In het oor van degenen die een ernstige fout maken, fluistert Satan: 'Je leven is verwoest. Er is geen weg terug. Je kunt net zo goed doorgaan op het pad waarop je je bevindt.' Dat is een leugen. De Heiland heeft zijn leven gegeven opdat zelfs de ernstigste overtredingen goedgemaakt kunnen worden en opdat iemand nieuw, schoon en rein gemaakt kan worden door bekering en gehoorzaamheid aan de geboden van de Heer. Als je iets anders gelooft, zou je de doeltreffendheid van de verzoening van onze Heiland ontkennen.

Samengevat: jouw geluk — nu, gedurende je hele leven en in de eeuwigheid — hangt af van de juiste beslissingen die je neemt en of je je eraan houdt. Sommigen kiezen alleen op grond van hun eigen ervaring en hebben in weinig anders vertrouwen. Sommigen kiezen blind door hun leeftijdgenoten te volgen. Anderen kiezen wat volgens hen de meeste vrienden en het grootste succes oplevert. Sommigen wachten tot er zich een moeilijkheid voordoet en besluiten dan wat ze moeten doen. Al die alternatieven kunnen rampzalig zijn.

Met al mijn liefde vraag ik jullie om resoluut te besluiten je te houden aan de normen van de Heer. Leef alsjeblieft zo, dat de Heilige Geest je kan inspireren om steeds het goede te doen. Ik getuig dat daardoor je rechtshapen idealen, of soms nog iets veel beters, realiteit zullen worden. Onze Vader in de hemel en zijn geliefde Zoon houden van je. Meer dan je nu kunt weten, willen ze dat je gelukkig wordt. Zij willen alles doen om jou dat geluk te laten bereiken als je standvastig al het mogelijke doet om hun geboden te gehoorzamen. Ik getuig dat Zij van je houden en je zullen helpen. In de naam van Jezus Christus. Amen. □

'Wees trouw steeds en moedig'

We zijn gezegend dat we leven in een wereld die bestuurd wordt door wetten. We weten dat er bepaalde gevolgen vastzitten aan wat we doen — altijd. Bijvoorbeeld: we kunnen vol vertrouwen de ene voet voor de andere zetten omdat we weten dat de wet van de zwaartekracht ons veilig op de grond houdt. 🍀 Zoals het in de stof-felijke wereld is, zo is het ook in de geestelijke. 'Er is een wet,' heeft de profeet Joseph Smith gezegd, '(...) waarop alle zegeningen zijn gegrond — En wanneer wij enige zegen van God ontvangen, is het door gehoorzaamheid aan die wet' (LV 130:20–21). Daarom hoeven we nooit bang te zijn om te doen wat onze hemelse Vader van ons

vraagt. Zoals de volgende verhalen illustreren, weten we dat ons geloof beloond zal worden — altijd, of het nu gaat om het zoeken naar waarheid, het opofferen van wereldse goederen of het vertrouwen op zijn zorg. We kunnen de gevolgen niet voorzien, maar we kunnen erop vertrouwen dat het ons ten goede komt. 🍀 'Je hele leven zullen er problemen zijn en zul je moeilijke beslissingen moeten nemen,' zegt ouderling Richard G. Scott van het Quorum der Twaalf Apostelen tegen ons. 'Neem je *nu* voor om altijd te kiezen voor het goede, wat de gevolgen ook mogen zijn. Het gevolg zal altijd voor je bestwil zijn.' ('Het goede doen', *Liahona*, maart 2001, blz. 14.)

Valkuil in het zand

Gary M. Johnson

Lang geleden, op een zaterdagmorgen, reppen mijn broers en zussen en ik ons door het huis om vroeg onze taken te doen. We waren opgetogen omdat mijn vader beloofd had dat we met het gezin een ritje zouden maken in de stationcar van vijf jaar oud die hij kort daarvoor gekocht had. Wij hadden liever dat hij een nieuwere auto kocht, maar hij

zei dat die te duur was. Bovendien zei hij dat de auto die wij gekocht hadden, zwaarder en veiliger was als er iets mee gebeurde. Dat was voor mijn moeder een belangrijke factor, want zij was kort geleden betrokken geweest bij een frontale botsing en bijna om het leven gekomen.

Toen we alle voorbereidingen hadden getroffen, persten we ons allemaal in de auto — mama, papa en zeven kinderen, waaronder een

baby — een jongetje. Aangezien we een middagritje gingen maken, hadden we geen lunch of iets te drinken meegenomen.

We reden naar de snelweg en in noordelijke richting. Het was heet,

Toen het vliegtuig wegvloog en het geluid van de motor vervaagde, wisten we dat we op onszelf waren aangewezen. De situatie werd wanhopig.

en we hadden geen airconditioning. We keken uit over de kale, open woestijn, met hier en daar wat woestijnplanten, af en toe wat rotsgesteente of een telefoonpaal, en de lage bergketens aan de horizon. Ondanks de hitte en het kale landschap waren we blij met ons leuke gezinsuittapje.

De tevreden stemming werd echter verbroken door een jammerend geluid van mijn moeder. De herinnering aan haar ongeluk lag haar nog vers in het geheugen, en de aanblik van tegevoetkomende auto's maakte haar vreselijk bang. Papa besloot ter wille van haar van de snelweg af te gaan. 'Ziezo', zei hij opgewekt toen hij een modderige weg opreed die onder een rij enorme hoogspanningskabels doorliep. Een stofwolk achter zich latend, reed de auto over de oude weg. Voor mij — ik was dertien — was dat allemaal uitermate leuk.

Omdat we zo genoten van het ritje, merkte geen van de kinderen de bezorgde blik op papa's gezicht op. Maar mijn moeder wist dat er iets niet in orde was. 'Wat is er, Anthony?' vroeg ze.

'Nou', antwoordde hij, 'waarschijnlijk is het niets, maar dat zand ziet er verraderlijk uit. We kunnen maar beter teruggaan.' Terwijl hij dat zei, vond hij een verbreed stukje weg bovenop een heuveltje en keerde daar de auto.

We reden terug langs de helling naar beneden en de volgende heuvel op — en toen gebeurde het. De auto zonk weg in het zachte zand. Een

aantal van ons stapte uit en we duwden zo hard we konden, maar er kwam geen voorwaartse beweging in. Het lukte ons wel om de auto terug te duwen op vastere grond, zodat papa vaart kon maken om zo over de zanderige plek heen te rijden. Zijn herhaalde pogingen slaagden echter niet, vooral omdat hij moest zorgen niet te ver achteruit te rijden waardoor hij op een andere zanderige plek terecht zou komen. Bij elke poging kreeg hij de auto een stukje verder vooruit, maar daarna zonk die zelfs nog dieper weg in het zachte, rulle zand.

De kleintjes begonnen te huilen. 'We hebben dorst, mam.' Terwijl de hete namiddagzon op ons brandde, konden we de trillende, hete lucht uit het zand omhoog zien komen, waardoor het zicht op de bergen aan de horizon vertekend werd.

Toen hoorden we in de verte een zwak geluid naderen. Het geluid van een eenmotorig vliegtuig werd luider naarmate het dichterbij kwam. 'We zijn gered!' riep ik toen ik het vliegtuig zag. 'Laten we allemaal zwaaien, dan landt hij wel!' Verwoed zwaaiden we met onze armen. Het was het vliegtuig dat de hoogspanningskabels inspecteerde, en het vloog zo laag dat we de piloot uit het raam zagen leunen. Hij zwaaide terug. Hij moet gedacht hebben dat we hem groetten. Toen het vliegtuig wegvloog en het geluid van de motor vervaagde, wisten we dat we aan onszelf waren overgelaten.

De situatie werd hopeloos. We hadden geen voedsel, geen water,

mijn moeder worstelde met een nu hysterisch huilende baby, de vier meisjes huilden, en zelfs mijn broer en ik begonnen eraan te twifelen of we nog een kans hadden om veilig thuis te komen.

Papa riep ons bij elkaar en zei: 'We kunnen nog maar één ding doen. Laten we onze hemelse Vader om hulp vragen.' We knielden allemaal in het brandend hete zand en bogen ons hoofd terwijl papa namens het hele gezin zijn hart uitsloot. Hij legde de Heer onze situatie precies uit, noemde alles wat we gedaan hadden om onszelf eruit te bevrijden en smeekte toen om hulp.

Na het gebed stonden we op, en papa zei: 'Laten we het nog één keer proberen.' Hij liet ons allemaal buiten staan terwijl hij achteruit reed om nog één keer vaart te maken. De motor brulde toen papa optrok zo snel hij kon. De auto raakte het zand, maar bleef deze keer doorgaan, alsof hij dreef. Papa reed naar de top van de volgende heuvel en stopte op vaste, rotsachtige bodem. We juichten allemaal en renden naar de auto.

Toen we die bereikten, zat papa aan het stuur, trillend en snikkend, wat ik nog nooit gezien had. Toen we hem vroegen wat er was, keek hij op en zei dat het leek alsof de auto door een onzichtbare kracht opgetild en over het zand gedragen was.

We reden stil naar huis terwijl de heldere, oranje tinten van de ondergaande zon de westelijke hemel kleurden. Niemand sprak, alsof we

het plechtige gevoel dat er heerste niet wilden verstoren. Hoewel ik besef dat antwoorden op gebeden in verschillende vormen gegeven worden en niet altijd spectaculair zijn, ben ik onze hemelde Vader dankbaar voor de zegeningen van die dag.

Gary M. Johnson is lid van de wijk Needles in de ring Lake Havasu City (Arizona).

In de palm van zijn hand

Emma Ernestina Sánchez Sánchez

De eerste paar jaren leek ons huwelijk bijna volmaakt. Nadat mijn man en ik in de Mexico-Stad D.F.-tempel aan elkaar verzegeld waren, behaalden we allebei onze graad aan de universiteit en werd onze eerste dochter geboren. Mijn

man had een goede baan en werd geroepen als bisschop van onze wijk. Toen konden we verhuizen naar Jalisco, een deel van Mexico waar mijn grootouders gewoond hadden. We hadden er altijd van gedroomd onze kinderen ergens op een vredige plaats te kunnen opvoeden, en Jalisco was een plaats naar ons hart. Maar ons leven zou dramatisch veranderen.

In Jalisco werd onze tweede dochter geboren. Vervelend genoeg kreeg ik na de geboorte ernstige complicaties. We konden de kosten van ons spaargeld betalen, maar toen

raakte mijn man twee weken later zijn baan kwijt. Zonder inkomen zouden we uit ons huis moeten. Met alle te betalen rekeningen, afbetaling van de auto en de huur steeg het water ons tot de lippen.

Ten langen leste ging mijn man 's avonds werken als taxichauffeur. Vaak waren de kosten hoger dan zijn inkomen, maar het bracht wat brood op de plank. Toen begaf de auto het en droogde zelfs die kleine bron

God zegende ons tuintje. Het bracht een overvloed aan voedsel op.

van inkomsten op. Veel van onze bezittingen verkochten of beleenden we. Tegelijkertijd onderging de Mexicaanse munt een aanzienlijke devaluatie, waardoor onze financiële zorgen nog veel groter werden.

Mijn man was emotioneel en lichamelijk uitgeput, dus nam ik een baan als leerkracht aan op een tweetalige basisschool. Ik moest hard werken, het salaris was laag en mijn twee kleintjes moest ik toevertrouwen aan de zorg van een lid van de kerk. Om geld te besparen, verhuisden we naar een goedkoper huis in een armer stadsdeel.

Terwijl ik alle moeite deed om naar mijn werk te gaan, voor ons gezin te zorgen, het huis op orde te houden en mijn taak in de kerk te doen, raakte ik erg gedeprimeerd. Op een vreselijke avond was ik zo overstuurd dat ik moest worden opgenomen. Nadat hij me een kalmeringsmiddel had gegeven, zei de dokter: 'Jij verdrinkt jezelf in je problemen. Dat is iets voor lafaards, en dat ben jij volgens mij niet. Denk daar eens over na.'

Zijn woorden bleven door mijn hoofd spoken, en ik sloot mijn ogen, zoekend naar iets wat me moed kon geven. Ik ging mijn leven na. *Ja, al onze stoffelijke bezittingen zijn we kwijt*, zei ik bij mezelf, *maar ik leef nog, ik heb een geweldige man en twee kostbare dochters*. Ik bedacht me dat ik niet geboren was om goederen te vergaren of om een rustig leven te leiden. Ik was gekomen om mijn gezin en anderen te helpen en om Gods koninkrijk op te bouwen.

Toen ik weer thuis kwam, bad ik als nooit tevoren. Ik smeekte mijn hemelse Vader of Hij me kracht wilde geven. Ik sprak met mijn bisschop en hij zei tegen mij: 'De Heer zal van je wegnemen wat niet goed voor je is.' De volgende dag hoorde ik dat ik zonder opgave van redenen ontslagen was. Diezelfde dag hoorde ik dat ik een studiebeurs had gekregen om mijn opleiding af te maken. Omdat ik tijd had om mijn kindertjes les te geven genas mijn geest grotendeels.

Op een ochtend ging de telefoon, die het maandenlang niet gedaan had: mijn man kreeg een baan als leraar aangeboden. Onmiddellijk daarna deed de telefoon het niet meer, maar dat gaf niet. Mijn man had werk!

Als nooit tevoren raakte ons gezin in de greep van de beginselen van welzijn en zelfredzaamheid. Ik leerde hoe ik tarwe en sojabonen moest opslaan. Naast de stoep plantte ik maïs en kreeg toen van vrienden toestemming om op hun grond een moestuin aan te leggen. God zegende ons tuintje. Het bracht een overvloed aan voedsel op, waaronder pompoenen en alfalfa.

Doordat we hard werkten — en voedsel konden opslaan — verdween mijn angst en werd ik met hoop vervuld. Toen mijn houding veranderde, kon ik de hand van de Heer in ons leven zien. We waren gezegend met een goede gezondheid; er is niemand zelfs maar verkouden geweest. Zelfs in de moeilijkste perioden zijn we nooit opgehouden de zendingen eten te geven. De

kinderen hadden altijd te eten, en we werden vaak genoeg door vrienden te eten gevraagd. Op een goede dag kon ik eindelijk een tweede gascilinder voor ons fornuis kopen. Onmiddellijk raakte de vorige leeg. Het typische was dat je met een cilinder zes weken doet, maar deze had het maanden uitgehouden.

Door onze beproevingen hebben we een aantal belangrijke lessen geleerd. We hebben geleerd dat je de raad van ons leiders op waarde moet schatten. We hebben geleerd te ontvangen; het is goed om anderen te helpen, maar het is ook belangrijk dat je je door anderen laat helpen. Zowel mijn man als ik konden zonder betaling een aanvullende opleiding voor ons werk volgen. Mijn dierbare schoonfamilie wist altijd wat we nodig hadden, en mijn schoonmoeder is mijn vriendin geworden.

En ons huwelijk groeide en werd sterker. Op een avond nam mijn man me in zijn armen en zei: 'Het kan mij niet schelen of ze ons op straat zetten. Met jou aan mijn zijde zal ik de moed hebben om weer helemaal opnieuw te beginnen.'

Misschien wel het allerbelangrijkste is dat we de dingen vanuit een eeuwig perspectief gingen bekijken. We hebben ingezien dat God ons zowel in goede als in slechte tijden in de palm van zijn hand houdt.

Emma Ernestina Sánchez Sánchez is lid van de wijk Las Águilas in de ring Guadaluajara-Moctezuma (Mexico)

Mijn afgod prijsgeven

Manuel J. Rosario

Ik had een motor, een Harley-Davidson van 1978. Ik had er een kapitaal in geïnvesteerd en ik was er onbeschrijflijk trots op. Hij was alles voor me. Elke zondag kwamen we met een groep vrienden in Patillas (Puerto Rico) bij elkaar en reden we op onze motoren het eiland rond. We vergaten al onze moeilijkheden, ons gezin, God — alles — voor een korte tijd van plezier op die motorfietsen. Eigenlijk was mijn motor mijn afgod.

Dat veranderde allemaal toen een vroegere klasgenoot, Jaime Rivera Gómez, me in contact bracht met de kerk. Ik zal Jaime en de zendingen eeuwig dankbaar zijn voor hun lessen, hun geduld en oprechte liefde. Mijn vrouw en ik hebben ons op 31 maart 1996 laten dopen.

Toen we het evangelie van Jezus Christus gevonden hadden, veranderde ons leven helemaal. Ik heb onmiddellijk mijn motorfiets verkocht, voor veel

minder dan ik erin geïnvesteerd had. Maar het was dat offer waard. Omdat ik mijn leven veranderde, heeft onze hemelse Vader — de enige ware God — me rijkelijk gezegend. Ik ben nu gelukkig. Mijn gezin is gelukkig. Ik hou van mijn vrouw en kinderen. We houden gezinsavond, en samen bidden we en dienen we de Heer.

Drie maanden nadat we lid van de kerk geworden waren, reisden we naar de

Washington D.C.-tempel en hebben we ons voor een aantal voorouders laten dopen. In juli 1997 brachten we een tweede bezoek aan de tempel. Toen hebben we onze begiftigingen ontvangen en heilige verordeningen voor onze dierbaren verricht.

Ik weet dat God van me houdt, en elke dag probeer ik meer op Hem te gaan lijken. □

Manuel J. Rosario is lid van de gemeente Arroyo in het district Guayama (Puerto Rico).

President Hinckley presideert de hoeksteenceremonie van de Nauvoo-tempel

R. Scott Lloyd

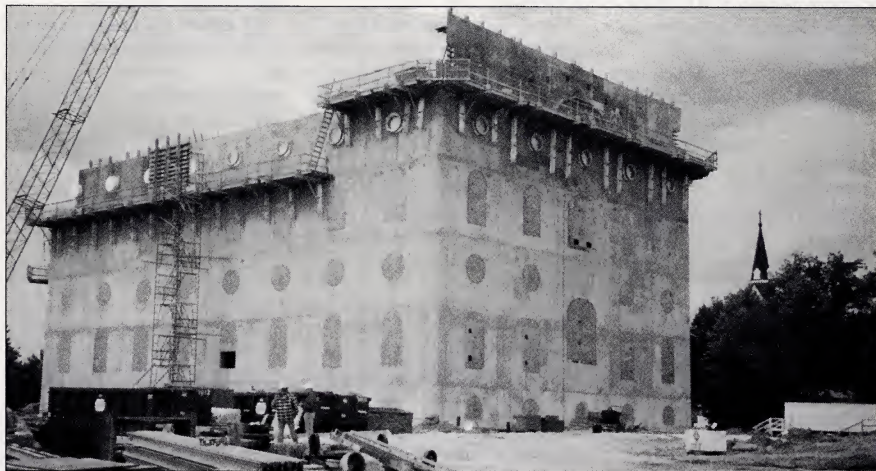
Naar de werkwijze die de profeet Joseph Smith voor de originele Nauvoo-tempel had ingesteld, presideerde president Gordon B. Hinckley op zondag 5 november 2000 de hoeksteenceremonie van de nieuwe Nauvoo-tempel.

'We hebben voor veel tempels een hoeksteenceremonie gehad, maar voor deze gaan we terug in het verleden', zei president Hinckley tegen de 4600 aanwezigen. 'We proberen zo goed mogelijk te herscheppen wat er hier op 6 april 1841 heeft plaatsgevonden.'

Bij die gelegenheid werd, met enig praalvertoon van het Nauvoo Legion, werden de vier hoekstenen van de originele tempel gelegd, met toespraken en een gebed door priesterschapsfunctionarissen, zoals vastgelegd door de profeet Joseph Smith.

Daarom werden onder leiding van president Hinckley ook de vier hoekstenen van de nieuwe tempel, die al voordien geplaatst waren, van specie voorzien en gezegend door algemene en plaatselijke priesterschapsfunctionarissen.

Tijdens zijn toespraak bij de inwijding van de zuidoostelijke hoeksteen sprak de president van de kerk over de geestelijke en triomfale aard van deze gebeurtenis, een mijlpaal in het proces van de herbouw van de tempel op dezelfde plaats als die van het originele gebouw. Dat werd door een bende ontwijd en door een brandstichter in de as gelegd nadat de heiligen uit hun geliefde stad waren verdreven. 'Mijn vrouw lag nog te slapen toen ik vanmorgen vertrok', zei president Hinckley. 'En ik heb een briefje voor haar achtergelaten. Daar heb ik op gezet: 'Ik ben naar Nauvoo. Ik ben om half vijf vanmiddag weer thuis.' Dat is nou een wonder! (...) Als ik tegen Brigham Young had gezegd: "Brigham, ik ga vanmiddag naar huis. De reis duurt twee uur en tien minuten", dan had hij gezegd: "Je bent gek", want hij had zich dat nooit kunnen voorstellen, hij had nooit kunnen dromen dat we met negenhonderd kilometer per uur door de lucht vliegen om de plaats te bereiken die zij lang geleden met zoveel verdriet, ellende en spijt moesten achterlaten.'

Als de Nauvoo-tempel klaar is, zal de buitenkant vrijwel identiek aan het origineel zijn.

President Hinckley legde vervolgens uit dat de dienst met de zuidoostelijke hoeksteen zou beginnen, omdat daar de eerste zonnestralen van de dag schijnen. De president van de kerk deed specie op de steen en sprak toen een gebed uit. 'Vader, we weten dat we ons op een historische plaats bevinden, op het bouwterrein van de Nauvoo-tempel, die in de jaren veertig van de negentiende eeuw werd gebouwd en vervolgens werd verwoest', zei hij. 'Wij hebben nu de kans en het voorrecht om het gebouw volgens de architectonische normen te bouwen en overeenkomstig de tempel die hier in die tijd stond. (...) We bidden dat dit een heilige plaats mag zijn voor uw volk over de hele wereld. Dat zij hiernaartoe mogen komen om dit heilig huis te betreden en aan de verordeningen van het evangelie deel te nemen, en mogen nadenken over wat er in deze stad Nauvoo is gebeurd.'

President Hinckley en de andere leiders gingen vervolgens naar de zuidwestelijke hoeksteen, waar bisschop H. David Burton, presiderende bisschop, de leiding had en specie op de steen aanbracht, samen met bisschop Merlin L. Reittinger van de wijk Nauvoo 1, Hans Smith, president van het lerarenquorum van de wijk Nauvoo 1 en Jared Brown, president van het diakenenquorum van de wijk Nauvoo 1. Bisschop Reittinger sprak het gebed uit en vroeg om zegeningen voor 'deze stad en dit gedeelte van uw wijngaard, dat de mensen die hier op bezoek komen beleefd en vriendelijk zullen zijn en dat de mensen die hier wonen, zullen begrijpen dat uw werk zal voortgaan,'

Bij de noordwestelijke hoek hield Durrell N. Nelson, president van de ring Nauvoo, een toespraak. Hij en Arthur Lee Noe, president van het ouderlingenquorum van de wijk Nauvoo 1, brachten toen de specie op de steen aan, en president Noe bad

President Gordon B. Hinckley brengt specie aan op de zuidoostelijke hoeksteen van de Nauvoo-tempel.

FOTOGRAFIE: RAELEI CALL, MET DANK AAN CHURCH NEWS

om een zegen dat 'alle aanwezigen dit heilige gebouw niet zullen vergeten en een verlangen zullen hebben om in deze tempel heilige verordeningen te verrichten.'

Bij de noordoostelijke hoeksteen werd de ceremonie verricht door president Boyd K. Packer, waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen, bijgestaan door ouderling David B. Haight van het Quorum der Twaalf Apostelen, ouderling L. Aldin Porter van het Presidium der Zeventig, en ouderling Donald L. Staheli van de Zeventig, president van het gebied Noord-Amerika-Midden. President Packer sprak over een aantal historische gebeurtenissen rond de vestiging van Nauvoo, de bouw van de tempel en de heiligen die de stad moesten verlaten. Tijdens het gebed zei ouderling Porter: 'Vader, op deze zachte dag gedenken wij voor uw aangezicht de mensen die hier meer dan honderdvijftig jaar geleden stonden.'

In 1939, tijdens het honderdjarig bestaan van Nauvoo, was Bryant S. Hinckley, de vader van president Hinckley, zendingspresident van het gebied waarin Nauvoo ligt.

Hij stuurde een aanbeveling naar het Eerste Presidium om de Nauvoo-tempel te herbouwen, maar de algemene autoriteiten schreven toen terug dat de kerk daar het geld niet voor had. Dat werd door president Packer aangehaald, alsook door president Hinckley, die in zijn slotwoorden zei: 'Nu is het mijn kans en genoeg en als prachtig en waardevol zal worden beschouwd, zoals het hier in Illinois staat, met uitzicht over de Mississippi en de prairies van Iowa.' □

Met dank aan Church News, 11 november 2000.

Profeet onderscheiden voor inspanningen in armoedebestrijding

Sarah Jane Weaver

Een groep heiligen der laatste dagen die eraan werkt om armoede uit te bannen, heeft op 10 oktober 2000 president Hinckley onderscheiden als weldoener van het millennium. UNITUS, een organisatie zonder winstbejag, die in februari 2000 is opgericht met als doel om armoede te bestrijden door geld in te zamelen voor projecten in ontwikkelingslanden, overhandigde de onderscheiding tijdens een lunch in het Joseph Smith Memorial Building in Salt Lake City.

Nadat hij de wereldbol van kristal met inscriptie in ontvangst had genomen – een zeldzaam exemplaar van het Boek van Mormon uit 1841 dat in Liverpool (Engeland) was gedrukt – feliciteerde president Hinckley de meer dan vijfhonderd leden met het werk dat zij over de hele wereld verrichten.

‘Er is overall armoede’, zei hij, en merkte op dat hij veel ontberingen heeft gezien tijdens zijn reizen over de wereld. ‘Er is armoede in dit land. Dat heb ik gezien. Maar er is armoede in elk land ter wereld. (...) U strijdt ervoor om dat te veranderen en die plaag te verdelgen.’

UNITUS brengt mensen die aan humanitaire projecten van hun interesse willen bijdragen, met elkaar in contact. Naast netwerken verstrekt de

organisatie kleine leningen om zelfstandige bedrijfjes en samenwerkingsverbanden op te zetten en helpt ze arme mensen die een opleiding willen volgen. De organisatie heeft een bakkerij in Kenia opgezet en verschillende scholen in Peru gebouwd. President Hinckley zei tegen de aanwezigen dat onwetendheid vaak met armoede gepaard gaat. ‘Zonder opleiding kunnen deze mensen geen vooruitgang maken; daar ben ik van overtuigd’, zei hij. ‘Onderwijs is de sleutel waarmee veel deuren kunnen worden geopend.’

President Hinckley complimenteerde de organisatie voor het verstreken van kleine leningen. Hij zei: ‘Het lijkt bijna onmogelijk dat een voor ons onbeduidende hoeveelheid geld (...) het verschil kan zijn tussen

een hele dag in de modder rondlopen of een eigen bedrijfje beginnen.’

Hij zei dat onze hemelse Vader zijn zoons en dochters niet graag in armoede ziet verkeren. ‘Ik denk dat onze hemelse Vader blij zou zijn als al zijn kinderen een voorspoedig leven konden leiden en voldoende middelen zouden hebben om comfortabel en goed te leven.’

President Hinckley noemde de mensen in de wereld naasten. ‘We kunnen niet meer in een klein, afgezonderd gebied wonen’, zei hij. ‘We leven niet meer afgezonderd van de wereld.’

Warner Woodworth, een van oprichters van UNITUS en hoogleraar aan de Brigham Young University, zei dat de aan president Hinckley overhandigde wereldbol van kristal een symbool was van de wereldwijde invloed van de kerk en van het goede werk dat de leden over de hele wereld kunnen verrichten.

‘Uw voorbeeld is een inspiratie voor velen van ons om onze medemens beter te dienen’, zei broeder Warner tegen president Hinckley. ‘Uw woorden over het helpen van de jongvolwassenen van de kerk zijn diep tot ons doorgedrongen. Zij hebben een ladder nodig waarmee zij uit hun armoede kunnen klimmen en iets van hun leven kunnen maken en zelf een belangrijke bijdrage kunnen leveren. (...) We kijken ernaar uit om onze bijdrage te leveren aan de vereniging van de heiligen en de opbouw van Zion. We willen graag vrede onder de kinderen van onze hemelse Vader bevorderen.’ □

FOTOGRAFIE: JASON OLSON, MET DANK AAN CHURCH NEWS

Bestuurslid Mike Murray van UNITUS overhandigt president Gordon B. Hinckley een exemplaar van het Boek van Mormon uit 1841.

Met dank aan Church News, 21 oktober 2000.

Een indrukwekkende en spannende tijd om in te leven

Ashley Renlund

Mormoonse studenten van de Stanford University in Palo Alto (Californië) kwamen op 13 oktober 2000 bijeen om te luisteren naar ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen, die sprak over de vitaliteit van de kerk internationaal, het stellen van prioriteiten en het fundament van zijn eigen getuigenis.

Ik smeed u om te geloven dat God u liefheeft', zei ouderling Holland tijdens de jaarlijkse bijeenkomst van de heiligen der laatste dagen op de Stanford University, in de Memorial Church, een niet aan een kerkgenootschap verbonden kapel in het hart van de campus.

De bijeenkomst was gericht op de beginselen van onderwijs en geloof,

die in Leer en Verbonden 88:118 worden behandeld: 'En omdat niet allen geloof hebben, moet gij ijverig woorden van wijsheid zoeken en [hierin] elkander onderwijzen; ja, put woorden van wijsheid uit de beste boeken; zoekt wetenschap, ja, door studie alsmede door geloof.'

Na toespraken van twee studenten en John Etchmendy, bestuursfunctio-

naris van de universiteit, sprak ouderling Holland de groep studenten, oud-studenten, docenten en belangstellenden toe. Hij noemde het heden een indrukwekkende en spannende tijd om in te leven, met meer dan honderd tempels en zestigduizend zendelingen, getallen die de wereld nog nooit heeft gezien. Hij moedigde de aanwezigen aan om het voorrecht van deze tijd te waarderen, om op de een of andere manier iets terug te geven, want 'wij dragen de hoop en de dromen van iedere generatie uit het verleden op onze schouders.

Wij prijzen u, moedigen u aan en geven u het estafettestokje over om de wedstrijd te winnen', zei hij. Hij herinnerde de aanwezigen eraan dat onze goddelijke bestemming en nalatenschap een van de krachtigste beginselen van het evangelie is, dat de leden van de kerk letterlijk het vermogen hebben om door middel van de verzoening bij de troon van God te komen.

'God is God vanwege zijn kennis,' legde ouderling Holland uit, 'en uiteraard door wat Hij met die kennis doet.' Hij zei tegen de studenten dat ze aan de hand van dit beginsel moesten vaststellen wat ze met hun opleiding zouden doen. De leden van de kerk moeten niet alleen naar theoretische kennis streven, maar naar de mogelijkheid om hun godsdienst beter na te leven. Ouderling Holland moedigde de aanwezigen aan om het evangelie na te leven, lief te hebben en te accepteren, en om de wereld te verbeteren door op te klimmen en mee te tellen. □

Met dank aan Church News, 28 oktober 2000.

FOTOGRAFIE: LEE MERRICK, MET DANK AAN CHURCH NEWS

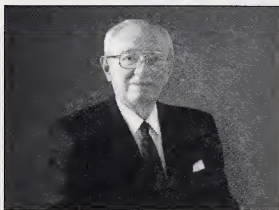
Ouderling Jeffrey R. Holland spreekt tijdens de jaarlijkse bijeenkomst van de heiligen der laatste dagen in de Memorial Church op Stanford University.

Volg de profeet

Van het algemeen jeugdwerkpresidium

Het jeugdwerk is een gelegenheid voor liefdevolle leerkrachten en leidsters om over Jezus Christus les te geven, van Hem te getuigen en de evangeliebeginselen die thuis worden besproken te bekrachtigen. Om ervoor te zorgen dat de kinderen een stevige fundering van evangeliebeginselen ontvangen, geeft de kerk jaarlijks een thema voor de participatieperiode en het kinderprogramma in de avondmaalsdienst.

Dit jaar is het thema 'Volg de profeet'. Als leidsters en leerkrachten dit thema in het jeugdwerk behandelen, zullen de kinderen een getuigenis van de zending van de profeet Joseph Smith ontwikkelen. President Gordon B. Hinckley heeft gezegd: 'Ik heb de profeet Joseph Smith lief! Ik getuig van zijn goddelijke roeping. (...) Ik dank de profeet voor zijn getuigenis, zijn werk, zijn leven, zijn offer, en zijn getuigenis van de levende God, onze eeuwige Vader en de herrezen Heer, Jezus Christus.' (Geciteerd in 'A Tour

of the Joseph Smith Memorial Building', *Ensign*, september 1993, blz. 38; zie ook 'De levende Christus – het getuigenis van de apostelen', *Liahona*, april 2000, blz. 2–3.)

Als ze weten dat de kerk in opdracht van God door de profeet Joseph Smith werd hersteld, zullen de kinderen beter begrijpen hoe belangrijk profeten zijn en hoe belangrijk het is om de hedendaagse profeten te volgen. De kinderen die het zesde geloofsartikel uit het hoofd leren, zullen begrijpen dat onze hemelse Vader zijn kerk in de laatste dagen georganiseerd heeft, net als vroeger. En net zo-

als vroeger leidt onze hemelse Vader zijn kerk door middel van profeten.

Geef dit jaar geregeld uw getuigenis van de profeet Joseph Smith en getuig hoe belangrijk het is dat wij de hedendaagse profeet steunen. Zorg ervoor dat de kinderen begrijpen dat wij de hedendaagse profeet volgen als wij:

- De geboden van onze hemelse Vader onderhouden.
- Gehoor geven aan de raad van de profeet en zijn voorbeeld volgen.
- Een roeping aanvaarden en getrouw dienen.
- Goed voor anderen zijn en hen helpen.

Zorg ervoor dat de kinderen begrijpen dat als ze de hedendaagse profeet volgen, ze ook onze hemelse Vader volgen. □

NB: Informatie over de profeten, zoals tijd balken van hun leven, is in het materiaal van de kerk, zoals de *Evangelieplaten*, te vinden.

JONGEVROUWENPERSPECTIEVEN

Volg de profeet en versterk de jeugd

Van het algemeen jongevrouwenpresidium

Tijdens een opmerkelijke en historische bijeenkomst op 12 november 2000 in het Conferentiecentrum in Salt Lake City heeft de profeet van God tijdens een bijzondere haardvuuravond de jongeren van de kerk toegesproken. Toen de haardvuuravond begon, zongen alle aanwezigen in kerkgebouwen en huizen: 'Wij danken U, Heer, voor profeten, ons tot leiding in deez' laatste tijd' (lofzang 17). En leiden doet hij ons, hij bidt zelfs voor ons. In duidelijke en inspirerende taal gaf president Gordon B. Hinckley instructies over de normen van de heiligen der laatste

dagen. Het is een bijzondere zegen om een profeet te hebben die de jongeren kent, begrijpt en liefheeft!

Jongevrouwenpresidiums en adviseuses kunnen nu de boodschap van de profeet bekrachtigen. Overweeg de volgende ideeën om de profeet te volgen en de jongeren te sterken:

dagen. Het is een bijzondere zegen om een profeet te hebben die de jongeren kent, begrijpt en liefheeft!

Jongevrouwenpresidiums en adviseuses kunnen nu de boodschap van de profeet bekrachtigen. Overweeg de volgende ideeën om de profeet te volgen en de jongeren te sterken:

- Bespreek de leringen van president Hinckley tijdens uw presidiumvergaderingen en wijk- en gemeenteraden. Vergeet niet dat de profeet

de ouders bij de eerste twee boodschappen voor de jeugd heeft betrokken, en overweeg hoe u de ouders kunt steunen en hen erbij betrekken. (Zie 'Groot zal de vrede van uw kinderen zijn', *Liahona*, januari 2001, blz. 61–68; 'Uw grootste opgave: moeder', *Liahona*, januari 2001, blz. 113–116.) Als u de ouders erbij betreft, zal dat een grote zegen zijn.

- Zorg er door uw dagelijkse voorbeeld en de vele formele en informele lessen voor dat de jongevrouwen de profeet en zijn boodschap liefhebben. Zorg ervoor dat zij een verlangen zullen hebben om zijn zes geestelijke vakken te volgen.
- Zorg ervoor dat zijn leringen actief

in de gedachten van de jongevrouwen aanwezig zijn. Overweeg om jongeren tijdens de opening van de wekelijkse activiteitenavond of de zondagse bijeenkomsten een toespraak te laten houden met de woorden president Hinckley als leidraad. Als u de wekelijkse activiteitenavond en andere evenementen organiseert, kunt u de raad van de profeet bestuderen en de jongeren helpen begrijpen hoe ze die kunnen toepassen.

- Als we de jongevrouwen helpen bij het naleven van de leringen van de profeet, zal onze hemelse Vader weten dat wij daadwerkelijk dankbaar zijn 'voor profeten, ons tot leiding in deez' laatste tijd'. □

ZONDAGSSCHOOLPERSPECTIEVEN

De Schriften openen

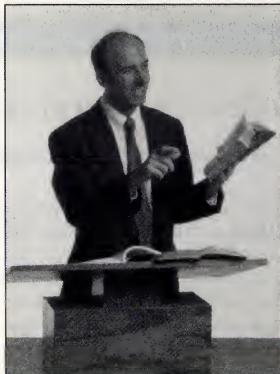
Van het algemeen zondagsschoolpresidium

De grootsheid van de Heiland komt onder andere tot uitdrukking in de vraag van de twee discipelen die Hij onderweg naar Emmaüs had onderricht: 'Was ons hart niet brandende in ons, terwijl Hij onderweg tot ons sprak en ons de Schriften opende?' (Lucas 24:32).

Het zou goed zijn als iedere leerkracht de Schriften voor de leden van de zondagsschoolklas zou kunnen openen, zodat zij door de Geest geraakt worden en gemotiveerd zijn om de leringen uit de Schriften toe te passen. Het is even belangrijk om liefde voor het woord van God te koesteren. Een leerkracht die de Schriften waardeert, en er voortdurend enthousiast en met de Geest uit lesgeeft, kan beide doelen bereiken. Een jongeman die zo'n zondagsschoolleerkracht had, heeft gezegd: 'Ik kon alleen al aan de manier waarop de leerkracht zijn

Schriften vasthield en ze tot leven liet komen, zien dat ze veel voor hem betekenden. Het duurde niet lang totdat ik ze ook heel belangrijk begon te vinden.'

Als het zondagsschoolpresidium

van de wijk of gemeente de klassen bezoekt, elk kwartaal met iedere leerkracht spreekt en deelneemt aan de bijeenkomst onderwijsverbetering, kunnen zij ervoor zorgen dat de leerkrachten aan de hand van de Schriften lesgeven. Presidiums kunnen de volgende ideeën overwegen:

- De leerkrachten aanmoedigen om een persoonlijk studieschema op te stellen, zoals uitgelegd in *Onderwijzen – geen grotere roeping: handleiding voor evangelieonderwijs*, deel A, hoofdstuk 7, blz. 16–17.
- Met de leerkrachten de beginselen bespreken in 'Uit de Schriften onderwijzen' in *Onderwijzen – geen grotere roeping: handleiding voor evangelieonderwijs*, deel B, hoofdstuk 12, blz. 54–58.
- De leden in de klas aanmoedigen om hun Schriften mee te nemen en ervoor zorgen dat er, zo nodig en

zo mogelijk, een aantal uit de mediatheek beschikbaar zijn.
Als de zondagsschoolleerkrachten

vaardiger worden in het onderwijzen uit de Schriften, zullen zij en de leden van de klas net als Alma begrijpen dat

'het raadzaam [is] de kracht van het woord Gods te beproeven' (Alma 31:5). □

ZHV-PERSPECTIEVEN

De rol van de ZHV in zendingswerk, behoud van bekeerlingen en heractivering

Van het algemeen ZHV-presidium

Een ZHV-presidium in Azië besloot om iedere minder-actieve zuster in de wijk te bezoeken. Dat was een angstaanjagende opdracht, maar ze waren vastbesloten. Ze bezochten een zuster die meer dan twintig jaar daarvoor lid van de kerk was geworden, maar kort daarna niet meer was gekomen omdat ze het te moeilijk vond om vriendschap te sluiten en zich op haar gemak te voelen. In die jaren had ze vaak over de kerk nagedacht. Ze geloofde dat het de kerk van de Heer was, en toen de zusters bij haar aan de deur kwamen, liet ze hen binnen. Ze aanvaardde hun uitnodiging om naar de ZHV te komen.

President Gordon B. Hinckley heeft de leden van de kerk herhaaldelijk aangemoedigd om actief betrokken te zijn bij zendingswerk, behoud van bekeerlingen en heractivering. (Zie 'Zoek de lammeren, hoed de schapen', *De Ster*, juli 1999, blz. 118–124.)

Als hulporganisatie met de opdracht om zusters en hun gezin tot Christus te brengen, kan de zustershulpvereniging op eenvoudige maar diepgaande wijze een bijdrage leveren. De ZHV-leidsters kunnen de volgende mogelijkheden overwegen:

- De zusters aanmoedigen om vriendschap te sluiten met vrouwen die geen lid van de kerk zijn en zusters die nieuw zijn.

- De zusters aanmoedigen om nieuwe en minder-actieve leden bij hen thuis uit te nodigen.
- Zusters uitnodigen om naar de kerk te komen en ervoor te zorgen dat ze niet alleen zitten.
- Zusters aan anderen voorstellen.
- Getrouwe huisbezoeksters toewijzen aan zusters die de kerk onderzoeken, pas gedoopt of minder-actief zijn.
- De zusters vragen om op huisbe-

zoek te gaan.

- Iedere minder-actieve zuster thuis bezoeken.

Als zusters hebben we bijzondere gaven om voor anderen te zorgen. Is er iets belangrijker dan een ander helpen bij het ervaren van het licht en de liefde van het evangelie? Mogen wij gehoor geven aan de oproep van president Hinckley, en zorgen voor iedereen binnen onze invloedssfeer. □

Extra ideeën voor de participatieperiode, maart 2001

Jeugdwerkleidsters kunnen de volgende ideeën gebruiken als aanvulling op de participatieperiode in deze uitgave van de Liahona. Voor de les, de instructies en de activiteit die overeenkomen met deze ideeën, raadpleegt u 'Onze hemelse Vader bereidt de profet voor' op bladzijde 2-3 van De Kindervriend in deze uitgave.

NB: Informatie over de profeten, zoals tijdbalken van hun leven, is in materiaal van de kerk, zoals de *Evangelieplaten*, te vinden. President Hinckley heeft geen lievelingslofzang genoemd, maar hij heeft wel aangegeven dat hij goede herinneringen heeft aan de lofzang 'Ere de man' (lofzang 24).

1. Maak van een blanco vel papier, dat even groot is als de plaat van president Hinckley in de mediatheek of in de *Evangelieplaten*, een legpuzzel. Geef ieder stukje een nummer. Zet of teken er iets uit het leven van president Hinckley op. (Voorbeelden van ervaringen uit zijn leven: in een boomgaard werken, kranten bezorgen, sleeën en schaatsen, een getuigenis van de profeet Joseph Smith ontvangen, een patriarchale zegen ontvangen, boeken lezen, op zending gaan naar Engeland, een huis bouwen, teksten voor radioprogramma's, dia-klankbeelden en films van de kerk schrijven, werkzaam zijn als ringpresident, werkzaam zijn als

apostel.) Leg de puzzelstukjes op de plaat van president Hinckley. Leg aan de kinderen uit dat zij kunnen raden wie er op de plaat staat als de stukjes een voor een worden verwijderd. Laat vrijwilligers, een voor een, een getal uit een bakje trekken en het corresponderende stukje van de puzzel weghalen. Als het is weggehaald, zeg dan wat het symboliseert. Zing een lied of een lofzang waarin het verhaal wordt bekrachtigd. Bespreek hoe alles wat president Hinckley deed een voorbereiding was om de Heer als profeet te dienen.

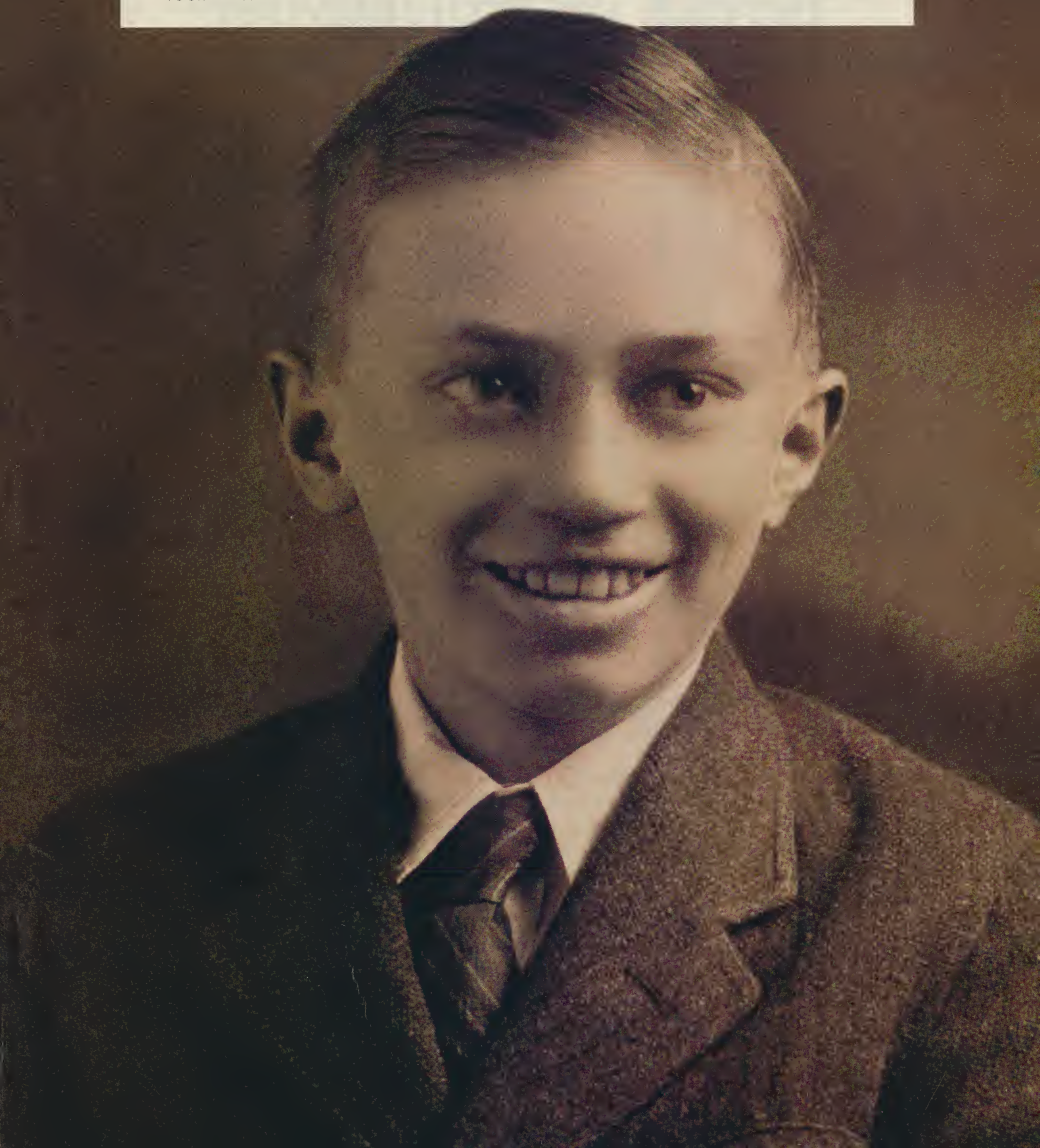
2. Laat een aantal kinderen in een rollenspel de verhalen uit het artikel van president Hinckley 'Laat de bal niet vallen' uitbeelden. (*De Kinderster*, september 1998, blz. 2-3.) Praat met de kinderen over de verleidingen om hen heen, en dat het belangrijk is dat ze de verwachtingen die onze hemelse Vader van ons heeft, niet uit het oog verliezen. Leg uit dat we ons soms vergissen en 'de bal laten vallen', maar dat we ons kunnen bekeren en vergeving kunnen ontvangen. Teken een grote honkbalhandschoen op een vel papier en geef ieder kind een uitgeknipte bal om op te schrijven of te tekenen. Laat de kinderen opschrijven of tekenen wat zij zullen doen om de 'bal niet te laten vallen'. Maak de ballen aan de

handschoen vast. Geef de handschoen aan de bisschop of gemeentepresident.

3. Leer de kinderen met behulp van rollenspel en platen uit de *Evangelieplaten* het eerste couplet van 'Wij danken U, Heer, voor profeten' (lofzang 17). Laat een aantal kinderen naar voren komen. Geef een jongen een stropdas, die hij als 'profeet' draagt, een ander kind een Boek van Mormon en weer anderen platen over dienstbetoon, gezinsleven en voedsel. Leg uit dat we in het eerste couplet onze hemelse Vader bedanken voor profeten, het evangelie en onze zegeningen. Het couplet eindigt met de uiting van onze dankbaarheid door vreugdevol dienstbetoon en gehoorzaamheid aan de geboden van de Heer. Als u het eerste gedeelte van het lied zingt, laat de kinderen dan onder leiding van de jongen die de profeet voorstelt, in een kring rondlopen. Tijdens het tweede gedeelte laat u het kind het Boek van Mormon omhooghouden. Voor het derde gedeelte laat u de kinderen de platen van gezinsleven en voedsel omhooghouden. Als u het laatste gedeelte zingt, laat u de kinderen de platen van dienstbetoon omhooghouden. Herhaal het couplet verscheidene malen, zodat andere kinderen ook de kans krijgen om mee te doen. □

De Kindervriend

VOOR DE KINDEREN VAN DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN ■ MAART 2001

Onze hemelse Vader bereidt de profeet voor

Diane S. Nichols

**'En God zag deze zielen, dat zij goed waren, (...)
en Hij (...) zeide: Dezen zal ik tot mijn regeerders maken' (Abraham 3:23).**

Onze hemelse Vader heeft jou gaven en talenten gegeven om anderen tot zegen te zijn. Onze hemelse Vader heeft onze profeet ook bepaalde gaven en talenten gegeven en hem voorbereid om de profeet van onze tijd te worden.

Toen president Gordon B. Hinckley klein was, werd hij ernstig ziek: hij kreeg kinkhoest. De dokter zei tegen zijn moeder dat hij schone, frisse lucht nodig had. Het gezin verhuisde in de zomermaanden naar een boerderij. De jonge Gordon werkte hard. Hij leerde dat we alleen voedsel kunnen oogsten als we eerst zaaien en daarna het opkomend gewas goed verzorgen. Hij leerde dat onze hemelse Vader ons zegenat, maar dat Hij wel verwacht dat we er eerst hard voor werken.

Op een dag, toen president Hinckley nog maar vijf jaar was, zat hij met een paar vriendjes op de veranda voor het huis. Een gezin van een ander ras kwam langs. De jonge Gordon en zijn vriendjes maakten een paar onvriendelijke opmerkingen. Zijn moeder besprak het met hen en vertelde dat alle mensen zoons en dochters van God zijn. Die dag leerde hij dat we elkaar moeten respecteren en helpen. Het maakt niet uit van welk ras of welke godsdienst je bent, of je rijk bent, of wat dan ook.

President Hinckley is opgegroeid in een gezin waar leren heel belangrijk was. Zijn ouders hadden een kamer vol met boeken, en zijn broers en zussen en hij waren daar vaak. Nu hij negentig is, vindt hij leren nog steeds fijn.

Al snel na zijn ordening tot diaken, ging de jonge Gordon met zijn vader naar de priesterschapsvergadering van de ring. Toen de vergadering begon, zongen de mannen 'Ere de man' (lofzang 24), een prachtig lied over de profeet Joseph Smith. Over die gebeurtenis zegt president Hinckley: 'Er gebeurde iets in mijn binnenste toen ik die gelovige mannen hoorde zingen. In mijn jonge hart wist ik, door de Heilige Geest, dat Joseph Smith

echt een profeet van de Almachtige was.' (Joseph the Seer', *Ensign*, mei 1977, blz. 66.) Zijn hele leven heeft Gordon B. Hinckley krachtig van Joseph Smith getuigd.

In zijn patriarchale zegen werd tegen president Hinckley gezegd: 'U zult altijd een boodschapper van vrede zijn; de volken van de aarde zullen uw stem horen en door het prachtig getuigenis dat u zult geven, de waarheid te weten komen.' (Aangehaald in 'President Gordon B. Hinckley', *De Kinderster*, mei 1996, blz. 2-3.) President Hinckley heeft veel landen bezocht en miljoenen mensen toegesproken. Overal waar hij komt, geeft hij zijn liefde. Door zijn voorbeeld nodigt president Hinckley ons uit om het voorbeeld van de Heiland te volgen.

Ideeen voor de participatieperiode

1. *Nodig een lid van de bisschop of het gemeentepresidium uit om te komen vertellen wat het betekent als we onze hand opsteken om iemand in een roeping te steunen. Laat hem uitleggen hoe mensen hem steunen. Doe de namen van diverse roepingen in een zak. Laat een kind een naam uit de zak halen; vraag dan hoe de kinderen de persoon die deze roeping heeft, kunnen steunen. Vertel de kinderen dat we onze profeet ook steunen door onze daden. Laat hem opnoemen hoe we hem kunnen steunen.*

2. *Kies platen uit de doos Evangelieplaten of uit leesboeken van het jeugdwerk waarop een aantal adviezen van president Hinckley in beeld zijn gebracht (je ouders gehoorzamen, op zending gaan, blij zijn met de natuur, naar de tempel gaan, de Schriften bestuderen, bidden, enzovoort). Hang de platen aan de muur. Leg vellen papier waarop u die adviezen geschreven hebt, omgekeerd op de grond. Laat een kind een bonenzakje op een van die vellen gooien, dat vel oprapen en voorlezen wat erop staat. Laat de kinderen de eigenschap of het advies bij de plaat zoeken. Help ze daarbij. □*

PRESIDENT HINCKLEY GEEFT HET VOORBEELD

Instructies

Maak een boek over het voorbeeld van president Hinckley door deze bladzijde op karton te plakken en dan de vijf genummerde rechthoeken uit te knippen. Kleur de plaatjes en vul de lege plekken in. Prik gaatjes waar dat wordt aangegeven en leg de bladzijden op de goede volgorde. Rijg een touwtje door de gaatjes en leg een knop in de uiteinden.

1

President Hinckley heeft hard gewerkt — en werkt nog steeds hard.

Ik kan zijn voorbeeld volgen door

2

President Hinckley heeft gestudeerd en veel geleerd — dat doet hij nog steeds.

Ik kan zijn voorbeeld volgen door

3

President Hinckley heeft een getuigenis van Joseph Smith ontwikkeld.

Ik kan zijn voorbeeld volgen door

4

President Hinckley heeft respect voor alle mensen.

Ik kan zijn voorbeeld volgen door

5

President Hinckley dient onze hemelse Vader.

Ik kan zijn voorbeeld volgen door

Ouderling Duane B. Gerrard

van de Zeventig

Ontleend aan een interview met Kellene Ricks Adams

ILLUSTRATOR: DILLEEN MARSH

Op een zondagochtend, toen ik nog maar vijf jaar was, speelde ik met een kat van de burens. Na een tijdje kreeg de kat er genoeg van en rende een maïsveld in. Maar ik had er nog niet genoeg van en dus rende ik hem achterna.

De maïs stond heel hoog, en toen ik het dier niet kon vinden, besloot ik naar huis te gaan. Al gauw merkte ik dat ik niet wist waar ik was, en dat ik niet wist hoe ik thuis moest komen. Ik was verdwaald in het grote maïsveld.

Terwijl ik daar rondliep, leek het wel of de maïs steeds hoger werd, tot ze zo hoog was als de lucht. Ik wist niet welke kant ik uit moest en werd steeds banger. Ik begon te hollen, om hulp te roepen, maar mijn stem kwam niet boven het geluid van de wind uit. Ik kreeg het heel warm en ik zweette, en ik haalde mijn huid open aan de maïsplanten. Ik wist niet wat ik moest doen.

Terwijl ik haastig door het maïsveld liep, herinnerde ik me een les die mijn jeugdwerklerares nog maar een

paar weken geleden gegeven had. 'Als je ooit bang bent,' had ze gezegd, 'of als je verdwaald bent, kniel dan neer en bid.'

Toen herinnerde ik me dat mijn ouders me dat ook verteld hadden toen we geknield lagen voor ons dagelijks gezinsgebed. 'Onze hemelse Vader geeft om je', hadden mijn ouders me geleerd. 'Hij hoort je gebeden altijd. Hij zal voor je zorgen.'

Toen ik me herinnerde wat mijn ouders en mijn jeugdwerklerares gezegd hadden, viel ik op mijn knieën. Ik weet niet meer precies wat ik gezegd heb, maar ik weet wel dat ik de Heer vertelde wat ik dacht en hoe bang ik was.

Nadat ik gebeden had, voelde ik me heel rustig. Mijn ouders en mijn jeugdwerklerares hadden me verteld dat onze hemelse Vader mijn gebeden zou horen, dus ik wist dat er hulp onderweg was. Ik was zo moe van al dat rondhollen, dat ik besloot uit te rusten totdat er iemand kwam. Ik ging liggen en viel meteen in slaap.

Het duurde niet lang, of mijn moeder beseftte dat ik niet meer in onze tuin was. Ze had me met de kat zien spelen, dus ging ze ervan uit dat ik hem achterna gegaan was. Ze ging me zoeken. Een straat verder zag ze de kat in de buurt van een brede sloot en ze vreesde het ergste. Ze dacht dat ik erin gevallen en verdrinken was.

Ze holde naar huis en stuurde mijn oudere zus naar de kerk in de buurt, waar mijn vader een priesterschapsvergadering bijwoonde. Mijn moeder viel toen op haar knieën en begon onmiddellijk tot onze hemelse Vader te bidden en vroeg of hij mij wilde beschermen. Ze beloofde dat zij, als ik veilig en wel gevonden werd, alles zou doen wat ze kon om te zorgen dat ik rechtschapen werd opgevoed.

Toen ze haar hart voor de Heer had uitgestort, kwam mijn moeder overeind. Terwijl ze opstond, dacht ze aan het maïsveld in de buurt. Ze holde naar buiten om daar te gaan zoeken. Ze kwam een paar mannen tegen die uit de kerk kwamen, en ze vertelde hun dat ze dacht dat ik ergens in het maïsveld verdwaald zou kunnen zijn.

Een paar mannen zochten langs de sloot terwijl anderen tussen de maïsplanten gingen zoeken. Een van hen, Bud Phillips, vond me, rustig in slaap. Hij tilde me op en droeg me naar mijn moeder, die moest huilen. Ik herinner me nog dat ik me afvroeg waarom iedereen zich zo druk maakte. Ik had toch zeker gebeden, en ik wist toch dat alles in orde zou komen?

Mijn gebeden en die van mijn moeder waren verhoord, en ze heeft altijd alles gedaan wat ze kon om te zorgen dat ik in rechtschapenheid werd opgevoed.

Het gebed is altijd een grote bron van troost voor me geweest. Op een dag raakte ik onze hond kwijt, een prachtige Ierse setter van mijn broer. Ik bad om hulp en ik kon ons geliefde huisdier terugvinden. Een andere keer was mijn moeder ziek. Ik was erg aan mijn

moeder gehecht en het maakte me bang dat zij zich niet goed voelde. Ik heb er toen heel hard voor haar gebeden, en mijn moeder voelde zich al gauw beter.

Denk er altijd aan dat je, als je verdwaald bent, of alleen, of bang, kunt neerknielen en dat onze hemelse Vader er voor je zal zijn. Hij zal hulp sturen. Hij houdt heel veel van je. Vraag Hem om hulp.

Ik getuig dat je door te bidden echt met onze hemelse Vader praat. Hij hoort onze gebeden. Hij weet waarvoor we bang zijn en wat we hopen. Hij weet wat we willen en nodig hebben. Ik beloof je dat Hij je gebeden zal beantwoorden. Soms komt zijn antwoord onmiddellijk; andere keren komt het wat langzamer. Soms kunnen we zelfs het gevoel hebben dat hij onze gebeden helemaal niet beantwoord heeft. Maar ik beloof je dat Hij alle gebeden beantwoordt. Heb geloof in Hem. Vertrouw Hem. Op het geschikte moment zul je zien dat je gebeden beantwoord worden en zul je die antwoorden begripen. □

VERHAAL

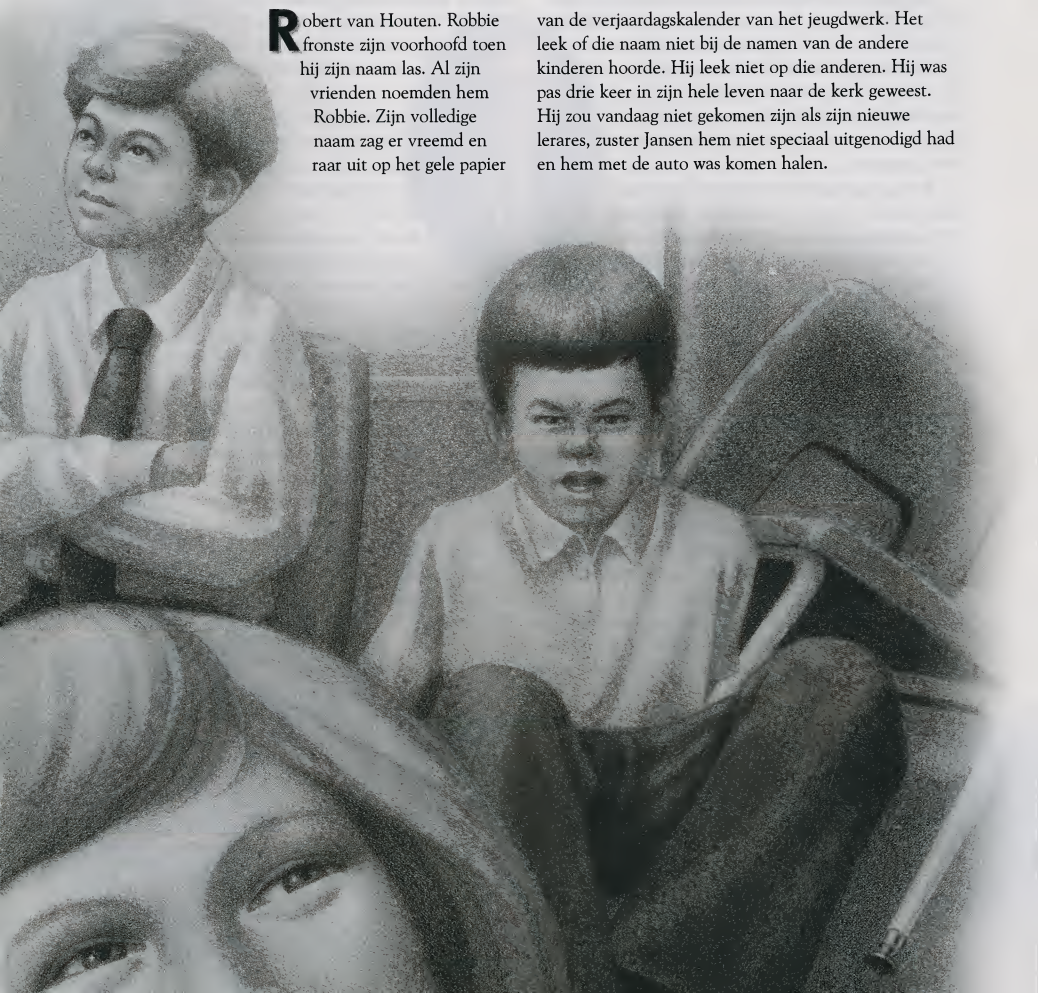
Robbie leert nieuwe woorden

Patricia R. Roper

ILLUSTRATOR: STEVE KROFF

Robert van Houten. Robbie fronste zijn voorhoofd toen hij zijn naam las. Al zijn vrienden noemden hem Robbie. Zijn volledige naam zag er vreemd en raar uit op het gele papier

van de verjaardagskalender van het jeugdwerk. Het leek of die naam niet bij de namen van de andere kinderen hoorde. Hij leek niet op die anderen. Hij was pas drie keer in zijn hele leven naar de kerk geweest. Hij zou vandaag niet gekomen zijn als zijn nieuwe lerares, zuster Jansen hem niet speciaal uitgenodigd had en hem met de auto was komen halen.

Robbie vond liedjes zingen leuk. De participatieperiode was ook interessant. Toen zijn klas weg mocht, volgde hij de andere kinderen naar hun lokaal. Ze liepen voor zuster Jansen uit. Ze lijkt wel oud voor een jeugdwerklerares, dacht Robbie terwijl zij even stil stond om met iemand in de gang te praten.

Robbie koos een stoel helemaal achterin het lokaal, maar toen hij wilde gaan zitten, schopte een jongen zijn stoel onder hem vandaan. Robbie zei iets lelijks. Hij had er meteen spijt van en hij werd helemaal rood toen hij zuster Jansen in de deuropening zag staan. Ze moest het allemaal gezien hebben.

De meisjes staken hun hand op en zezen naar Robbie. De jongens giechelden. Robbie had wel hard naar huis willen lopen. Maar zuster Jansen deed de deur dicht en glimlachte naar hem. En toen zei ze tegen de meisjes: 'Ik vind het heerlijk dat er zoveel zijn die willen bidden.' De meisjes deden vlug hun hand omlaag, maar toch wees zuster Jansen er twee aan voor een gebed.

Tijdens de les lette Robbie op zuster Jansen. Ze glimlachte veel. Ze gaf Robbie het gevoel dat hij net zo belangrijk was als de andere kinderen.

Na de les knuffelde zuster Jansen de kinderen toen ze de deur uit gingen. Toen Robbie aan de beurt was, deed ze zachtjes de deur dicht. Robbie was alleen met zuster Jansen, en hij wist wel waarom. Ze zou hem op zijn kop geven voor dat lelijke woord. Nou, in ieder geval had ze hem niet voor schut gezet waar iedereen bij was.

'Ik ben zo blij dat je vandaag gekomen bent, Robert', zei zuster Jansen glimlachend.

Robbie keek naar beneden en trok met zijn schoen strepen op de vloer.

Toen hij geen antwoord gaf, zei zuster Jansen: 'Ik weet dat je je schaamt over wat je

zei. Als iemand mijn stoel wegschopte en me liet vallen, zou ik me ook behoorlijk ergeren.'

'Bij u zouden ze dat niet doen', zei Robbie. 'Ze doen het bij mij omdat ik niet vaak naar de kerk kom.'

Zuster Jansen keek nadenkend terwijl ze zich bukte om wat spullen op te rapen. Toen ze overeind kwam, glimlachte ze weer. 'Ga eens even zitten, Robert', zei ze en wees naar een stoel.

Robbie ging stilletjes zitten terwijl zuster Jansen een stoel naast de zijne trok.

'Vind je onze bisschop aardig?' vroeg ze.

Robbie dacht even na. Hij herinnerde zich dat de bisschop een keer bij hen thuis was geweest toen zijn moeder ziek was en niet voor het gezin kon zorgen. Daarna waren er een paar dames langs gekomen om voor zijn moeder en het gezin te zorgen. De bisschop leek echt aardig. 'Ja, ik vind hem wel aardig', zei Robbie.

'Nou, je kunt het geloven of niet, maar ik ben zijn jeugdwerklerares geweest', legde zuster Jansen uit.

'O.' Robbie knikte. 'Dat kan heel goed; u bent wel oud.' Robbie bloosde toen hij beseftte wat hij gezegd had.

Zuster Jansen lachte hartelijk. 'Dat is zo! Het was een lieve jongen, net als jij. Jullie lijken veel op elkaar — zijn ouders hebben hem ook nooit naar de kerk gebracht. Ik haalde hem altijd op. In de avondmaalsdienst zat hij zelfs naast me.'

'Toen hij ongeveer net zo oud was als jij,' vervolgde zuster Jansen, 'besloot hij keuzen

te maken die hem de rest van zijn leven zouden helpen. Hij had een probleempje met lelijke woorden, en hij besloot dat hij, als hij boos werd, zou zeggen: "Wat onuitstaanbaar!" Ik zei dat het een goed begin was, maar dat hij zijn geest ook met goede dingen moest vullen. Als hij dat deed, zouden er alleen goede dingen uit zijn mond komen.'

Robbie trok nu met zijn andere schoen strepen op de vloer. 'Nou, als ik groot ben, kan ik dat misschien ook wel', zei hij tegen haar.

'Maar het is nu tijd om belangrijke keuzen te maken die jou je hele leven tot zegen zullen zijn, ook je woordkeus.'

'Hoe kunnen woorden mij tot zegen zijn?'

'Als je zorgvuldig je woorden kiest, laat je anderen zien dat je genoeg om ze geeft om ze niet te kwetsen.'

'Als je goede woorden kiest, krijg je meer vrienden, en je kwetst ook je hemelse Vader niet. Bovendien, als je goede woorden in je binnenste hebt, komen daar vaak

goede daden uit voort.'

Robbie knikte dat hij het begreep, en hij hielp zuster Jansen met de rest van haar spullen.

De volgende zondag haalde zuster Jansen Robbie op tijd op voor de avondmaalsdienst. De bisschop had de leiding, en hij scheen moeite te hebben met een aantal bekendmakingen. Ten slotte legde hij het papier neer waar het allemaal

op stond, glimlachte naar de leden van de wijk en riep uit: 'Wat onuitstaanbaar!'

Robbie giechelde toen zuster Jansen in zijn arm kneep. Hij boog zich naar haar over en fluisterde: 'Dat ga ik ook zeggen als ik boos ben.'

'Goed zo, Robbie,' zei zuster Jansen met een knipoog. Later, in het jeugdwerklokaal, zag Robbie weer zijn naam op de gele verjaardagskalender. 'Dat is gek', zei hij.

'Wat bedoel je?' vroeg zuster Jansen.

'Vorige week leek mijn naam anders.'

Zuster Jansen keek hem vragend aan. 'Wat bedoel je?' vroeg ze.

'Nou, vorige week leek het of mijn naam daar niet hoorde, tussen de namen van de kinderen die wel altijd naar de kerk komen. Maar vandaag lijkt het of hij daar hoort.'

Zuster Jansen legde haar arm om Robbie's schouders, en hij zag tranen in haar ogen. 'Dat komt omdat je hier *echt* hoort', zei ze. □

HOE IK ZENDINGSWERK KON DOEN

Monahra L. de Q. Freitas

ILLUSTRATOR: ROGER MOTZKUS

Toen een zuster in onze wijk na zes jaar weer naar de kerk kwam, zei mijn moeder tegen mijn broers en zussen en mij dat we vriendschap moesten sluiten met de twee kinderen van die zuster. Hun vader was net een jaar daarvoor gestorven, en ze hadden nog steeds veel verdriet. Een van de kinderen, een meisje, Evelyn, was iets jonger dan ik.

Toen we 's zondags in de kerk kwamen, riep mama me bij zich in een rustig hoekje en fluisterde in mijn oor: 'Monahra, wil jij vriendschap sluiten met Evelyn?' Onze hemelse Vader heeft jou gevraagd om als lid van de kerk zendingswerk te doen. Wees lief en aardig en zorg dat ze niet alleen is.'

Ik zei tegen mama dat ik dat zou doen, en vanaf die dag heb ik geprobeerd een zending te zijn voor Evelyn. Omdat ik als ik groot ben op zending wil, doe ik mijn best om nu al een zending te zijn.

Evelyn is een fijne vriendin, en ze lacht nu veel. We spelen samen, gaan samen naar het jeugdwerk en zingen samen lofzangen.

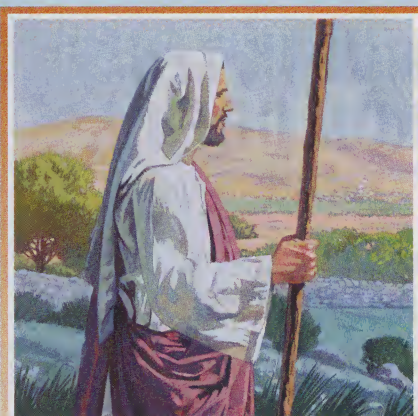
Soms hebben we gezinsavond bij haar thuis.

Ik weet dat onze hemelse Vader blij is omdat ik geprobeerd heb zendingswerk te doen en vriendschap te sluiten. Ik ben blij dat Evelyn mijn vriendin is. □

Monahra L. de Q. Freitas (6 jaar), is lid van de wijk Pajuçara in de ring Natal-Potengi (Brazilië).

DE VROUW BIJ DE BRON

ILLUSTRACIE: ROBERT T. BARRETT

Toen Jezus vanuit Judea naar Galilea ging, reisde Hij door Samaria en kwam Hij bij de bron van Jakob.

Johannes 4:3-6

Hij was moe en rustte uit bij de bron. Toen een Samaritaanse vrouw water kwam halen, vroeg Jezus haar om een slokje water.

Johannes 4:6-7

Maar omdat het volk van Judea meestal niets met de Samaritanen te maken wilden hebben, was de vrouw verbaasd.

Johannes 4:9

Jezus vertelde dat Hij haar water kon geven waardoor ze nooit meer dorst zou hebben. Hij legde uit dat Hij de Messias was en dat het water dat Hij haar aanbood het 'levende water' was van het eeuwige leven.

Johannes 4:10, 13-15, 25-26

Toen ging de vrouw de stad in en vertelde aan veel mensen wat ze gehoord had. Die mensen gingen ook naar de bron en spraken zelf met Jezus, en veel van hen geloofden wat Hij zei.

Johannes 4:28-30, 39-42

DE ZOON VAN DE HOVELING

Een hoveling had een ernstig zieke zoon. Iedereen dacht dat de zoon zou sterven.

Johannes 4:46-47

De hoveling liet zijn zoon thuis achter en reisde heel veel kilometers naar de stad Kana, waar hij Jezus vond.

Johannes 4:46-47

De hoveling vroeg aan de Heiland of Hij met hen mee wilde komen om zijn zoon die op sterven lag, te genezen. Jezus zei tegen de hoveling dat hij naar huis moest gaan en dat zijn zoon beter zou worden. Omdat hij in Jezus Christus geloofde, ging de hoveling naar huis.

Johannes 4:47-50

Onderweg kwamen zijn knechten hem al tegemoet en zeiden dat het beter ging met zijn zoon en dat hij zou blijven leven. Hij vroeg toen hoe laat het beter was gegaan met zijn zoon. Ze vertelden het. Het was op dezelfde tijd dat Jezus gezegd had dat de zoon beter zou worden.

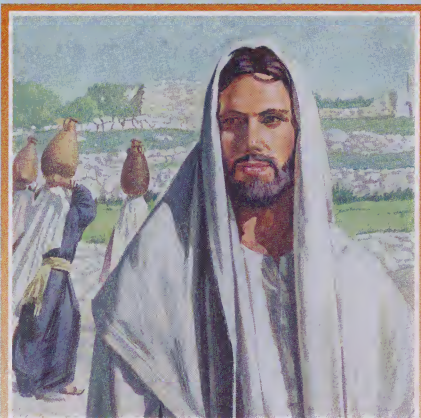
Johannes 4:51-53

Zo wist de hoveling dat Jezus Christus zijn zoon beter had gemaakt, en hij en al zijn gezinsleden geloofden nog meer in de Heiland.

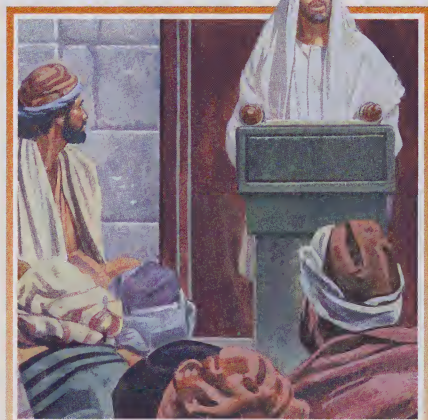
Johannes 4:53

BOZE MENSEN IN NAZARET

Jezus ging naar Nazaret. Dat was de stad waar Hij was opgegroeid.

Lucas 4:16

Hij ging naar een synagoge. Dat is een gebouw waar de Joden naar de kerk gaan. Hij stond op en las voor uit de Schriften. Hij las voor wat de profeet Jesaja geschreven had — dat de Heiland op aarde zou komen en alle mensen zou helpen.

Lucas 4:16–19

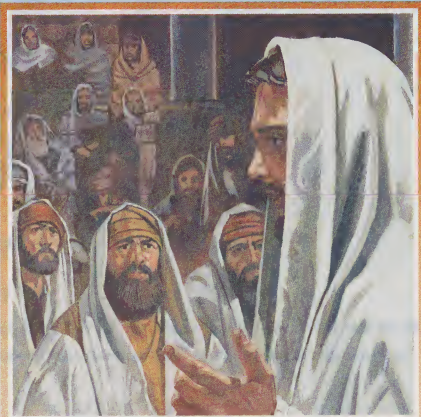
Toen Jezus ging zitten nadat Hij de woorden van Jesaja had voorgelezen, keken de andere Joden naar Hem.

Lucas 4:19–20

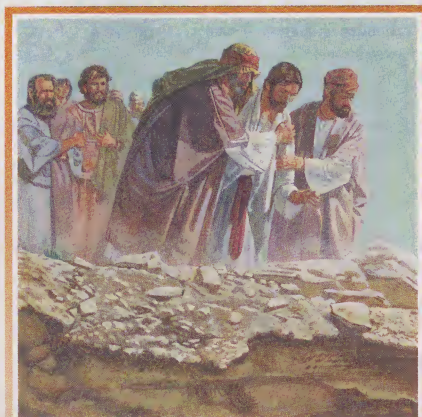
Jezus zei toen dat de woorden van Jesaja over Hem gingen, dat Hij de Heiland was. De mensen verbaasden zich over wat Hij zei. Ze zeiden: 'Is dat niet de zoon van Jozef?' Zij geloofden niet dat Hij de Zoon van God was.

Lucas 4:21-22

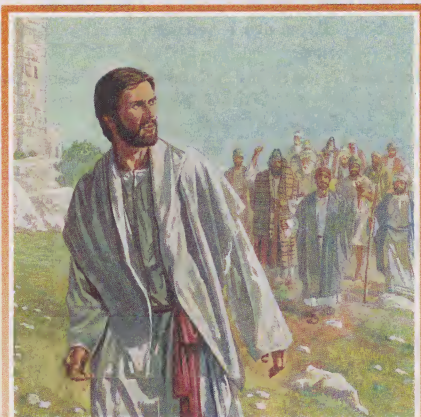
De Heiland wist wat ze dachten. Hij wist dat ze wilden dat Hij een wonder deed. Maar Jezus zei tegen hen dat Hij geen wonderen wilde doen voor mensen die geen geloof hadden.

Lucas 4:23-27

Toen waren de mensen boos. Ze brachten Hem boven op een heuvel en wilden Hem eraf gooien.

Lucas 4:28-29

Maar ze konden het niet. Jezus liep bij hen vandaan.

Lucas 4:30

VEEL PLEZIER!

Profeten & profetieën

Lois T. Bartholomew

In de Schriften staan de woorden van God die Hij aan zijn profeten heeft geopenbaard. Zoek elke tekst die je hieronder vindt bij de profeet aan wie dat geopenbaard is. Zoek de teksten op als je hulp nodig hebt.

1. 'Maak u een ark van goferhout' (Genesis 6:14). 2. 'Brengt de gehele tiende naar de voorraadkamer, (...) beproeft Mij toch daarmede. (...) of ik dan niet voor u de vensters van de hemel zal openen en zegen in overvloed over u zal uitgieten' (Maleachi 3:10). 3. 'Het zal nog vijf jaren duren, (...) dan komt de Zoon Gods om allen te verlossen, die in zijn naam zullen geloven' (Helaman 14:2). 4. 'Laat alle leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, en zij, die met hen reizen, in groepen worden ingedeeld' (LV 136:2). 5. 'En ik zag een andere engel vliegen in het midden des hemels en hij had een eeuwig evangelie, om dat te verkondigen aan hen, die op de aarde gezeten zijn' (Openbaring 14:6). 6. 'Een wonderbaar werk is op het punt onder de mensenkinderen voort te komen' (LV 4:1). 7. 'Hedenavond zal het teken worden gegeven, en morgen kom Ik in de wereld' (3 Nephi 1:13). 8. 'In het zweet uws aanschijns zult gij brood eten' (Genesis 3:19). 9. 'De lang beloofde dag is aangebroken waarop iedere getrouwe, waardige man in de kerk het heilig priesterschap mag ontvangen' (Officiële verklaring nr. 2).	10. 'Het komt immers niet aan op wat de mens ziet; de mens toch ziet aan wat voor ogen is, maar de Here ziet het hart aan' (1 Samuël 16:7). 11. 'Ga uit uw land en uit uw maagschap en uit uws vaders huis naar het land dat Ik u wijzen zal' (Genesis 12:1). 12. 'En voor zoverre gij mijn geboden zult onderhouden, zult gij (...) naar een land van belofte worden geleid' (1 Nephi 2:20). 13. 'Ik noem deze tempels kleine tempels. Maar in feite zien ze er niet klein uit, ze zien er groot uit. Ze zijn prachtig. Ze worden gebouwd van de beste materialen en op de beste manier die wij kennen. Alle worden huizen van de Heer, aan zijn heilige doeleinden gewijd.' ('Zegen', <i>De Ster</i>, januari 1999, blz. 104)
-
a. Adam b. Noach c. Abram (Abraham) d. Samuël (in het Oude Testament) e. Nephi (de zoon van Lehi) f. Maleachi g. De Lamaniet Samuël h. Nephi (achterkleinzoon van Helaman)	i. Johannes j. De profeet Joseph Smith k. President Brigham Young l. President Spencer W. Kimball m. President Gordon B. Hinckley

Antwoorden: (1) b, (2) f, (3) g, (4) c, (5) i, (6) d, (7) h, (8) j, (9) a, (10) k, (11) m, (12) l, (13) i

Familie achter het IJzeren Gordijn bleef trouw aan hun geloof

Shaun D. Stahlé

Vóór 1945 was er geen gemeente van de kerk in Schwerin (Duitsland). Maar de leden van de kerk in Duitsland die tijdens de Tweede Wereldoorlog moesten vluchten, begonnen hier te vergaderen, en in het begin van 1946 werd er een gemeente georganiseerd. Onder die leden bevonden zich Hans en Elli Polzin en hun kinderen.

In de loop der jaren is die familie uitgegroeid van vier naar zestien leden, en tijdens het communistisch bewind was de familie Polzin een drijvende kracht in deze jonge gemeente in Oost-Duitsland. Door vele moeilijke jaren bleven zij trouw aan hun getuigenis en gaven zij leiding in de gemeente. Zes familieleden zijn op zending geweest.

‘Het zijn zuivere, goede en lieve mensen’, zegt Richard O. Clark, president van het zendingsgebied Berlijn, die over de bijdrage sprak die de familie Polzin in de loop der jaren heeft geleverd. ‘De sfeer in de gemeente is wonderbaarlijk. En de gemeente zal in de komende tijd wel hard groeien.’

Hans Polzin, nu 89 jaar oud, is hogepriester en huisonderwijzer. Hij is de tweede van vijf generaties die het priesterschap in Schwerin dragen. Zijn zoon Klaus is eerste raadgever in het gemeentepresidium en zijn kleinzoon Michael is lid van de districtsraad.

Broeder Polzin is in 1911 geboren, in hetzelfde jaar dat zijn vader, Alexander, in Stettin (toen Duitsland) lid van de kerk werd. Broeder Polzin is in Stettin opgegroeid en trouwde op 27 juli 1936 met Elli. Toen hij in 1940 in militaire dienst moest, hadden ze twee kinderen, Ingrid en Klaus.

Het leven tijdens de Tweede Wereldoorlog was zwaar en eenzaam

voor zuster Polzin en de kinderen. Ze had geen contact meer met Hans toen hij in 1944 in een Russisch kamp in Roemenië gevangen werd gehouden. Drie jaar lang wist Elli niet of Hans nog leefde, totdat zij door een droom duidelijk wist dat hij nog in leven was.

Zuster Polzin en de kinderen vermeden de inval van de Russen tegen het einde van de Tweede Wereldoorlog. In februari 1945 lieten ze hun huis in Stettin achter. Ze keerden vijf maanden later terug om onder Russisch, en later Pools, bewind te leven.

Een aantal maanden later vluchtten zuster Polzin en de kinderen opnieuw. Ze vroegen het zendingskantoor in Berlijn schriftelijk om advies. Al snel stonden er twee zendingen aan de deur die hen aanmoedigden

Hans en Elli Polzin, omgeven door familieleden. Zes leden van de familie Polzin zijn op zending geweest.

om naar Schwerin te gaan, waar een gemeente was georganiseerd.

'Ik vond daar een baan als secretaresse op het gemeentehuis', zegt zuster Polzin. 'Na veel moeilijkheden kon het hele gezin naar Schwerin komen. Jarenlang woonden we op één kamer, totdat we een appartement kregen toegewezen. Mijn man, Hans, kwam op 23 december 1949 uit het gevangenkamp naar huis.

'We waren blij dat er een gemeente van de kerk was. Onze eerste bijeenkomsten werden in een gehuurde kamer gehouden', zegt ze. De gemeente bestond uit het gezin Polzin en vijf andere leden. In de loop der jaren verhuisde de gemeente van de ene naar de andere locatie, waaronder een pand in de Bornhoewitz-Strasse, waar broeder Polzin als gemeentepresident werkzaam was. De gemeente heeft ook in een oud restaurant vergaderd, dat de leden hadden gereo-veerd.

'Na twee jaar werd dat restaurant door de regering overgenomen, en hadden we weer geen vergaderruimte. Dit keer hadden we meer dan een jaar geen plaats voor de bijeenkomsten en gingen we naar het huis van broeder en zuster Schueller, die hun woonkamer beschikbaar stelden', zegt zuster Polzin. Op advies van de districts-president, Walter Krause, 'probeerden we een stuk land voor de kerk te kopen. Na vele pogingen konden we in 1956 van een particulier een lapje grond kopen', zegt zuster Polzin.

Aangezien de kerk geen grond in het voormalig Oost-Duitsland mocht bezitten, werd het land op naam van broeder Polzin aangekocht, een beslissing die in de loop der tijd veel problemen zou veroorzaken. De aankoop betrof het land en twee gebouwen – een bedrijfspand met een appartement en een oude schuur. Aanvankelijk zouden de bestaande pan-

den worden gesloopt en zou er een kerkgebouw worden neergezet. Maar de aanvraag om het bedrijfspand te slopen werd afgewezen omdat het appartement bebouwd was.

Rond die tijd had de gemeente een oude kazerne gekocht die de leden voorzichtig sloopten, zodat ze het materiaal voor het kerkgebouw konden gebruiken. Daar begonnen ze mee in de zomer van 1957, in de stormende regen. De broeders van de gemeente gingen op de fiets naar de kazerne, ongeveer acht kilometer buiten Schwerin.

Alle leden van de gemeente hielpen mee, ze werkten twaalf tot vijftien uur per dag. De districts-president sloep in een tent op het terrein. De zusters van de gemeente maakten eten klaar voor de harde werkers en brachten dat op de fiets naar hen toe. Het nam veertien dagen om de kazerne af te breken en 23 vrachtwagenladingen materiaal dat naar het bouwterrein van de kerk in Schwerin werd gebracht.

Maar nog steeds was het probleem van die twee panden op het terrein niet opgelost. Verscheidene voorstellen werden afgewezen, waaronder een voorstel om woningruil te doen met het gezin in het appartement. De leden stelden toen voor om de oude schuur te vernieuwen. Toen de leden hadden gevestigd, gingen de plaatselijke overheidsfunctionarissen akkoord met het voorstel.

'De oude schuur stond op instorten', zegt zuster Polzin. 'We hebben funderingen voor nieuwe muren en een schoorsteen gelegd en deurstijlen en raamwerken gemaakt. Er moesten afvoerpijpen en waterleidingen worden geïnstalleerd. We hebben wandplaten en plafondplaten aangebracht en nieuwe vloeren gelegd. Het meeste materiaal was afkomstig van het materiaal van de kazerne.

'Het was niet gemakkelijk om aan het nodige bouwmaterial te komen,

FOTO MET DANK AAN CHURCH NEWS

Leden van de gemeente Schwerin hebben van een oude schuur een kerkgebouw gemaakt.

zoals cement, afvoerpijpen, raamkozijnen enzovoorts, omdat al die zaken door de overheidsinstanties beheerd werden. Maar het is met de hulp van de Heer allemaal gelukt, en zaken die vaak onmogelijk leken, werden mogelijk gemaakt, waardoor ons getuigenis enorm werd gestrekt.'

Met een kruiwagen om het materiaal te vervoeren en het harde werk van alle leden werd de oude schuur in een kerkgebouw veranderd. Tegen het eind van 1957 was het gebouw klaar. Het bevatte een grotere ruimte, van ongeveer 32 vierkante meter, en een aantal lokalen voor de jeugd en de zustershulpvereniging.

Op 5 januari 1958 werd het gebouw ingewijd. In 1973 werd begonnen met de uitbreiding van de kapel tot vijftig vierkante meter. De bouwstenen werden verkregen door een lid van de evangelische kerk, die respect had voor De Kerk van Jezus Christus van

de Heiligen der Laatste Dagen. Door de naam van de evangelische kerk te gebruiken, was deze man in staat bij de overheidsinstanties vierduizend bouwstenen te bestellen.

Om aan het nodige cement, kalk, kiezelzand en hout te komen, stond Elfriede Pawlowski, de vrouw van de gemeentepresident, iedere dag in de rij om een kruiwagen vol materiaal op te halen.

'Iedere dag was het materiaal dat we nodig hadden voorhanden', zegt zuster Polzin.

In 1961, toen de Berlijnse Muur werd opgetrokken, was de familie Polzin op vakantie in Hamburg. Ze werden aangemoedigd om in Hamburg te blijven en het tirannieke bewind van het communisme uit de weg te gaan. Maar broeder Polzin zei dat hij de leden in Schwerin niet in de steek kon laten. En hij voelde zich verantwoordelijk voor het onroerend goed van de kerk.

'Wat zou dat slecht voor de kerk zijn geweest', zegt hij.

'Niet alleen was de kerk het onroerend goed kwijtgeraakt, maar het had ook de reputatie van de kerk geschaad', voegt zuster Polzin daaraan toe.

'We hebben veel geriskeerd om aan de vooruitgang van de kerk bij te dragen, maar de Heer is bij ons geweest', zegt broeder Polzin. We hebben geen ernstige problemen gehad. In alle problemen schuilde altijd een goede geest van liefde en samenwerking.'

Toen hij met pensioen ging, kregen broeder en zuster Polzin toestemming om het land te verlaten en in 1975 in de Salt Lake-tempel verzegeld te worden.

Een deel van de informatie in dit artikel is afkomstig uit *Behind the Iron Curtain* van Garold en Norma Davis, een uitgave van *BYU Studies*. □

Met dank aan Church News, 28 oktober 2000.

KORT NIEUWS

Nieuwe hulpmiddelen familiegeschiedenis vrijgegeven

Tijdens een conferentie van genealogische verenigingen heeft Richard E. Turley jr., directeur van de afdeling kerk- en familiegeschiedenis verbeteringen aangekondigd voor de FamilySearch Internet Genealogy Service en de publicatie aangekondigd van de belangrijke indexen voor West-Europa en Mexico (bestelnummers 50145 and 50163).

De FamilySearch Internet Genealogy Service is in een nieuw jasje gestoken en heeft meer mogelijkheden. De interface is verbeterd om bepaalde elementen gemakkelijker te kunnen vinden en om toekomstige vertaling in andere talen mogelijk te maken.

De CD-ROM-versie van de belang-

rijke indexen voor West-Europa en Mexico kan voor gebruik thuis worden aangeschaft en bevat miljoenen verslagen van geboorte, doop en huwelijk. Deze nieuwe hulpmiddelen hebben ook een krachtig zoekprogramma, waardoor de gebruiker niet alleen op naam hoeft te zoeken, maar ook op ouders of bepaalde locaties kan zoeken.

Legacy nu op video verkrijgbaar

Legacy, een film van de kerk over de trek van de heiligen der laatste dagen naar het westen, is nu in het Engels, Spaans, Duits, Frans, Japans, Nederlands, Samoaans en Tongaans op video verkrijgbaar. De video, die in 21 talen zal uitkomen, waaronder Nederlands, kan bij het distributiecentrum van de kerk worden besteld.

De film is de afgelopen zeven jaar door vijf miljoen bezoekers in het Joseph Smith Memorial Building in Salt Lake City bekeken. *Legacy* is afgelopen maart vervangen door de nieuwe film van de kerk *The Testaments of One Fold and One Shepherd*.

Legacy kan nog steeds op het grote scherm worden gezien in het bezoekerscentrum aan de noordzijde van Temple Square.

Hulpverlening van de kerk aan Cambodja en Belize

De kerk heeft hulpgoederen naar Cambodja en Belize gestuurd nadat honderdduizenden mensen in beide landen door natuurrampen waren getroffen.

De rivier Mekong in Cambodja trad half september buiten zijn

oever, waardoor 300 000 mensen werden getroffen. Leden van de kerk in Cambodja hebben geholpen met het inpakken van honderd ton rijst en het samenstellen van drieduizend noodpakketten voor gezinnen die door de overstroming geëvacueerd moesten worden. De noodpakketten bestonden uit dekens, maten, muskietennetten en sanitaire hulpgoederen. De kerk heeft ook 55 ton kleding en 60 ton voedsel, waaronder melkpoeder, naar het Rode Kruis in Cambodja gestuurd.

In Belize, waar de golven driënhalf meter hoger dan normaal waren toen de orkaan Keith eind september toesloeg, moest veertig procent van de bewoners hun huis verlaten. Ongeveer driehonderd leden van de kerk leden aanzienlijke waterschade aan hun huis. Plaatselijke vastengavenfondsen werden gebruikt om deze leden te helpen, en de kerk heeft 34 ton kleding, 10 ton medische hulpgoederen en 40 ton voedsel naar het Rode Kruis in Belize gestuurd om onder de bevolking te verdelen.

Stijnes F. B. Heijdemann overleden

Op 18 november 2000 is broeder Stijnes F. B. Heijdemann overleden. In de jaren '60 en '70 maakte hij deel uit van het presidium van het zendingsgebied Amsterdam (toen geheten Nederlandse Zending). Hij werkte samen met drie zendingspresidenten: Dale R. Curtis, Peter Dalebout en Max Pinegar. Andere raadgevers in het zendingspresidium waren in die jaren ouderling Jacob de Jager en broeder Willem van Zoeren sr. Broeder S.F.B. Heijdemann is ook president van het voormalige district Overijssel geweest, en gemeentepresident in Zwolle, Almelo en Hengelo. Als vooraanstaand medewerker van het ziekenhuis te Almelo en als kerkelijk leider is hij herhaaldelijk door de regionale pers geïnterviewd. Ook was

Broeder Stijnes F. B. Heijdemann.

hij betrokken bij de aankoop van het kerkgebouw van de gemeente Almelo vanaf 1970 heeft gebruikt.

Ouderling Cook spreekt studenten toe

Tijdens een toespraak op het LDS Business College sprak ouderling Gene R. Cook van de Zeventig over de liefde van de Heer voor ieder mens persoonlijk. Ook waarschuwde hij voor de duivel, die werkelijk bestaat en de zwakke plekken van ieder mens probeert te ontdekken en te gebruiken. Een van zijn sterkste wapens is ontmoediging. Wat kun je tegen ontmoediging doen? Ouderling Cook adviseerde: bidden, soms gecombineerd met vasten; de Schriften lezen; jezelf rein houden (onder meer door het woord van wijsheid voor honderd procent na te leven en elke vorm van pornografie te mijden); van de waarheid getuigen; lofzangen zingen en ernaar luisteren; dankbaarheid tonen; met anderen over geestelijke ervaringen praten; bij ernstige problemen niet aarzelen om een priesterschapszegen te vragen.

Nieuws van en over de kerk op Internet

Omdat de *Liahona* in de Verenigde Staten wordt gedrukt, lees u op deze pagina's niet het allerlaatste nieuws, en omdat we over een beperkt aantal pagina's beschikken, kan niet alles wat lezenswaard is worden gemeld. Wie over internet-toegang beschikt, kan voor recente informatie terecht op verschillende officiële en semi-officiële sites van de kerk. De volgende vier zijn aanbevolen en bevatten tevens verwijzingen naar andere interessante sites:

www.lds.org
www.kerkvanjesuschristus.nl
www.ringrotterdam.net
www.liahona.nl

Rust- en weeshuis opgefleurd

Ongeveer 28 leden van de gemeente Changombe, in het zendingsgebied Nairobi (Kenia), hebben op een zaterdag in augustus 2000 dienstbetoon verricht in het rust- en weeshuis 'Zusters van naastenliefde'. Toen de volwassenen, jongeren en kinderen van de gemeente arriveerden, werden ze begroet op de binnenplaats van de woning van de 'Zusters van naastenliefde', die de witte en blauwe gewaden dragen die door moeder Teresa beroemd zijn geworden.

Als snel werden de betonnen vloeren, de ramen, de muren, de tafels en de stoelen schoongemaakt. Leden hielpen de zusters bij het verzorgen van de kinderen - van pasgeboren baby's tot tieners. Anderen brachten wat tijd door met mensen in een rolstoel, met ouden van dagen, zieken en gehandicapten. De leden dansten, zongen, werkten of zaten naast de gehandicapte volwassenen en hielden hun hand vast. De vele weeskinderen werden ook vermaakt. De jongeren van de kerk speelden voetbal met de kinderen en hielpen de jongere kinderen steeds maar weer op de schommel. □

De tempelbouw vordert

Dit jaar zullen we meer over de vorderingen van de Den Haag-tempel kunnen berichten dan het afgelopen jaar. Na de officiële bekendmaking van de bouw van een tempel in de omgeving van Den Haag in augustus 1999 is er een lange periode van overleg en wachten op vergunningen nodig geweest tot werkelijk de eerste spade in de grond kon worden gezet in augustus 2000. Intussen is er een definitief goedgekeurd ontwerp en is er een aannemer gecontracteerd om de bouwwerkzaamheden uit te voeren.

Het schatten van datums is intussen steeds moeilijk gebleken. Toen 'Kerknieuws' van vorige maand werd samengesteld, ging men er nog vanuit dat begin 2001 de eerste paal zou worden geslagen en dat de bouw

in het voorjaar van 2002 zou worden voltooid, zodat het open huis in mei 2002 zou kunnen worden gehouden. Enkele weken later werd echter bekendgemaakt dat de eerste heipaal reeds op 16 december de grond in zou gaan. Op die datum was dit nummer van de *Liahona* al bij de drukker; daarom hopen we in het aprilnummer een verslag van die feestelijke gebeurtenis te kunnen geven.

Ook over het gebouw zoals het zal worden, hopen we in een van de komende nummers meer te vertellen. Zoals reeds bekend is, wordt de tempel in Zoetermeer gebouwd en betreft het een 'kleine' tempel. Dat laatste houdt in dat het gebouw kleiner is dan dat van de bij veel leden in Nederland en België reeds bekende tempels, zoals die in Engeland, Duitsland en Zwitserland.

Een gastenverblijf, een kledingcentrum en een cafetaria zullen er niet zijn, maar het gebouw omvat alle ruimten en faciliteiten die nodig zijn om alle tempelverordeningen voor de levenden en voor de overledenen te verrichten.

Intussen zijn de leden uit Nederland en België nog steeds welkom in de Frankfurt-tempel. En met een tempelaanbeveling hebben we niet alleen toegang tot die tempel, maar ook tot elke andere tempel ter wereld.

Voor geïnteresseerden die graag een tempel willen zien maar die nog niet in het bezit van een aanbeveling zijn, is het wellicht goed om te weten dat de zendelingen in Friedrichsdorf het afgelopen jaar zijn begonnen met rondleidingen op het terrein van de Frankfurt-tempel, die wekelijks op zaterdagmiddag worden gegeven. □

Doopfont van de Bern-tempel (Zwitserland). Ook in de nieuwe tempel in Nederland zal er een doopfont zijn, evenals alles wat verder nodig is om de verordeningen voor de overledenen te verrichten.

Frans Heijdemann

Tempelreis van de wijk Groningen

Leden van de wijk Groningen op de parkeerplaats van de Frankfurt-tempel.

Op 28 oktober was het zo ver: om 7 uur 's morgens vertrokken we per bus vanaf de kerk aan de Paterswoldseweg [in Groningen – red.] richting Frankfurt. Aan boord bevond zich een gemengd gezelschap van ouderen en jongeren die, om de tijd wat te vullen, eerst naar een video met voetbalhoogstandjes en vervolgens de film *De tien geboden* konden kijken. Dat schoot lekker op. Na een verrassende route kwam Friedrichs-

dorf in zicht en bracht de bus ons naar het gastenverblijf van de tempel. We konden onze kamers betrekken en om 15.00 uur bij een dienst in de tempel aanwezig zijn. De jeugd kwam wat later aan de beurt en kon aan een doopdienst deelnemen.

's Avonds had de jeugd van Groningen een ontmoeting met de jeugd uit Hamburg, zodat het in het gastenverblijf erg rustig was. De volgende dag gingen we met frisse moed op-

nieuw naar de tempel. De jeugd kon nogmaals met een doopdienst meedoen, terwijl de ouderen aan verzegeelingen deelnamen. Voldaan zochten we 's middags de bus weer op. Op de terugreis konden we tekenfilms zien, en via de bekende route keerden we terug naar de Martinistad. We konden terugzien op een zeer geslaagde tempelreis. □

Jurriën J. Weening

Het landelijk volleybaltoernooi te Groningen op 21 oktober 2000

Het landelijk volleybaltoernooi is een jaarlijks terugkerend sportief festijn. Alweer voor de veertiende keer werd het onder de bezielende leiding van broeder Cees de Jonge gehouden. Aan het einde van het toernooi werd echter bekend dat broeder De Jonge samen met zijn vrouw op zending gaat; we zullen zijn vertrouwde gezicht dus de volgende keer, op 21 april 2001, waarschijnlijk moeten missen, maar enkele familieleden zullen de honneurs waarmemen.

Naast veel 'oude bekenden' deed dit jaar een buitenlands team mee, namelijk uit de gemeente Leer (Duitsland). Ze bleken trouwens best

aardig te kunnen volleyballen. Nieuw was ook het team van de gemeente Hoorn.

Bij de start van het toernooi ston-

den er 27 herenteams, 15 damesteams en 9 juniorenteams. Een compliment gaat naar de wijk Apeldoorn, die met maar liefst zeven teams voor de dag kwam. Er werd nog gespeeld volgens de 'oude' regels van het volleybal.

Toen de stofwolken waren opgetrokken, bleken de broeders uit Den Haag de eerste plaats bij de herenteams te hebben bemachtigd. Zij wonnen de uiterst spannende finale tegen Rotterdam met 15-13. De derde plaats bij de heren ging naar een oude bekende: de gemeente Zwolle, die al vaker beslag op een prijs had weten te leggen.

Bij de dames ging de eerste plaats naar het team Apeldoorn 3, dat in de finale duidelijk van Assen won (15-5). De zusters uit Zoetermeer kwamen hier op de derde plaats.

Bij de junioren leek de finale wel een kopie van die van het vorige jaar, namelijk Assen tegen Groningen. Natuurlijk waren de Groningers, die de vorige maal op de tweede plaats waren beland, op revanche belust, maar ook nu eindigde de 'strijd' met winst voor Assen. Dat het niet gemakkelijk ging, blijkt wel uit de eindstand van 15-13, en dat terwijl Assen even daarvoor nog met 11-13 achter had gestaan! De jeugd doet het kennelijk goed in het Noorden, want Heerenveen werd derde bij de junioren.

Al met al was het een heerlijke, sportieve dag, waarbij we veel vriendschappen weer eens konden versterken. Het volgende toernooi is precies zes maanden later: op 21 april 2001, in de dan verbouwde Martinihal te Groningen. Dit evenement is voor menig kerklid (en ook nietlid) altijd weer een hoogtepunt in het jaar. □

Jan Weening

Volleybalspelers tijdens het nationaal volleybaltoernooi 2000. Rechts leden van een van de Groningse teams in actie.

In het zendingsveld

■ ALBANIË

M. en P. Mulder

Liahona Fondacioni
Shqiperia Tirana Mission
P.O. Box 2984
Myslym Shyri Nr. 99
Tirana, Albanië

■ BELGIË

Bubi en Ans Oppermann

Mission belge de Bruxelles
87, Blvd. Brand Whitlock
B-1200 Brussel

■ DUITSLAND

Roger Bangerter

Deutschland-Mission Düsseldorf
Mörsenbroicher Weg 184a
D-40470 Düsseldorf

Jeanette Kleijweg

Åsbjørn van der Vliet

Deutschland-Mission München
Lommelstrasse 7
D-81479 München

Jarl Rijken

Deutschland-Mission Hamburg
Rugenborg 7a
D-22549 Hamburg

■ ENGELAND

Bethuël van Diermen

England London South Mission
482-484 London Road
Mitcham, Surrey
CR4 4ED, Engeland

Jared van Hensen van Uningen

England Manchester Mission
Trafalgar House
110 Manchester Road
Altrincham, Cheshire
WA14 1NU, Engeland

Hellen van Oudheusden

England Bristol Mission
Southfield House
2 Southfield Road
Westbury-on-Trym, Bristol
BS9 3BH, Engeland

■ FRANKRIJK

Mirjam Bos

Mission française de Paris
23, rue du Onze Novembre
F-78110 Le Vesinet

Joey van Boekel

Mission française de Bordeaux
67, rue Furtado
F-33800 Bordeaux

Alexander Neophytou

Mission française de Marseille
48, avenue Robert Schumann
F-13090 Aix-en-Provence

■ GRIEKENLAND

Michael Stekkinger

Zendingsgebied Athene
Eleftherofiras 9
Kifissia 14563
Athene, Griekenland

■ SCHOTLAND

Tirza Reijnders

Robert Panhuysen

Alexander Noot

Frederik Elzinga

Scotland Edinburgh Mission
51 Spylaw Road
Edinburgh EH 10 5BP,
Schotland

■ VERENIGDE STATEN

Ruben van Impelen

Vincent Feith

Utah Salt Lake City Mission
2102 South 1300 East
Suite 102, Salt Lake City
Utah 84106, USA

■ WEST-INDIË

Azad Nazir

Robbie Broekman

West-Indies Mission
Kooosstraat 6, Paramaribo
Suriname

■ ZWITSERLAND / FRANKRIJK

Harmjan de Jonge

Mission suisse de Genève
8 Chemin William Barbey
CH-1292 Chambésy (GE)

Ga je op zending?

Stuur ons dan je naam, het zendingsgebied, uit welke wijk of gemeente je komt, de plaats van het opleidingsinstituut, wanneer je zending begint, het adres van het zendingskantoor en een goede pasfoto! Stuur die liefst zo snel mogelijk na ontvangst van de zendingsoproep, want het duurt ongeveer drie maanden (soms vier) tot een naam op deze pagina kan worden vermeld. Zend die gegevens aan:

Nieuwsredactie Liahona,

Grovestins 64,

7608 HN Almelo, Nederland

Foto's niet met nietjes of paperclips vastmaken!

Nieuwe zending

Naam:

Tirza Reijnders

Unit:

Haarlem (ring Den Haag)

Aanvang zending:

27 december 2000

Opleidingsinstituut:

Preston (Engeland)

Zendingsgebied:

Edinburgh (Schotland)

‘OPDAT IK U MOGE GENEZEN’

President Boyd K. Packer, waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen, verzekert ons: ‘We leren uit het evangelie dat verlossing van kwelling en schuld verkregen kan worden door bekering. Behalve voor de weinigen die overlopen naar Satan (...), is er geen gewoonte, geen verslaving, geen opstandigheid, geen zonde, geen overtreding waarvoor niet volledig vergiffenis kan worden verkregen.’ (‘De stralende morgen van vergiffenis’, *De Ster*, januari 1996, blz. 17.)

DOOR ZONDE SCHEIDEN WE ONS VAN GOD AF

Door zonden waarvan we ons niet bekeerd hebben, scheiden we ons af van onze liefhebbende Vader in de hemel, en blijven we ons schuldig en beschaamd voelen. Net als lichamelijke pijn geeft deze ‘droefheid naar Gods wil’ (2 Korintiërs 7:10) aan dat er iets niet in orde is, dat we ons van de oorzaak van de pijn moeten ontdoen en vragen om de genezende hulp van de verzoening van de Heiland.

President Packer legt uit: ‘Toen de profeet Alma jong was, heeft hij een dergelijke tijd gekend, waarin hij *‘gefolterd’* werd, zoals hij zelf zegt, door *‘eeuwig wroeging’* (...) toen [zijn] ziel ten *hevigste [werd] gekweld’* (Alma 36:12, cursivering toegevoegd).

‘Hij heeft zelfs gedacht: *‘Ach, (...) dat ik kon worden verbannen, en dat zowel geest als lichaam niet meer bestonden’* (Alma 36:15, cursivering toegevoegd).

‘Maar toen werd zijn geest door een gedachte beziel. En toen hij die

gedachte koesterde en ernaar handelde, brak de morgen van vergiffenis aan (...)

‘De gedachte die Alma redde, nadat hij ernaar gehandeld had, was deze: herstellen wat u niet kunt herstellen, de wonden genezen die u niet kunt genezen, de scherven lijmen die u niet kunt lijmen, is het doel van de verzoening van Christus.’ (De *Ster*, januari 1996, blz. 17, 18.)

‘HIJ AANVAARDE ONZE BEKERING’

Een priesterschapsleider was onder de indruk dat hij in een gesprek met een zuster ‘het licht van het evangelie’ in haar zag. Toen hij vroeg wat het geheim daarvan was, antwoordde ze eenvoudig, met vochtige ogen: ‘Bekering’.

Ze legde uit dat ze jong getrouwd was — en zwanger. Verdriet vanwege haar zonde werd gevolgd door het te belijden voor de Heer en degenen die daartoe het gezag van het priesterschap droegen, en ze nam zich vast voor de geboden van de Heer te gehoorzamen.

‘Het was moeilijk, en ik zou het zeker niemand aanraden’, legde ze uit. ‘Maar onze hemelse Vader zegende ons, zodat we iets goeds uit iets verkeers konden laten voortvloeien. Hoe harder we vchten om getrouw te blijven, des sterker maakte onze hemelse Vader ons. En hoe sterker onze hemelse Vader ons maakte, des te gemakkelijker was het om getrouw te blijven.’ Die vrouw, haar man en hun baby zijn later de temple binnengegaan en aan elkaar verzegeld als eeuwig gezin.

Die zuster en haar man vonden vergeving en gemoedsrust door de aanraking van de Heelmeester. ‘Ik verbaas me nu hoe gelukkig we zijn als gezin’, zei ze. ‘De Heer had alle hoop voor ons kunnen opgeven. Maar Hij aanvaardde onze bekering en (...) heeft ons geholpen om van ons leven iets moois te maken.’ (Aangehaald in Joseph Walker, ‘Singing the Song of Redeeming Love’, *Ensign*, maart 1993, blz. 60.)

Jeremia heeft ooit de klacht geuit: ‘Is er geen balsem in Gilead, of is daar geen heelmeester?’ (Jeremia 8:22.) Voor degenen die erin willen delen, is er balsem — het verbazingwekkende geschenk van de verzoening. En de Heelmeester vraagt dringend: ‘Wilt gij nu niet tot Mij wederkeren, en u van uw zonden bekeren en tot inkeer worden gebracht, opdat Ik u moge genezen?’ (3 Nephi 9:13.) □

Een hedendaagse getuige van de Bijbel

Rex C. Reeve jr.

De Leer en Verbonden bekrachtigt de waarheid van de Bijbel, herstelt een aantal ontbrekende, duidelijke en waardevolle zaken, getuigt dat Jezus Christus de Zoon van God is, en dat het heil alleen door Hem tot stand komt.

Toen de Bijbel geschreven werd, bevatte hij de duidelijke en waardevolle waarheden van het evangelie van de Heer Jezus Christus. Nephi zag dat veel van die duidelijke en waardevolle waarheden, en ook de verbonden van de Heer, uit de Bijbel zijn weggenomen. (Zie 1 Nephi 13:24–29.) In deze bedeling heeft de profeet Joseph Smith gezegd: 'Wij geloven dat de Bijbel het woord van God is, voor zover de vertaling juist is' (achtste geloofsartikel). Later schreef hij: 'Uit de diverse ontvangen openbaringen, bleek duidelijk dat veel belangrijke punten over het heil van de mens uit de Bijbel waren weggenomen, of verloren waren gegaan voordat hij werd samengesteld.'¹

Nephi zag dat in de laatste dagen, als onderdeel van het plan van herstelling van de Heer, nog andere boeken met Schriftuur door de macht van God tevoorschijn zouden komen. President Joseph Fielding Smith (1876–1972) heeft uitgelegd dat een van die boeken de Leer en Verbonden is.² Die andere boeken met Schriftuur zouden vier hoofddoelen dienen: de waarheid van de Bijbel bekrachtigen, een aantal duidelijke en waardevolle waarheden herstellen die uit de Bijbel zijn weggenomen, getuigen dat Jezus Christus de Zoon van de eeuwige

Vader is, en getuigen dat het heil alleen door Jezus Christus ons deel zal zijn. (Zie 1 Nephi 13:39–40.) In 1835 hebben twaalf mannen die tot apostel van de Heer Jezus Christus geroepen waren, hun getuigenis aan de Leer en Verbonden toegevoegd en verklaard 'dat deze geboden door de inspiratie van God werden gegeven, en voor alle mensen heilzaam zijn, en dat ze waarachtig zijn.' De Leer en Verbonden bevestigt de waarheid van de Bijbel en is 'ter vervulling van en in overeenstemming met de woorden van alle heilige profeten vanaf het begin van de wereld.'³ Hieronder volgen een paar van de leerstellige waarheden die door hedendaagse openbaring bevestigd zijn.

BEVESTIGT BIJBELSE PROFETEN, GEBEURTENISSEN EN PROFETIEËN

De Leer en Verbonden bevestigt de waarheid van de Bijbel doordat het getuigt van het bestaan van veel

De Leer en Verbonden bevestigt dat Adam de eerste mens op aarde was die het priesterschap ontving. Hij bevestigde dat priesterschap op zijn rechtschappen nageslacht.

bijbelse profeten, doordat het getuigt dat bijbelse gebeurtenissen werkelijk hebben plaatsgevonden en doordat het de vervulling van een aantal bijbelse profetieën bevestigt.

Profeten. In een tijd waarin veel bijbelse profeten — vooral profeten van het Oude Testament — als mythische figuren beschouwd worden, is het verfrissend dat dit hernieuwde getuigenis aangeeft dat ze echt bestaan hebben en gelijk meer informatie geeft over hun bediening. De Leer en Verbonden bevestigt dat Adam de eerste mens op aarde was en dat hij als eerste het priesterschap ontving. (Zie LV 84:16–17.) Hij ‘verkreeg het eerste presidium’ en blijft een heel belangrijke positie innemen omdat hij de sleutels van het heil bezit onder het bestuur van Jezus Christus. (Zie LV 78:16.)

De profeet Joseph Smith heeft gezegd dat ‘de stem van Michaël, de aartsengel’ hem geïnstrueerd heeft (LV 128:21). In de toekomst zal Adam, of Michaël, terugkeren en de grote raadsvergadering in Adam-ondi-Ahman presidieren. (Zie LV 116.) Adam zal bij de wederkomst de trompet laten klinken en zeggen: ‘Het is volbracht! Het Lam Gods heeft overwonnen’ (LV 88:106). Hij zal aan het einde van het duizendjarig rijk in het laatste gevecht tegen Satan en zijn volgelingen de leiding hebben over de rechtschapen legers. (Zie LV 88:106–116.) Uiteindelijk zal Adam in alle eeuwigheid zijn rechtschapen nageslacht besturen volgens de patriarchale orde.⁵

De profeet Joseph Smith heeft vastgesteld dat Noach en de engel Gabriël één en dezelfde persoon zijn en dat Noach in priesterlijk gezag op Adam volgt.⁶ In de Leer en Verbonden staat dat Noach, die opdracht kreeg een ark te bouwen om het menselijk en dierlijk leven tijdens de zondvloed in stand te houden (zie Genesis 6–8), in de geestenwereld tot de machtigen behoorde. (Zie LV 138:38, 41.) Toen hij tien jaar was, werd hij tot het patriarchale priesterschap geordend. (Zie LV 107:52.) Noach bevond zich onder degenen die door de Heer bij diens opstanding verlost werden. (Zie LV 133:54–55.) Noach heeft, als herrenze wezen, ook de profeet Joseph Smith aanwijzingen gegeven. (Zie LV 128:21.)

Omdat Melchizedek, een groot bijbels profeet, in de wereld zo goed als onbekend is, zijn veel mensen in verwarring met betrekking tot zijn ware identiteit. (Zie Genesis 14:18–20; Hebrëeën 5:6–10.) In de Bijbel wordt de verkeerde indruk gewekt dat Melchizedek geen ouders had, en zonder afstamming, begin of einde was. (Zie Hebrëeën 7:1–3.)

We kunnen de profeet Joseph Smith en de Leer en Verbonden raadplegen voor openbaringen over Melchizedek, een van Gods vroegere hogepriesters, van wie er ‘niet één groter [was]’ (Alma 13:19; zie ook vss. 7–18). Melchizedek heeft het priesterschap op Adam bevestigd en zijn tiende in ontvangst genomen. (Zie LV 84:14; Alma 13:15.) Melchizedek was zo’n groot hogepriester dat hem de eer te beurt viel dat zijn naam werd gebruikt om ‘het heilige priesterschap naar de orde van de Zoon Gods’ aan te duiden, waardoor men een te veelvuldige herhaling van de naam van het Opwerpeken kon vermijden. (Zie LV 107:2–4.) In de ogen van zijn volk was Melchizedek een voorafbeelding van de Zoon van God: beiden droegen de titel ‘Vredevorst’, en beiden waren erfgenenamen van het koninkrijk van de Vader.⁷ We komen ook te weten dat het priesterschap, en niet Melchizedek, ‘zonder begin van dagen of einde des levens’ was (LV 84:17).⁷

Er worden in de Leer en Verbonden zoveel andere bijbelse profeten beschreven dat het te ver zou gaan om daar in detail op in te gaan. Maar het zijn onder andere Adams zoon Seth (zie LV 107:42–43, 53), Henoch (zie LV 45:11–14; 107:48–49), Mozes (zie LV 84:25–27; 110:11), Elia (zie LV 110:13–16), Johannes de Doper (zie LV 13), en Petrus, Jakobus en Johannes (zie LV 27:12). We lezen ook dat Abraham, Isaak en Jakob ‘hun verhoging [zijn] ingegaan (...), op hun troon gezeten [zijn] en geen engelen, doch goden [zijn]’ (LV 132:37).

Gebeurtenissen. De Leer en Verbonden getuigt dat de heilige gebeurtenissen in de Bijbel werkelijk hebben plaatsgevonden, zoals de schepping van het heelal en de val van Adam en Eva. Er wordt in bevestigd dat God ‘de mens schiep, man en vrouw; naar zijn eigen beeld en naar

zijn eigen gelijkenis' (LV 20:18). Ook wordt bevestigd dat Adam en Eva toegaven aan de verleiding van Satan en het gebod van God overtraden, waardoor ze uit de hof van Eden werden verdreven. (Zie LV 29:35–43.) Daardoor worden alle mensen geboren in een gevallen wereld en doordat ze de wetten van God overtreden worden ze zinnelijk, duivels, en bevinden ze zich in een gevallen staat. (Zie LV 20:20.) De Leer en Verbonden

De Leer en Verbonden getuigt dat heilige gebeurtenissen in de Bijbel ook werkelijk hebben plaatsgevonden, onder andere de schepping van de aarde door de Heiland, Henoeh en Zion die door de Heer zijn opgenomen, de zondvloed, de doortocht door de Rode Zee, het lijden van Christus in Getsemane, en de opstanding van vele heiligen na de opstanding van de Heiland.

bevestigd dat Adam en Eva door engelen in het evangelie van Jezus Christus onderwezen werden. (Zie LV 29:42.)

Andere bijbelse gebeurtenissen, bevestigd door de Leer en Verbonden, zijn onder andere de schepping van de aarde door de Heiland (zie LV 14:9), Henoeh en Zion die door de Heer zijn opgenomen (zie LV 38:4; 45:11–14), de zondvloed (zie LV 138:41), de verdeling van land na de zondvloed (zie LV 133:24), de doortocht door de Rode Zee (zie LV 8:3), het verlies van het Melchizedeks priesterschap (zie LV 84:23–27), het lijden van Christus in Getsemane (zie LV 19:15–19), de opstanding van vele heiligen na de opstanding van de Heiland (zie LV 133:54–55), en het weerklinken van een bazuin op de berg Sinai om bij de wederkomst van de Heer de opstanding van de doden aan te kondigen. (Zie LV 29:13.)

Profetieën. De Leer en Verbonden getuigt van de

letterlijke verstrooiing en vergadering van Israël. Geprofeteerd is dat het huis Israël verstrooid zou worden onder alle volken. (Zie LV 45:19.) In onze tijd 'worden 'de verspreide overblijfselen (...) aangemaand terug te keren tot de Here' (LV 113:10). Op 3 april 1836 is Mozes in de Kirtland-tempel verschenen aan Joseph Smith en Oliver Cowdery, en droeg aan hen 'de sleutels over van de vergadering van Israël van de vier delen der aarde' (LV 110:11). Daarbij lezen we nog over de lang beloofde komst van Elia, die het hart van de kinderen tot hun vaders zou keren. (Zie LV 2; 110:13–16.)

De zendingen van de kerk worden geroepen om de uitverkorenen van de Heer bij elkaar te brengen (zie LV 29:7), om het volk van de Heer, het huis van Israël, weer samen te brengen. (Zie LV 39:11.) Met de terugkeer van Mozes en Elia, die de priesterschapssleutels hersteld

hebben, is een begin gemaakt met de vervulling van wat bijbelse profeten over die gebeurtenissen geprofeteerd hebben.

De Leer en Verbonden werpt licht op bijbelse profetieën over het tevoorschijn komen van de kerk in de laatste dagen. In afdeling 65 wordt bijvoorbeeld Daniëls profetie bevestigd dat het koninkrijk van de Heer in de laatste dagen zou voortrollen. (Zie Daniël 2:34–35, 44–45.) En in afdeling 86 wordt aangetoond dat de gelijkenis van de tarwe en het onkruid betrekking heeft op onze tijd: Satan zaait het onkruid, het onkruid verstikt de

Duidelijk wordt dat Jezus Christus de Eerstgeborene is van de geestkinderen van de Vader. Voordat de aarde werd geformeerd, is Hij gekozen om de oneindige en eeuwige verzoening uit te werken.

tarwe en drijft de kerk de wildernis in. (Zie LV 86:1–7.)

Veel mensen twifelen aan de wederkomst van Christus, of begrijpen die verkeerd. Bijbelse profeten hebben duidelijk gezegd dat Jezus Christus 'ten laatste (...) op het stof [zou] optreden' (Job 19:25) en dat Hij Zion zou opbouwen en in zijn heerlijkheid zou verschijnen. (Zie Psalmen 102:17.) Aan zijn discipelen in het midden des tijds heeft Jezus verteld hoe de situatie vlak voor zijn wederkomst zou zijn. (Zie Matteüs 24; zie ook Matteüs naar Joseph Smith.) Zowel afdeling 45 en Matteüs naar Joseph Smith verschaffen ons belangrijke inzichten met betrekking tot de wederkomst.

Andere afdelingen getuigen dat de wederkomst werkelijk zal plaatsvinden. Hedendaagse heiligen hebben de instructie gekregen: 'Bereidt u voor, want de Here is nabij' (LV 1:12) en hun wordt gezegd: 'Spoedig komt de dag, dat gij Mij zult zien, en weten, dat Ik ben' (LV 38:8). We komen te weten 'dat de grote en verschrikkelijke dag des Heren nabij is' (LV 110:16) en dat 'de Here (...) te midden van zijn volk [zal] staan en over alle vlees zal regeren' (LV 133:25).

Kortom, de Leer en Verbonden getuigt:

'De ure is nabij, en hetgeen door mijn apostelen werd gesproken, moet worden vervuld; want zoals zij spraken, zal het geschieden;

'Want ik zal Mij van de hemel openbaren met macht en grote heerlijkheid, met alle hemelse heirscharen, en duizend jaren met de mensen in gerechtigheid op aarde wonen, en de goddelozen zullen niet bestaan' (LV 29:10–11).

HERSTELT DUIDELIJKE EN WAARDEVOLLE ZAKEN

De Leer en Verbonden herstelt veel duidelijke en waardevolle waarheden door uitbreiding of uitleg van bijbelse teksten. Een aantal voorbeelden vindt u hieronder:

1. 'Maar Ik zeg u: Een ieder die een vrouw aanziet om haar te begeren, heeft in zijn hart reeds echtbreuk met haar gepleegd' (Matteüs 5:28).

De Leer en Verbonden voegt daaraan toe over degene die dit doet: 'zal de Geest niet hebben, maar het geloof verloochenen en vrezén' (LV 63:16).

2. 'Want velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren' (Matteüs 22:14).

In de Leer en Verbonden lezen we dat zij niet uitverkoren zijn 'omdat hun hart zo zeer op de dingen deze wereld is gezet en sterk naar de eer der mensen streeft, dat zij deze ene les niet leren — dat de rechten van het priesterschap onafscheidelijk met de machten des hemels zijn verbonden' en 'alleen volgens de grondbeginselen van gerechtigheid' aangewend kunnen worden.' (Zie LV 121:34–40.)

3. 'Dan zal het Koninkrijk der hemelen vergeleken worden met tien maagden, die haar lampen namen en uittrokken, de bruidegom tegemoet. En vijf van haar waren dwaas en vijf waren wijs. Want de dwaazen namen haar lampen mede, maar geen olie' (Matteüs 25:1–3).

In de Leer en Verbonden staat dat de wijze maagden degenen zijn die 'de waarheid hebben ontvangen, en de Heilige Geest tot gids hebben genomen en niet zijn misleid' (LV 45:57). Degenen die geen olie hebben, zullen in het vuur worden geworpen en niet uitzien naar de dag van de wederkomst van de Heer. (Zie LV 45:56–57.)

4. 'Jezus antwoordde en zeide tot hem: Indien iemand Mij liefheeft, zal hij mijn woord bewaren en mijn Vader zal hem liefhebben en wij zullen tot hem komen en bij hem wonen' (Johannes 14:23).

De Leer en Verbonden getuigt dat de Vader en de Zoon afzonderlijke Personen zijn met een verheerlijkt lichaam van vlees en beenderen (zie LV 130:22) en dat de Vader en de Zoon bij dat beloofde bezoek werkelijk zullen verschijnen. (Zie LV 130:3.)

Tijdens het vertalen van het Nieuwe Testament ontving Joseph Smith veel openbaringen waardoor wij de teksten in de bijbel beter kunnen begrijpen. Sommige van die openbaringen zijn opgenomen in de Leer en Verbonden, bijvoorbeeld in afdeling 77, 84, 86 en 88. Een van de opmerkelijkste is LV 76. Joseph Smith en Sidney Rigdon hebben gezegd dat de Heer, terwijl ze in 1832 bezig waren met de vertaling van de Bijbel, 'de ogen van ons verstand [aanraakte] (...) en de heerlijkheid des Heren [ons omstraalde].' (Zie LV 76:15–19.) Daarop

volgde de belangrijke openbaring over de drie graden van heerlijkheid.

Deze paar voorbeelden, en de vele anderen die gegeven zouden kunnen worden, vormen een getuigenis dat de Leer en Verbonden werkelijk veel duidelijke en waardevolle waarheden herstelt die in de Bijbel verloren zijn gegaan.

GETUIGT DAT JESUS CHRISTUS DE ZON VAN GOD IS

De Leer en Verbonden getuigt duidelijk over de ware aard en het bestaan van God de Vader en zijn Zoon, Jezus Christus. Het boek voorziet in het fundament van waarheid die onontbeerlijk is voor het geloof dat tot het eeuwige leven leidt. Joseph Smith heeft God de Vader en Jezus Christus gezien als twee afzonderlijke Personen 'Wier glans en heerlijkheid alle beschrijving te boven gaan' (Geschiedenis van Joseph Smith 1:17). Later schreef hij dat God de Vader 'een lichaam van vlees en beenderen' [heeft], even tastbaar als dat van de mens; de Zoon eveneens' (LV 130:22).

Duidelijk wordt dat Jezus Christus de Eerstgeborene is van de geestkinderen van de Vader. (Zie LV 93:21–23.) Voordat de aarde werd geformeerd, is Hij gekozen om de oneindige en eeuwige verzoening uit te werken. Hij is de Schepper van hemel en aarde. (Zie LV 76:23–24; 93:9–10.) Als de Eniggeborene Zoon van de Vader in het vlees (zie LV 93:11) heeft hij de hele mensheid verlost en de onsterfelijkheid en het eeuwige leven mogelijk gemaakt. (Zie LV 49:5; Mozes 1:39.)

Joseph Smith en Oliver Cowdery hebben Jezus Christus in de Kirtland-tempel gezien en getuigd:

'De sluier werd van ons verstand weggenomen, en de ogen van ons begrip werden geopend.

'Wij zagen de Here voor ons op het hekwerk van de kansel staan, en onder zijn voeten bevond zich plaveisel van zuiver goud, dat amberkleurig was.

'Zijn ogen waren als een vurige vlam; zijn hoofdhaar was zo wit als reine sneeuw; de straling van zijn aangezicht overtoefde de glans der zon; en zijn stem was als het geruis van grote wateren, ja de stem van Jehova, zeggende:

'Ik ben de eerste en de Laatste; Ik ben het, die leeft; Ik ben het, die werd gedood; Ik ben uw voorspraak bij de Vader' (LV 110:1–4).

Bij een andere gelegenheid hebben Joseph Smith en Sidney Rigdon getuigd:

'En nu, na de vele getuigenissen, die van Hem zijn gegeven, is dit het getuigenis, het allerlaatste, dat wij van Hem geven: Dat Hij leeft!

'Want wij zagen Hem, namelijk ter rechterhand Gods; en wij hoorden de stem, die getuigenis gaf, dat Hij de Eniggeborene des Vaders is —

'Dat door hem, en in Hem, en uit Hem de werelden worden en werden geschapen, en dat de bewoners er van Gode gewonnen zonen en dochteren zijn' (LV 76:22–24).

GETUIGT DAT HET HEIL ALLEEN DOOR CHRISTUS TOT STAND KOMT

Jezus Christus heeft tegen Mozes gezegd: 'Dit is mijn werk en mijn heerlijkheid — de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen' (Mozes 1:39). *Onsterfelijkheid* heeft betrekking op de blijvende hereniging van lichaam en geest bij de opstanding. De apostel Paulus heeft gezegd: 'Want evenals in Adam allen sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden' (1 Korintiërs 15:22). Jakob heeft gezegd: '[Er moet] (...) een kracht ter opstanding zijn, en de opstanding moet onvermijdelijk de mens geworden uit hoofde van de val' (2 Nephi 9:6). Ook in de Leer en Verbonden wordt gezegd dat door de verzoening van Christus de banden van de dood verbroken zijn en dat 'door de overwinning en de heerlijkheid des Lams' de hele mensheid in de opstanding zal voortkomen. (Zie LV 76:39; 88:27–32.)

De Leer en Verbonden getuigt ook dat het eeuwige leven, 'welke de grootste gave van alle gaven Gods is' (LV 14:7), het gevolg is van de verzoening van Jezus Christus, in combinatie met de evangelieverordeningen en gehoorzaamheid aan de leringen van het evangelie. De boodschap van het evangelie is dat Jezus 'in de wereld kwam (...) om voor de wereld te worden gekruisigd, om de zonden der wereld te dragen, en om de wereld te heiligen

en van alle ongerechtigheid te reinigen; dat allen, die de Vader in zijn macht had gegeven (...) zalig mochten worden door bemiddeling van Hem' (LV 76:41-42).

In de Leer en Verbonden staat dat door de verzoening van Christus de banden van de dood verbroken zijn en dat 'door de overwinning en de heerlijkheid des Lams' de hele mensheid in de opstanding zal voortkomen.

De Heiland heeft gezegd: 'Hij, die mijn evangelie ontvangt, ontvangt Mij; en hij, die mijn evangelie niet ontvangt, ontvangt Mij niet. En dit is mijn evangelie — bekering en doop in water, en dan komt de doop met vuur en met de Heilige Geest' (LV 39:5-6). Dit evangelie is de rots waarop Christus zijn kerk zal bouwen. De poorten der hel zullen degenen die in dit evangelie volharden, niet overweldigen. (Zie LV 33:11-13.) Eeuwig leven bestaat uit een erfdeel in de hoogste graad van het celestiale koninkrijk, waardoor de eeuwige voortzetting van het gezin wordt zeker gesteld. (Zie LV 131:1-4.)

In deze laatste dagen vormt de Leer en Verbonden met het Boek van Mormon en de Parel van grote waarde een ondersteuning van de Bijbel. (Zie Ezechiël 37:15-17.) Hedendaagse openbaring bevestigt dat de verlossende waarheden, verordeningen en verbonden van het evangelie van Jezus Christus nu hetzelfde zijn als vroeger. Vooral de Leer en Verbonden staafd de waarachtigheid van de Bijbel, herstelt een aantal ontbrekende, duidelijk en waardevolle zaken, getuigt dat Jezus Christus de Zoon van God is en dat we alleen door Christus zalig kunnen worden. Ook kunnen we duidelijker zien hoe de Bijbel bestaat ter vervulling van een in overeenstemming met de woorden van de heilige profeten vanaf het begin van de wereld. □

Recx C. Reeve jr. is lid van de wijk Springville 7 in de ring Springville (Utah), en hoogleraar oude Schriftuur aan de Brigham Young University

NOTEN

1. *History of the Church*, deel 1, blz. 245.
2. Zie *Man, His Origin and Destiny* (1954), blz. 411-412.
3. Zie Explanatory Introduction to the Doctrine of Covenants.
4. Zie Joseph Smith, *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, samengesteld door Joseph Fielding Smith (1976), blz. 157.
5. Zie Joseph Fielding Smith, *De leer tot zaligmaking*, samengesteld door Bruce R. McConkie, drie delen (1954-1956) deel 1, blz. 99-100.
6. Zie *Teachings*, blz. 157.
7. Zie Bruce R. McConkie, *Mormon doctrine*, blz. 474-475.

IK HEB NOOIT ACHTEROM GEKEKEN

Cameron McCoy

FOTO'S MET TOESTEMMING VAN DE SCHRIJVER, TENZIJ ANDERS VERMELD; RECHTS: FOTOGRAF: CRAIG DIMOND

Toen ik zeven was, heb ik de Heer beloofd dat ik, als ik de kans kreeg, het evangelie over de hele wereld zou verkondigen. In die tijd ging ik regelmatig met mijn ouders naar de doopsgezinden. Veel zaken begreep ik niet. Ik wist bijvoorbeeld niet waarom alleen de voorganger en zijn assistenten mochten prediken. Ik vond dat iedereen de kans moest krijgen zijn of haar gevoelens en overtuiging te uiten. Maar thuis en in de kerk hebben ze me wel liefde en dankbaarheid voor Jezus Christus en de Schriften bijgebracht.

In mijn jeugd woonden we minder dan vijf minuten van de Washington D.C.-tempel. Toen ik jong was, fascineerde de tempel me en wilde ik er altijd naar binnen. Maar mijn vader zei met stelligheid: 'Dat hoort niet bij jouw leven. Maak je over dat gebouw maar niet druk.'

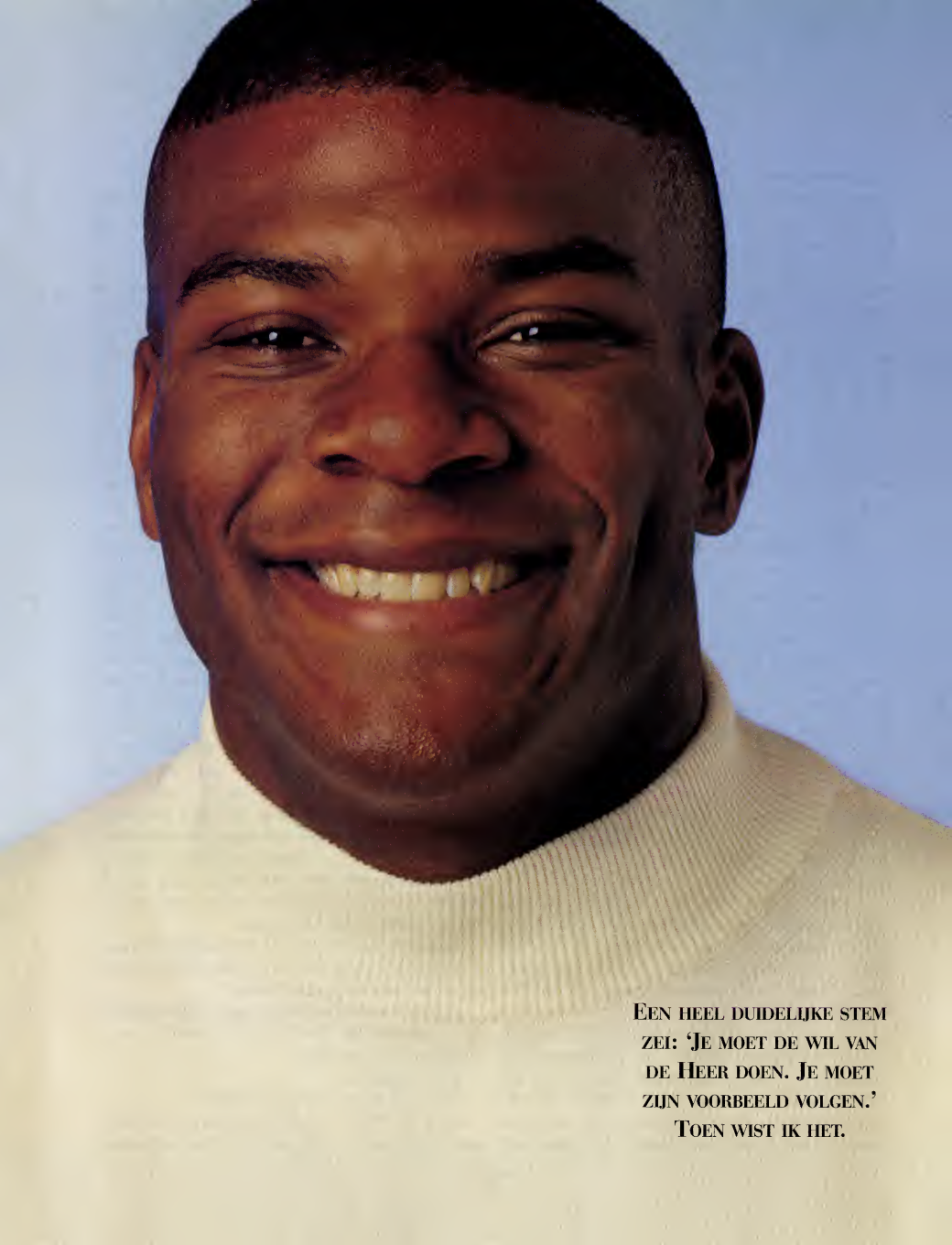
Elke dag zag ik hoe mijn vader de Bijbel intensief bestudeerde. Ik wist dat mijn vader een man van God was, en ik begon hem veel vragen te stellen. Altijd zei hij dat ik de Bijbel moest lezen en er zelf achter moest komen.

Tien jaar later was ik bij de Amerikaanse Marine werkzaam als veiligheidsagent in de Amerikaanse ambassade in de republiek Djibouti, een landje in het noordoosten van Afrika. Ik besloot op zoek te gaan naar de waarheid, dus las ik de bijbel van kaft tot kaft. Naarmate ik dichter naar God toegroeide, besepte ik steeds meer dat de Bijbel het ware woord van God was. Ik hoefde niet

op het getuigenis van mijn vader te steunen. Maar nog steeds voelde ik dat ik nog niet de hele waarheid had, en ik verlangde ernaar te weten waarom ik voelde dat ik nooit moest drinken, roken of vloeken en ook zedelijk rein moest blijven. Waarom probeerde ik altijd de geboden na te leven?

Na vijftien maanden werd ik toegewezen aan de Amerikaanse ambassade in Pretoria. Ik was uitgekozen als de eerste zwarte veiligheidsbeambte van de Amerikaanse Marine in Zuid-Afrika. Overal waar ik werd aangesteld, was ik gekozen op grond van de normen die ik hanteerde. Belangwekkend is dat president Bill Clinton me opbelde om me te vragen de opdracht in Zuid-Afrika te aanvaarden. Dat waren een aantal redenen waarom ik veel erkenning en onderscheidingen ontving.

In Zuid-Afrika ontmoette ik de familie Cleverly, die lid waren van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. De vrouw des huizes nodigde me diverse keren uit. Ze vertelde me altijd over de activiteiten van

EEN HEEL DUIDELIJKE STEM
ZEI: 'JE MOET DE WIL VAN
DE HEER DOEN. JE MOET
ZIJN VOORBEELD VOLGEN.'
TOEN WIST IK HET.

de jongvolwassenen, maar ik kon er vanwege mijn werk nooit naartoe. Toen vroeg ze me mee naar de kerk en daar ging ik op in. Maar vóór die zondag had ik drie dagen nachtdienst. Ik ging naar beneden, naar de bibliotheek van de ambassade waar een computer stond met een enorme zoekcapaciteit. Ik tpte gewoon *De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen* in. Er verscheen allerlei informatie, en de eerste nacht las ik acht uren lang, en de tweede en de derde nacht ook. Waar ik vooral naar zocht, was wat heiligen der laatste dagen geloofden en hoe ze dat toepasten. Leefden zij naar wat zij als wetten of normen van de kerk hadden vastgelegd?

De week vóór mijn bezoek aan de kerk had ik een droom. Ik zat aan een tafel en er waren ook twee jonge mannen met witte overhemden met korte mouwen en zwarte naamplaatjes. Zij zaten aan de zijkant, ik aan het hoofd. Toen ik wakker werd, dacht ik niet verder over die droom na.

De eerste keer dat ik een dienst van de kerk binnenkwam, wist ik dat er iets anders was. Het was toevallig de eerste zondag van de maand, wat inhield dat de leden de mogelijkheid hadden om hun getuigenis te geven. *Dit is de ware orde van een kerk*, dacht ik.

Ik werd aan twee zendingen voorgesteld. Een van die jonge mannen was precies die uit mijn droom. Zuster Cleverly nodigde de zendingen en mij uit voor het diner. Ze zette ons precies zo aan tafel als in mijn droom voorspeld was. De zendingen begonnen me over het evangelie te vertellen.

Later, toen mij het beginsel van de doop voor de doden werd uitgelegd, dacht ik hoe verbazingwekkend het was dat je naar een heilige plaats kon gaan en dat voor overleden mensen kon doen. Ik dacht aan mijn twee grootvaders en mijn grootmoeder die gestorven waren. Dat was het moment waarop ik de Heilige Geest

ging voelen. De leringen klonken me goed in de oren.

We kwamen toe aan het volgende beginsel dat ging over gezinnen, en ik besepte dat ik altijd al geweten had dat dit waar was. Toen ik hoorde over eeuwige gezinnen, zei ik tegen de zendingen: 'Ik wist dat dit bestond.'

Toen vertelden de zendingen me over het woord van wijsheid, en het was toen dat de schellen mij van ogen vielen. Ik voelde me alsof mijn ziel zich opende, alsof er een omhulsel van me afviel, alsof ik een soort hergeboorte onderging. Ik had het gevoel dat ik zweefde. Ik had altijd al het woord van wijsheid nageleefd, en ik had willen weten waarom ik was zoals ik was. Niemand had me het antwoord daarop kunnen geven. Maar de Heer wel, en ik kreeg het antwoord via de zendingen en hun lessen. Ik wist dat alles wat ze mij daarvoor geleerd hadden, waar was en dat alles wat ze me nog zouden leren, ook waar was. Nog nooit had ik bij het lezen van de Schriften de Geest zo sterk gevoeld als toen ik Leer en Verbonden 89:18–21 las. Ik wist dat het waar was. Ik had altijd geweten dat mijn lichaam belangrijk was, en ik wist dat ik het nooit moest verontreinigen.

Vanaf dat moment kreeg ik gemengde gevoelens over mijn toetreding tot de kerk. Ik maakte me zorgen over wat mijn vader ervan vond en hoe hij op mijn besluit zou reageren.

Tijdens de zesde les kreeg ik de boodschap dat mijn vader aan de telefoon was. De telefoon rinkelde. Ik nam op, en het was inderdaad mijn vader.

Hij zei: 'Je moeder vertelde me dat je besloten hebt lid te worden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.'

Ik bevestigde dat.

Hij zei: 'Ik bel je om dat te voorkomen.'

En ik zei: 'Weet u, pa, ik houd van u en u zult altijd mijn vader zijn. U hebt me een goede opvoeding

gegeven. Maar ik ben 22. Ik ben nu een man, en deze beslissingen betreffen mijn gezin en mijn toekomst. Ik wil u bedanken voor alles wat u voor me gedaan heeft en nog voor me zult doen, maar dit is mijn besluit. Ik doe het, en ik weet dat de Heer dat wil.'

Mijn vader was niet zo blij toen hij de telefoon neerlegde. Ik ging onmiddellijk op mijn knieën en vroeg de Heer me te laten zien en begrijpen dat wat ik zou doen, juist was. Ik was duizenden kilometers van huis. Ik was helemaal alleen, en niets ging zoals het gaan moest. Alleen als ik samen was met de zendingen, voelde ik me goed. Op dat moment getuigde de Geest tot me dat het de wil van de Heer was en dat de Heer wilde dat ik me liet dopen. Een heel duidelijke stem zei: 'Je moet de wil van de Heer doen. Je moet zijn voorbeeld volgen.' Toen wist ik het. Na die tijd heb ik nooit meer achterom gekeken. Ik heb me op 12 oktober 1995 laten dopen.

Op 12 oktober 1996, een jaar na mijn doop, ging ik de Washington D.C.-tempel binnen om mijn begiftiging te ontvangen ter voorbereiding op mijn zending in het zendingsgebied Madrid.

Tijdens mijn eerste jaar op zending gaven mijn ouders me weinig steun. De Heer openbaarde me tijdens mijn zending dat het thuis goed ging en dat er voor hen gezorgd werd. Daarna veranderde alles ineens. De laatste zes of acht maanden van mijn zending kreeg ik veel steun van mijn ouders. Ze zeiden dat ze de zegen des Heren in hun leven voelden en dat ze wisten dat het door mijn zending kwam.

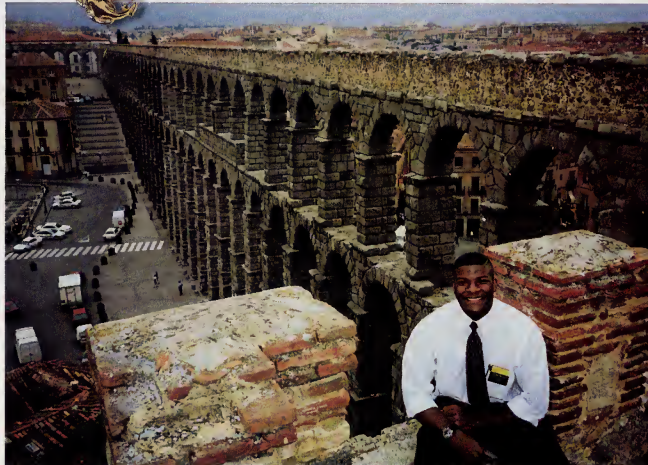
Toen ik terug was, bleef ik drie weken thuis alvorens naar de Brigham Young University te gaan.

Links: Cameron en collega's van de Marine op de Amerikaanse ambassade in Pretoria (Zuid-Afrika).

Rechtsboven: Cameron en zijn vader in het opleidingskamp voor mariniers in Parris Island (Zuid-Carolina). **Rechts:** Zending McCoy bij het aquaduct in Segovia (Spanje).

Voordat het schooljaar begon, bezocht mijn vader me, maakte kennis met mijn vrienden en bekeek hij Salt Lake City. Toen ik hem naar het vliegveld bracht, omhelsde hij me en zei: 'In alle 46 jaar van mijn leven heb ik nog nooit de liefde of de Geest van God zo sterk gevoeld als toen jij de laatste paar weken thuis was. Ik weet dat we dat te danken hebben aan je zending van twee jaar in Spanje.' □

Cameron McCoy is lid van de wijk BYU 179 in de ring Brigham Young University 19.

JAPAN

TOENEMEND LICHT IN HET OOSTEN

Don L. Searle

FOTOGRAAF: DE SCHRIJVER, TENZIJ ANDERS VERMELD

Boven: Gezinsavond met de familie Takamatsu in Fukuoka. **Onder:** Nobuyuki Nakamura (midden) met zijn vrouw, Mywako, en hun zoon, Mikio, leden van de wijk Kichijoji in de ring Tokio. **Achtergrond:** Een drijvend Shinto-heiligdom.

Mikio Nakamura heeft zich goed voorbereid op de verkondiging van het evangelie. Als teruggekeerd zending die opgegroeid is in een gezin in de kerk, spreekt hij drie talen vloeiend — Japans, Russisch (zich eigen gemaakt toen hij in Wladiwostok op zending was), en Engels (verbeterd door zijn omgang met Amerikaanse collega-zendingelingen). Zijn intelligentie en voorkomen trekken de aandacht.

Maar nog steeds vindt hij het moeilijk om met zijn vrienden die geen lid zijn, over het evangelie te spreken. Hun vragen over zijn overtuiging zijn meestal verstandelijk. Ze luisteren beleefd naar wat hij zegt, maar als ze eenmaal beseffen hoeveel zijn geloof van hem vraagt, zijn ze al gauw niet meer geïnteresseerd.

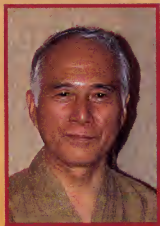
Mikio's vader, Nobuyuki, is eigenaar van een textielbedrijf en bisschop van de wijk Kichijoji in de ring Tokio. Bisschop Nakamura zegt dat

je burens en collega's tactvol over het evangelie moet vertellen, omdat anders de deur dicht en op slot gaat, en je verder geen kans meer krijgt. Je godsdienstige overtuiging is in Japan een gevoelig, persoonlijk onderwerp, hoewel er weinig mensen zijn die erg betrokken zijn bij wat voor geloof dan ook.

Terwijl het voor een Japanse burger gewoon is om het huwelijk door een Shinto-priester te laten voltrekken, om de ethiek van Confucius te hanteren en volgens de boeddhistische rite te worden begraven of gecremeerd, zijn er weinig mensen diepgevolg. En ondanks de zeer duidelijk zichtbare godsdienstige symbolen en monumenten, is Japan al jaren een niet-kerkelijk land.

Die secularisatie is een van de grootste problemen voor de kerk in Japan. In een land waar slechts één procent van de bevolking christelijk is, en de heiligen der laatste dagen van dat aantal ongeveer tien procent uitmaken, is het geen gemakkelijke taak de mensen bekend te maken met de kerk.

De moeilijkheden die Akiko Ohta, pr-bestuurder van de ring Fukuoka, ervaart, zijn kenmerkend. Het is moeilijk om bij de media verhalen geplaatst te krijgen over de bouw van een tempel in Fukuoka en over de voorbereidingen voor de opening omdat kranten en omroepen over het algemeen onderwerpen weigeren die zij zien als mogelijke reclame voor godsdienstige groeperingen. (In 1997 hebben de Japanse media bijvoorbeeld aandacht besteed aan de nagebootste trek van de pioniers van de kerk midden door de Verenigde Staten zonder ook maar de naam van de kerk te noemen.) Het uitzonderlijke gedrag van een aantal godsdienstige groeperingen komt echter wel in het nieuws, en als gevolg daarvan hebben

Inzet, van links naar rechts: Toshiko Yamashita (Fukuoka); Makoto Fukuda (Tokio); en Masako Hiri (Osaka). Links: Toshiro Yoshizawa en zijn vrouw, Midori, pioniers van de kerk in Fukuoka. Rechts: De nieuwe Fukuoka-tempel.

godsdienstige groeperingen uit het buitenland, ook christelijke groepen, vaak een slechte naam in Japan.

En toch lijkt de toekomst van de kerk in Japan, ondanks die moeilijkheden, er zonnig uit te zien. Er zijn aanwijzingen dat er in de Japanse samenleving iets verandert waardoor er misschien nieuwe deuren opengaan, en de leden zelf stralen een licht van geloof uit dat steeds zichtbaarder wordt.

HET BEGIN

De eerste zendingen van de kerk die door president Lorenzo Snow in 1901 naar Japan werden gestuurd, stonden onder leiding van ouderling Heber J. Grant van het Quorum der Twaalf Apostelen. Ruim twintig jaar hebben er zendingen in Japan gewerkt, maar toen de zending in 1924 gesloten werd, waren er nog geen tweehonderd Japanse leden. In de daaropvolgende twintig jaar werd er in het Japans zendingswerk verricht onder Amerikanen van Japanse afkomst in Hawaï. En toen de kerk na de Tweede Wereldoorlog Japan weer binnenging, stelden de kerkleiders een aantal van degenen die in Hawaï het evangelie verkondigd hadden aan als zendingen en zendingspresidenten.

De militairen die lid waren van de kerk en in Japan gestationeerd waren, hielpen ook bij de herintroductie van het evangelie. (Daarbij was ook een jonge piloot uit Utah, Boyd K. Packer, die nu waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen is.) Die militairen en de eerste zendelingen die hen opvolgden, troffen een kleine kern van leden aan die sinds de jaren twintig trouw waren gebleven. Ook vonden ze een paar mensen die meer over het evangelie wilde weten.

Op een goede dag ontmoette Toshiro Yoshizawa, die gedurende de oorlog in het leger had gediend, twee jonge Amerikanen die op straat een bijeenkomst hielden; zij behoorden tot de eerste zendelingen van de kerk die na de oorlog in Japan op zending waren geroepen. Een van hen, ouderling Ray Price, sprak met respect over de Japanse soldaten die hun land gediend hadden en dat alle mensen

broeders en zusters van elkaar waren en elkaar met liefde moesten bejegenen. Door die boodschap ging Toshiro het evangelie bestuderen en dat bracht hem uiteindelijk tot bekering. Zijn vrouw, Midori, en hij hebben zich in 1953 laten dopen en hoorden bij de Japanse pioniers die na de oorlog de kerk hielpen opbouwen. Broeder Yoshizawa werd achtereenvolgens gemeentepresident, districtsresident, raadgever van vier zendingspresidenten, ringpresident en zendingspresident. In 1986 werd hij geroepen tot patriarch van de ring Fukuoka. Zuster Yoshizawa is leerkracht geweest in de zondagsschool en heeft talrijke roepingen als leerkracht en leidster in de ZHV vervuld. Ze had in de eerste jaren vaak diverse roepingen tegelijk.

'ER ZIJN RIJKE BRONNEN'

De kerk in Japan die eens zo klein was, is in deze tijd gegroeid tot meer

dan 114 duizend leden. Bijna driekwart van de leden zijn alleenstaande volwassenen, maar dat zie je niet in de bijeenkomsten in de kerk; ongeveer twee derde van de aanwezigen zijn echtparen met kinderen, terwijl ongeveer een derde uit alleenstaande volwassenen bestaat.

Ondanks het feit dat Japan de laatste jaren gebukt is gegaan onder een zorgwekkende economische malaise, profiteren de meeste mensen van de zegeningen van de welvaart. In de straten van de grote steden zorgen vooral veel nieuwe auto's en grote vrachtwagens voor filevorming. Iedereen, van de zakenman tot het schoolkind, lijkt een gsm'etje bij zich te hebben en veel gezinnen hebben geavanceerde televisietoestellen, ontspanningsruimten, telefoons en faxapparaten in hun flat. In de grote steden woont de meerderheid in appartementen. De prijs van een ééngezinwoning in een stad als

Onder, inzet: De seminarieklas in Osaka. Uiterst rechts: Drie generaties in de kerk: het gezin Nishihara uit Ushiku. Kikuno en Yoshio (midden), gedoopt in 1957, waren pioniers in het gebied Hiroshima.

Tokio kan niemand betalen, behalve de welgestelden.

Toch wordt die welvaart tegen een hoge prijs verkregen. In Tokio brandt er in de kantoorgebouwen 's avonds nog veel licht omdat veel mensen nog aan het werk zijn. (Daardoor, merkt bisschop Nakamura van de wijk Kichijoji op, kan hij de leiders van de wijk door de week alleen om tien uur 's avonds voor het leidinggevend priesterschapscomité bij elkaar krijgen, als iedereen thuis is gekomen.) De hoge woonkosten vormen ongetwijfeld een van de factoren van die nationale werklust. Om huisvesting en onderwijs voor hun kinderen te kunnen betalen, werken nu grote aantallen Japanse vrouwen, ook leden van de kerk, ten minste parttime buitenshuis.

Ondanks de moeilijkheden zijn de leden van het gebiedspresidium van Azië-Noord optimistisch over de groei en de kracht van de kerk. 'Als we zien waar we zo'n twee jaar geleden waren, zijn de vooruitzichten heel bemoedigend', zegt ouderling L. Lionel Kendrick van de Zeventig, voormalig gebiedspresident. Inspanningen, verricht op aanwijzingen van de priesterschap, hebben ervoor gezorgd dat het aantal bekeerlingen dat in de kerk

is gebleven, gestegen is tot bijna 75 procent. Het leiderschap op ringniveau is krachtig, zowel in de priesterschap als in de hulporganisaties; het komt er nu op aan om op wijk- en gemeentenniveau te werken aan meer diepgang. Het zendingswerk heeft buiten de grote steden meer succes, 'maar in de steden gaat het ook beter', zegt ouderling Kendrick.

Ouderling L. Edward Brown, de huidige gebiedspresident, merkt op dat de leden, ook de minderactieve, meer introducties bij de zendingen aanbrengen. Ouderling E. Ray Bateman, de eerste raadgever, zegt dat de leden zo ijverig hun taken uitvoeren dat 'ze elke taak die ze op zich nemen zo volmaakt mogelijk uitvoeren.'

'Hoewel we problemen hebben, zijn er rijke bronnen waaruit we kunnen putten', vertelt ouderling Kendrick. De leden in Japan 'zijn prettige mensen om mee samen te werken.'

De leden van het gebiedspresidium constateren dat de mensen zich blijven inspannen om de beginselen die in 'Het gezin — een proclamatie aan de wereld' beschreven worden, te schragen en over te dragen, als een manier om de kerk in Japan meer bekendheid te geven. De leiders en de leden van de kerk zijn het erover eens dat zowel de enkeling als het gezin in Japan iets nodig heeft om hen te beschermen tegen de ondermijnende invloeden van hun moderne samenleving. Een heel

volk heeft behoefte aan de oplossing van de Heer — het evangelie.

Diezelfde leiders en leden van de kerk zijn het erover eens dat eenvoudigweg de geboden naleven en anderen laten zien welk effect dat heeft op hun leven en op hun gezin, de beste manier is om het evangelie te verspreiden en negatieve, heersende opvattingen te bestrijden. De meeste leden zeggen dat ze door het voorbeeld van andere heiligen der laatste dagen het evangelie gevonden hebben. Als je vraagt hoe in Japan de deuren voor het evangelie gemakkelijker geopend kunnen worden, is het antwoord onveranderlijk: door het voorbeeld van de leden.

'DE SPIJKER DIE ERUIT STEEK'

Het is vooral belangrijk, zeggen priesterschapsleiders en leiders en leidsters van de hulporganisaties, om de jeugd te leren hoeveel kracht ze kunnen putten uit het evangelie van Jezus Christus. Hoewel drugs, alcohol

en onzedelijkheid geen belangrijke problemen voor de jeugd van de kerk in Japan lijken op te leveren, hebben de jonge mensen wel te maken met de enorme druk van hun opleiding, die activiteit in de kerk in de weg staat.

Door verplichte, naschoolse activiteiten en studie wordt de schooldag veel langer dan de feitelijke uren in de klas. (De regering heeft kort geleden stappen ondernomen om een eind te maken aan de halve schooldagen op zaterdag.) De nodige activiteiten in clubs of in de sport vinden vaak op zondag plaats, en soms zijn er ook op zondag studie-uren omdat de tiensers onder druk gezet worden om op de middelbare school en bij toelatingsexamens voor de universiteit goede prestaties te leveren. Jonge mensen die schoolactiviteiten of studie-uren overslaan om naar de kerk te gaan, kunnen schade ondervinden met betrekking tot de school en de samenleving. Het is pijnlijk om op te vallen door

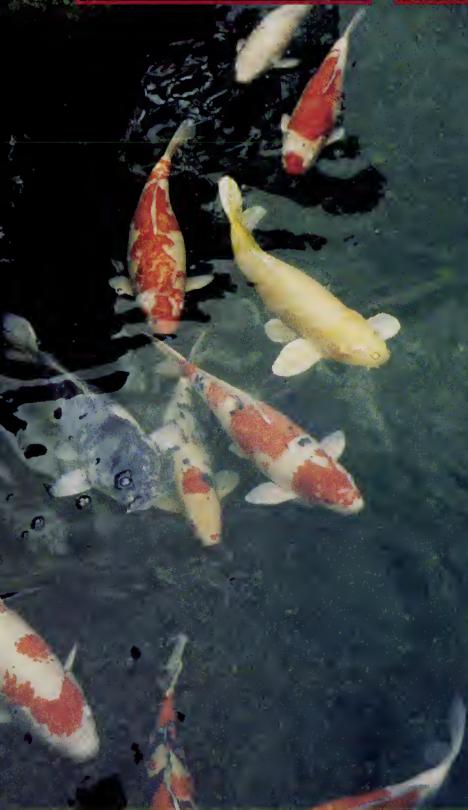
ergens niet aan deel te nemen; vaak wordt een oude zegswijze geciteerd: 'De spijker die eruit steekt, wordt plat gehamerd'.

Het ochtendseminarie is misschien wel het enige contact van de jeugd met de kerk als schoolactiviteiten hun zondagen in beslag nemen. Maar veel studenten van de kerk hebben te maken met een weekschema als dat van Yuka Kouchi van de wijk Osaka in de ring Osaka: seminarie om kwart over zes 's morgens, om acht uur naar school, 's middags om half vier clubactiviteiten en op sommige dagen van zes uur 's middags tot tien uur 's avonds een deeltijdbaantje: lunches klaarmaken en werken in een winkel. Yuka is een van de weinige studenten met een baan; andere studenten vullen hun avond met studie of schoolactiviteiten. De meesten zijn niet voor negen uur 's avonds thuis.

Als zij iets zou kunnen veranderen, zou Yuka meer tijd willen hebben om haar moeder thuis te

Uiterst links: Ayako en Masanao Morimoto uit Fukuoka met de jongste van hun vier kinderen. **Links:** Yoshie Sumiya uit Kitakyushu. **Onder:** Het gezin Taira uit Fukuoka: de moeder, Shinko (vooraan links) met de tweelingen Mami en Mino, hun zoon Makoto, en de vader, Hisashi. (Dochter Sayaka en zoon Kaname staan niet op de foto: de eerste is naar school, de tweede op zending.) **Achtergrond:** Een visvijver op een historische locatie in Dazaifu.

helen en misschien meer tijd om meer naar haar favoriete muziek te luisteren — of om te slapen.

Atsuko Yamashita, jongevrouw-presidente in de wijk Maebaru in de ring Fukuoka, is onder de indruk van de kracht van de jeugd. In 1999 vroegen de jongeren van haar gemeente of ze in de Tokio-tempel mochten gaan dopen voor de doden. Tijdens hun driedaags bezoek aan Tokio hadden ze ook de gelegenheid om de stad te bekijken en plezier te maken, maar als eerste prioriteit wilden ze elke avond tempelverordeningen verrichten en op het opleidingsinstituut voor zendingen wat lessen volgen.

Zuster Yamashita kwam op de middelbare school met het evangelie in aanraking en is veel van het Boek van Mormon gaan houden. 'Het doet er niet toe waar we wonen; we ontvangen het herstelde evangelie door middel van Joseph Smith en het Boek van Mormon. De zegeningen van het evangelie zijn overal hetzelfde.' Ze is dankbaar dat haar man, hoewel hij geen lid is, haar steunt in haar werk in de kerk.

ALLEEN IN HET EVANGELIE

Niet iedereen die buiten de kerk trouwt heeft zoveel geluk. Een zuster vertelt over de ernstige problemen die ze kreeg toen haar aangerouwde familieleden die een andere godsdienst aanhingen, te weten kwamen dat ze een actieve heilige der laatste dagen was. Ze dreigden alle banden met haar te verbreken. Haar man

trok partij voor hen, en zij kwam diverse jaren niet in de kerk. Maar toen deze zuster en haar man niet meer bij hun familie inwoonden, zorgden een zorgzame ZHV-presidente en liefdevolle zusters ervoor dat ze terugkwam. Nu heeft ze een roeping als leidster en probeert andere zusters een helpende hand toe te steken.

Thuis heeft ze echter nog steeds problemen. Haar man werkt hard om zijn gezin te onderhouden en denkt daarmee alle verplichtingen van een man en vader na te komen. Maar zijn invloed ontbreekt op gebieden waar die hard nodig is, zegt zijn vrouw. Hun zoon wordt opstandig, en de vader begint in te zien dat hij moet veranderen om hun zoon te helpen. Eén bepaalde zending heeft het leven van de man beïnvloed, hem geholpen vooruitgang te maken, en zijn vrouw en hij bespreken godsdienstige zaken in het gezin. Deze zuster vertelt hoe dankbaar ze is voor de evangelieleeringen waardoor ze begrijpt dat 'problemen opgelost kunnen worden'.

Men wordt zich er in Japan steeds meer van bewust dat de vader een actievere rol in het gezin moet innemen, een bewustwording die vier of vijf jaar geleden veel weerstand zou hebben ondervonden, zegt Kouichi Hayase, bisschop van wijk Hachioji 1 in de ring Tokio-West. Persoonlijke prioriteiten stellen is een van de zaken die bisschop Hayase beroepsmatig met zijn managementcursussen voor ogen heeft. 'Ik leer

hen nadenken over wat ze diep in hun hart belangrijk vinden', legt hij uit. Hij vertelt de deelnemers niet dat ze antwoord zullen krijgen door het licht van Christus — maar zo gaat het wel. 'Na twee dagen weten ze waarover ik het heb, al weten ze niet hoe ze dat moeten uitdrukken.' Veel mannelijke deelnemers vertellen hem na de cursussen in vertrouwen dat ze vastbesloten zijn hun leven opnieuw onder de loep te nemen en meer nadruk te gaan leggen op de gezinsbanden. Het aantal vrouwen in managementfuncties neemt toe in Japan, zegt bisschop Hayase, en die tendens heeft de demotivatie versterkt om evenwicht te zoeken tussen gezin en carrière.

Getrouwe heiligen der laatste dagen zijn er goed op voorbereid om de waarden van het gezin in de Japanse samenleving te bekrachtigen, zegt bisschop Hayase. Maar 'ik denk dat we doortastender moeten zijn. We zijn niet doortastend genoeg in het verspreiden van het evangelie.'

LEIDING GEVEN AAN HET GEZIN

In dat licht spreken veel Japanse priesterschapsdragers over de vreugde die ze hebben ontdekt in het vaderschap omdat ze het gezin stellen boven stoffelijk bezit of promotie in de wereld. Masahido Sumiyoshi is daarvan een voorbeeld. Terwijl hij zijn drie kinderen hielp opvoeden, kwam hij tot een tweeledig besef: het was zijn verantwoordelijkheid te zorgen dat zijn kinderen bij onze hemelse Vader terugkeerden, en ook had hij

Boven: Daisuke Hirota
uit Kyoto. **Voorgrond:**
Mieko en Hiroshi Aki
uit Osaka.
Achtergrond: Hoge
gebouwen in de
binnenstad van
Osaka.

de kans om met hen mee te gaan. Als zendingsleider in de wijk Kita Kyushu in de ring Fukuoka, ziet hij de waarde van die kennis, terwijl hij ziet dat zijn leeftijdgenoten vaak te zeer in hun werk verdiept zijn om genoeg tijd aan hun gezin te geven.

Zijn vrouw, Katsuko, is blij dat hun kinderen zijn opgegroeid in een gezin met een vader die begreep hoe waardevol het evangelie is. Ze weet hoeveel kracht er uitgaat van het voorbeeld van ouders. Haar ouders waren pioniers van de kerk in Hiroshima, waar ze in 1957 lid van werden. Nu wonen haar ouders bij haar jongere broer, Satoshi Nishihara en zijn gezin.

Satoshi heeft het voorbeeld van dienstbetoon nagevolgd dat zijn ouders hem gaven. Momenteel is hij groepsleider hogepriester in de wijk Ushiku, in de ring Abiko en is coördinator van het seminarie van de kerkelijke onderwijsinstellingen. Toen hij 29 was, werd hij geroepen als ringpresident in Hiroshima en later heeft hij gewerkt als president van het zendingsgebied Osaka. Zijn ouders, het echtpaar Yoshio en Kikuno Nishihara, hebben samen twee voltijdse evangelisatiezendingen volbracht — de eerste kort nadat Satoshi als 22-jarige van zijn voltijdzending terugkeerde — en vier tempelzendingen.

Yoshio en Kikuno Nishihara hebben voorgeleefd wat zij hun kinderen hebben geleerd. Satoshi herinnert zich nog goed dat hij eens, toen hij jong was, ruzie had met zijn

moeder; dat kwam tot een oplossing toen zij hem vroeg om samen met haar neer te knielen en te bidden. Dat was een goede leerervaring. Nu is het voor Satoshi vanzelfsprekend om met zijn eigen vrouw, Noriko, en hun kinderen te overleggen en te bidden over zaken die het gezin betreffen. Zo zijn zij kort geleden nog na, met het gezin te hebben gevast, tot een beslissing gekomen; omdat ze samen gebeden hadden en hij geluisterd had naar wat zijn vrouw en kinderen ervan dachten, werd hem duidelijk wat het gezin moest doen.

Satoshi en Noriko hebben vijf kinderen, een ongewoon groot gezin in een land waar echtparen gemiddeld maar één kind hebben. Zuster Nishihara zegt dat ze zich moeilijk kan voorstellen hoe je een gezin, hoe groot ook, kunt runnen zonder de leringen van het evangelie, maar met vijf kinderen die naarmate ze opgroeiden ingewikkelder behoeften en problemen kregen, was ze vooral dankbaar voor het licht van het evangelie.

Broeder Nishihara zegt dat het leven gemakkelijker wordt als je het bekijkt in het licht van het evangelie. Te veel mensen laten zich in verwarring brengen door de druk die de wereld op hen uitoefent, terwijl dat volgens hem niet nodig is. Als ze zichzelf vergeten en verder kijken dan hun neus lang is, ontdekken ze veel nuttige en lonende zaken die ze kunnen doen en waarvan ze zich eerder niet bewust waren. 'Als wij andere mensen helpen, vergeten we

vaak onze eigen problemen', zegt hij. Vanuit dat perspectief hebben hij en zijn vrouw bewust geprobeerd hun kinderen bij dienstbetoon te betrekken, om ze te leren dat, als zij het evangelie naleven en doorgeven, door de zegeningen van de Heer in alle andere behoeften zal worden voorzien. 'Je wordt altijd blij als je anderen de helpende hand reikt.'

Japanse leden zeggen dat veel van hun burens op zoek lijken naar een soort houvast in hun leven, zonder hun behoefte een naam te kunnen geven. Heiligen der laatste dagen vinden dat ze hebben gevonden wat zoveel anderen zoeken — de vreugde in het evangelie waar Satoshi Nishihara het over heeft. In hun leven en hun voorbeeld hebben de Japanse heiligen de sleutel waarmee ze anderen deelgenoot van die vreugde kunnen maken. □

HET HEDENDAAGSE JAPAN

Leden: 114000

Ringen: 31

Wijken: 175

Zendingsgebieden: 8

Zendingsdistricten: 19

Gemeenten: 142

Zendingen: ongeveer 1000;

ongeveer 18 procent is Japans

Tempels: Tokio en Fukuoka

De Liahona van maart 2001 gebruiken

Zoekt u een verhaal of een citaat voor een toespraak, een les, een gezinsavondles of een seminarie-devotional? Wellicht vindt u een paar bruikbare ideeën in deze Liahona. (De getallen verwijzen naar de pagina's. K = De Kindervriend.)

IDEËN VOOR DE GEZINSAVOND

■ 'Ziet uw kleinen', blz. 2: Bespreek manieren waarop u, als ouders, de raad van president Hinckley kunt opvolgen en uw kinderen met meer geduld, begrip en liefde kunt behandelen. Stel met uw gezin bepaalde doelen om de onderlinge band te verbeteren.

■ 'Het goede doen', blz. 10: Lees het verhaal voor van ouderling Scotts ervaring met admiraal Rickover of vertel het na. Vraag de gezinsleden naar ervaringen of situaties waarin het goede doen weleens moeilijk kan zijn. Bespreek wat het betekent om het goede te doen, wat de gevolgen ook mogen zijn.

■ 'Robbie's nieuwe woorden', blz. K6: Praat met elkaar over boosheid en de gevolgen ervan. Bedenk samen andere zinnen, zoals 'Wat onuitstaanbaar!' die u zou kunnen gebruiken in plaats van boze woorden. Vraag uw gezinsleden om die nieuwe woorden te gebruiken in plaats van kwetsende, boze woorden.

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

Begeleiding.....	K9
Bekering	18, 34
Berouw	18, 25
Dienstbetoon	24
Gebed	18, K4
Gehoorzaamheid.....	10, 18
Geloof.....	18, K4
Gezinsbetrekkingen	34, 38
Heractivering	K6
Huisbezoek	25
Huisonderwijs.....	7
Integriteit.....	8
Jeugdwerk	K2, Kerknieuws
Jesus Christus	26
Jongevrouwen	Kerknieuws
Keuzevrijheid	10
Kinderen.....	2
Kuisheid	10
Liefde.....	2
Ouderschap	2
Profeten	K2, K16
Schriftstudie	26
Talenten.....	24
Tegenspoed	18
Verhalen uit het	
Nieuwe Testament	K10, K12, K14
Verzoening.....	25
Vloeken	K6
Zendingswerk	34, 38, K9
Zondagsschool.....	Kerknieuws
Zustershulpvereniging	Kerknieuws

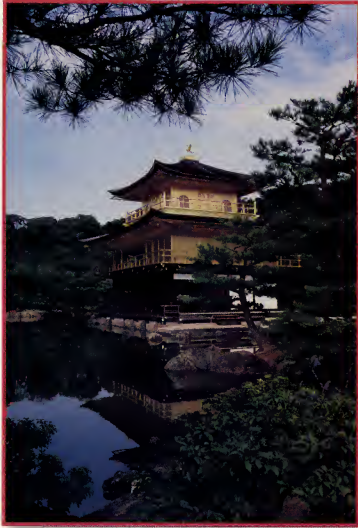
VERZOEK OM ERVARINGEN MET DE GEZINSAVOND

Wij verzoeken u ons verslag te doen van uw meest geslaagde gezinsavond. Vertel ons wat u gedaan heeft en waardoor dat zo geslaagd was. Ook verzoeken wij u om commentaar, ideeën en andere artikelen te sturen naar Liahona, Floor 24, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA; of e-mail naar CUR-Liahona-IMag@ldschurch.org. (Vermeld a.u.b. uw volledige naam, adres, telefoonnummer, en wijk en ring of gemeente en district.)

Liz Lemon Swindle, *Als mijn vader mij vasthoudt*

Toen de profet Joseph Smith nog klein was, moest er vanwege een ernstige infectie een stuk bot uit zijn been worden weggehaald. De chirurg wilde Joseph vastbinden zodat hij stil lag, of hem in ieder geval alcohol laten drinken zodat hij minder pijn zou hebben. Joseph weigerde dat en zei dat hij de pijn kon verdragen als zijn vader hem in zijn armen hield. [Zie Lucy Mack Smith, *History of Joseph Smith by His Mother*, uitgegeven door Preston Nibley (1958), blz. 56-58.]

In Japan, een land met veel traditionele gods-
dienstige symbolen, laten steeds meer heiligen
der laatste dagen zien hoe het evangelie mens en
gezin kracht geeft. Zie 'Japan: Toenemend licht in
het oosten', blz. 38.

DUTCH

